

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

1989, மார்ச் 27, திங்கட்கிழமை

பங்குனி 14, விபவ—திருவள்ளூர் ஆண்டு—2026

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் டாக்டர் மு. சாதையா என்கிற தமிழ்க் குடிமகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்

“ உள்ளவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து ”

எண்ணுவது எல்லாம் உயர்வைப் பற்றியே எண்ணவேண்டும். அவ்வயர்வு கைகூடாவிட்டாலும் அவ்வாறு எண்ணுவதை மட்டும் விடக் கூடாது.

1. இரங்கல் குறிப்பு.

முன்னாள் உறுப்பினர் மறைவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் முன்னாள் உறுப்பினரான திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் அவர்கள் 5-3-1989 ஆம் தேதியன்று மறைந்ததை இப்பேரவைக்கு வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் அவர்கள் 1962 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1976-ஆம் ஆண்டு வரை செங்கற்பட்டு மாவட்டம் செங்கற்பட்டு தொகுதியிலிருந்து மூன்று முறை தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார். அன்னாரின் மறைவு குறித்து அவரை இழந்துவிட்ட குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலை இப்பேரவையின் சார்பிலும், என் சார்பிலும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இயற்கை எய்தியவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒரு நிமிடம் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரு நிமிடம் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்.)

2. தீர்மானம்

பேரவைப் பணியினின்றும் சில உறுப்பினர்களைத் தற்காலிக நீக்கம் செய்யும் தீர்மானத்தை முடிவுறச் செய்தல்

திரு. குமரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே இந்த அவையில் முழு அவையினுடைய தலைவராக நீங்கள் வீற்றிருக்கின்ற கண்கொள்ளாக் காட்சியை நாங்கள் காண வேண்டுமென்பதுதான் எப்பொழுதும் விருப்பம். அப்படித் தான் நாங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு பிரதான எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தொடர்பான ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்சினையை நாங்கள் கொடுத்திருந்தோம். இன்று அவர்கள் இல்லை. எனவே அவர்களை மீண்டும் இங்கே அழைக்கின்ற ஒரு நல்ல பணியினைச் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்கின்றேன்.

ஏற்கெனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களைப் பதவி விலகல் செய்யவேண்டுமென்று இந்த அவையிலே எழுப்பிய போது நாங்கள் எல்லாம் கடுமையாக அதனை எதிர்த்து ஜனநாயகக் கடமையின் காரணத்தினாலே அவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பினோம். அதைப் போலவே உங்களை நான் கனிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிரதான எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவரையும், மற்றவர்களையும் நீங்கள் வெளியே அனுப்பியதற்குக் கூறிய காரணங்களையிட சில கொடுமையான, கடுமையான நிகழ்ச்சிகளை இங்கே நடத்தியவர்களிலே சிலர் இங்கே இருக்கின்றார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். எனவே அவைகளைப் பற்றி எல்லாம்கூட பெரிதாக நினைக்காமல் தயவு செய்து உங்களைக் கனிவோடு இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர், உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் மீண்டும் இங்கே அழைக்கின்ற வகையிலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்பதை என்னுடைய பணிவான விண்ணப்பமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய அனைத்து தலைவர் அன்புக்குரிய குமரி அனந்தன் அவர்கள் எழுப்பிய இந்தப் பிரச்சினையோடு நானும் ஒன்றுபடுகிறேன். எதிர்க்கட்சி இல்லாமல் அல்லது எதிர்க்கட்சிகள் இல்லாமல் இந்த அவையினுடைய நடவடிக்கைகளை நடத்தவேண்டும் என்கின்ற குறுகிய மனப் பான்மை எனக்கோ, இந்த அரசுக்கோ நிச்சயமாக இல்லை என்பதை நான் அவருக்கும் ஏனைய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையைக் கடந்த 10 நாட்களுக்கு மேலாக நான் அரும்பாடுபட்டுத் தயாரித்து அது அமைதியான முறையிலே இங்கே படிக்கப்பட்டு, அதன் அடிப்படையிலே மக்கள் பணிகள் தொடரவேண்டும் என்கின்ற அடக்கமுடியாத ஆசையின் காரணமாகத்தான் இந்த அவையிலே படிப்பதற்கு நான் முன்வந்தேன்.

1989 மார்ச் 27]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே நான் படிக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கைக்குக் குந்தகம் ஏற்படவேண்டும் என்று நானோ அல்லது ஆளுங்கட்சியினரோ நிச்சயமாக எண்ணியிருக்க மாட்டோம். நான் காரணங்களை இப்போது கண்டு பிடிக்க விரும்பவில்லை. அவைகளைத் தேடி அலையவும் நான் எண்ணிடவில்லை. நடந்தவை நடந்தவைகளாக இருக்கட்டும், இனி நடப்பவை நல்லவைகளாக இருக்கட்டும் என்கிற அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே நண்பர் குமரி அனந்தன் அவர்களுடைய பிரச்சினையை நான் அணுகுகின்றேன். இந்த அவையினுடைய கண்ணியம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கு இருப்பதைப் போலவே அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கும், இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவரும், மற்றவர்களும் இல்லா விட்டாலும், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அன்பிற்குரிய மூப்பனார் போன்றவர்களுக்கும், மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக், மற்றும் உள்ள ஜனதா தளம், ஜனதா கட்சி ஆகிய எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். எனவே குமரி அனந்தன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறிய அந்த வார்த்தையை ஏற்று, அன்றையதினம் ஏற்பட்ட ஓர் உணர்ச்சியின் காரணமாக, கொத்தளிப்பின் எதிரொலியாக நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் பெற்று, எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் மற்றவர்களும் வந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குரிய தீர்மானத்தைப் பேரவையினுடைய முன்னவர் அவர்கள் இங்கே முன் மொழிவார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்ளும், மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் : “ 25—3—1989 ஆம் நாளன்று பேரவையில் பேரவை விதி 121(2)-ன் கீழ், இப்பேரவையின் 28 உறுப்பினர்களை 31—3—1989 முடிய பேரவைப் பணியினின்றும் தற்காலிக நீக்கம் செய்து நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை இன்றுடன் முடிவுறச் செய்யலாம் ”.

திரு. க. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, இதே பிரச்சினையைத் தான் அன்று நான் இந்த சபையிலே கிளப்புவதற்காக முயன்று எனக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவில்லை. அதைப்பற்றி நான் குறை கூறவில்லை. ஆனால் ஒரு எதிர்க்கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களே இல்லாமல் இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தினுடைய முதல் பகுதியாகிய 5 நாட்கள் கொள்கைகள் சம்பந்தமானவை கொள்கைகள் சம்பந்தமாக அந்தக் கட்சிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதை நாங்கள் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்குக் கூட இடம் இல்லாமல் அவர்கள் அத்தனை பேரும் வெளியிலே போயிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. ரமணி]

[1989 மார்ச் 27]

ஆனால் இந்த அவையிலே நடந்திருக்கும்படியான அமளியில் ஒரு சீப் மினிஸ்டர் கையிலிருந்து பட்டெஜட் காகிதத்தை பிடுங்கி கிழித்து எறியக்கூடிய நிலைமையையும், கடுமையான பலாத்கார தூண்டுதலையும், தாக்குதலையும் வன்மையாக நான் கண்டிக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமை சபையிலே நடக்கக் கூடாது. இதனால் சபையினுடைய எந்த ஒழுங்கையும் காப்பாற்ற முடியாது. இது எந்த மரபுக்கும் உட்பட்டது அல்ல. ஒரு தரம் தூண்டிவிட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதையும் நாம் இப்போது கண்ணாலே பார்த்தோம். ஆகவே அதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். ஆனால் அதற்கான முறையில் ஒரு தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டதை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அந்த எதிர்க்கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வந்து இருந்த சபையை நடத்துவதற்கு, அவர்களுடைய கொள்கையைச் சொல்லுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்பது எங்களுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பேரவையினுடைய முன்னவர் அவர்கள் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் செய்தி கிடைக்குமே யானால் இன்றைக்கே கூட எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவரும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் அவைக்கு வரலாம். ஒரு வேளை செய்தி அவர்களுக்கு தாமதமாகக் கிடைக்குமானால் நாளை முதல் அவர்கள் அவைக்கு வரலாம். வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே சொன்னவைகளுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனாலே மாண்புமிகு ரமணி அவர்கள் சொல்கிறபோது, 'அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்' என்பதைக் கேட்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கும் தக்க பதிலை அளித்தார்கள். எனவே அன்று நான் கொடுத்திருந்த உரிமை மீறலைப் பற்றிய செய்திகள் உங்களுடைய தீர்ப்பின் அடிப்படையிலே வரக்கூடும். நீங்கள் நல்ல உள்ளத்தாலே அதைப் பேசுவதற்கு என்னை அனுமதிக்கக்கூடும் என்று கருதுகிறேன். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வருவதற்குரிய வாய்ப்பை முதல்வர் அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து விட்ட காரணத்தினாலே, அவர்கள் வந்ததற்குப் பிறகு, அதை விவாதிப்பதற்கான சூழ்நிலையை இங்கே உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-10)

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவையிலே முந்தாநாள் இது சம்பந்தமாக தீர்மானம் வரும்போது கருத்து சொல்வதற்காகத்தான் நான் எழுந்து நின்றேன். எந்தக் கருத்தும் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு

1989 மார்ச் 27]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அளிக்கப்படாமல் உடனடியாக பூண்டோடு எதிர்க் கட்சியினுடைய அத்தனை பேரையும் நீக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை இங்கே நிறைவேற்றினீர்கள். இன்றைக்கு தமிழகம் பூராவிலும் மிகக் கொந்தளிப்பான நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ஆகவே, இந்த கொந்தளிப்பான நிலையைப் போக்கி சுமுகமாக இந்தச் சட்டமன்றம் நடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு முழு முதற் பொறுப்பு ஆளும் கட்சிக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் தான் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு முன்னால் 10, 20 ஆண்டுக்காலமாக சட்டசபையில் இருந்திருக்கிறேன். இரண்டு சபாநாயகர்கள் இருந்து சபை நடந்தபோது கூட இம்மாதிரிச் சம்பவம் நடந்தது இல்லை; அப்போது கூட இவ்வளவு அமளி துமளிப்பட்டதாகக் கூட நான் நினைக்கவில்லை. ஆகவே, இனிமேலாவது கண்ணியமாக இந்தச் சபை முறையாக நடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் ஆளும் கட்சியின் அரசாங்கமும் செய்தால் நலம் என்று என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருப்பவர்கள் எந்தத் தீர்மானம் வந்தாலும் கருத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பே அளிக்காமல் இருப்பது நியாயம்தானா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்களே, உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்களும் சொன்ன கருத்துக்களை நான் மதிப்போடு ஏற்கிறேன். தங்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து அல்ல. கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் 13 பேர்கள் மட்டும் தான் விவாதத்திலே பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்கள் 31 பேர்கள் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே, நான் உங்களை ஒதுக்குபவனோ, மறுப்பவனோ அல்ல. எனினும், அன்றைக்கு மொழியப்பெற்றது அரசினுடைய தீர்மானம். அந்தத் தீர்மானத்தின் வடிவில் இருக்கின்ற விதியை மட்டும் நான் இந்த அவைக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். “பேரவைப் பணிகளிலிருந்து தற்காலிக நீக்கம் செய்ய வேண்டும் என்ற தீர்மானம் மொழியப்பெற்று அதனைப் பேரவைத் தலைவர் ‘எவ்வித விவாதமும் இன்றி’ என்று தமிழிலும் ‘With no any Discussion’ என்று ஆங்கிலத்திலும் உடனடியாகப் பேரவையின் முடிவிற்கு விட வேண்டும்” என்று இருக்கின்ற விதியைத்தான் பின்பற்றினேனே தவிர, உங்களை நான் புறக்கணித்தவன் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் மனமுவந்து இந்த அவையில் ஜனநாயகம் செம்மையாகவும், நிறைவாகவும் செயல்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கருத்தில், அன்றைக்கு எது நடந்திருந்தாலும் நம்முடைய பணி ஜனநாயக மரபுக்கு ஏற்ப நடைபெற வேண்டும், மக்களுக்கு அது

78 பேரவைப் பணியினின்றும் சில உறுப்பினர்களைத் தற்காலிக நீக்கம் செய்யும் தீர்மானத்தை முடிவு செய்தல்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1989 மார்ச் 27]

திருப்தியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற வகையில், அன்றைக்கு நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை அவர்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், தலைவர் உட்பட இந்த அவையில் கலந்து விவாதங்களிலே பங்கு பெற்று அவர்கள் கடமையை ஆற்ற வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தில் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை நானும் மனதார வரவேற்கிறேன். ஆனால் நாம்நம்மைப் பற்றியே சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூடியகடமை உடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதையும் தங்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் நம்மைப்பற்றியே சிந்தித்து நேரம் சிந்தித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இன்றைக்கு நாடு எதிர்பார்க்கின்றது.

நான் தங்களை வரவேற்று, வாழ்த்திப்பேசும்போதே ஒரு சொற்றொடரைப் பயன்படுத்திச் சொன்னேன். இந்த அவை சொற்போர் நடத்துகிற இடமே தவிர மற்றோர் நடத்துகிற இடம் அல்ல, எனவே, அந்த வகையில் இந்த அவையை நடத்துவதற்கு உங்களுக்கு நாங்கள் எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலேயும், ஆளும் கட்சித் தரப்பிலேயும் ஆதரவு தருவோம் என்று உங்களுக்கு வாக்குறுதி தந்தோம். அதிலே கொஞ்சம் தொய்வு ஏற்பட்டதைக் குறித்து இன்றைக்கு நாம் மிகுந்த மனவேதனை அடைகிறோம். நம்முடைய சட்ட நெறிமுறைகளுக்கு ஏற்ப நாம் அனைவரும் நம்மையே ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் அமைத்துக் கொண்டால் தான் நாடு நம்முடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும் என்பதையும், இந்த அவையினுடைய கட்டுப்பாட்டைத் தங்கள் மூலமாகத்தான் நாம் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதையும் கட்டுப்பாடாக எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறோம். இல்லையென்றால் இந்த அவையை நடத்துவது எந்தக் காலத்திலும் மக்களுக்குத் திருப்தி தரும் வகையில் அமையாது என்பதையும் மிகுந்த மன வேதனையுடன் நாம் சொல்லக்கூடிய கடமை உடையவர்களாக இருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கக்கூடிய பொறுப்பை இங்கே சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். அதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் நம்முடைய ஜனநாயக அமைப்பில் ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கக்கூடிய அதே பொறுப்பை எதிர்க்கட்சி அதுவும் குறிப்பாக பிரதான எதிர்க்கட்சி, அதைத்தான் “Shadow Cabinet” என்று “House of Commons” உடைய மரபிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆளும்கட்சிக்கு இருக்கிற பொறுப்பை பிரதான எதிர்க் கட்சியும் ஏற்றுநடத்த வேண்டும். தராகக்கு இருக்கிற இரண்டு தட்டுகளைப் போல இந்த இரண்டும் சமமாக பொறுப்பை ஏற்று நடந்து கொண்டால்தான் இந்த அவையினுடைய கண்ணியம் காப்பாற்றப்படும் என்பதை நான் விளக்கிச் சொல்லத் தேவையில்லை எனவே, இனிமேலாவது நாம் சொற்போரை நிகழ்த்துவோம் சூடாகக் கூட பேசுவோம். ஆனால், அதற்காக இத்தகைய நாடு விரும்பாத நடைமுறைகளை நாம் கையாள்வது நல்லது இல்லை. என்பதோடு, ஒரு சிலர் தான் இந்த விவாதங்களிலே நேரத்தை எடுத்துக் கொள்வது ஏற்புடையதல்ல ; எனவே

1989 மார்ச் 27] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

களைப் போன்றவர்கள் இந்தப் பக்கத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டு இருப்பவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய பார்வையைப் பெறுவதற்குப் பெருமுயற்சி செய்தாலும் தங்களுடைய பார்வையை நாங்கள் ஈர்க்க முடிவதில்லை; அதைத்தான் திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய பார்வை மிகவும் பரந்தது ;

திரு. ம. எ. அப்துல் லத்தீப் : அதனால், இனிமேலாவது எதிர் வரிசையிலே—அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் தான், நீண்ட நேரம் எடுத்துக்கொள்வதும், அதிகமான குடு ஏறக்கூடிய விவாதங்களிலே கலந்து கொண்டு, அது வேறு வகையிலே செல்லக்கூடிய வகையிலேயெல்லாம் நடந்து கொள்வதும், மற்ற உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகள் அதனால் பாதிக்கப்படுவதும் ஏற்புடையது அல்ல என்பதை மிகுந்த பணிவோடு, தெரிவித்துக்கொண்டு, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களுடைய இந்தத் தீர்மானத்தை நானும் மனமுலந்து, மனதார வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைய தினம் அரசுத் தரப்பில் கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானத்தை இன்று திரும்பப் பெற்றுக் கொண்ட தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய பெருந்தன்மையைப் பாராட்டுவதோடு, இங்கே அதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறக் கூடாது என்று தமிழக மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அதனால் ஆளுங்கட்சி மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே இருக்கின்ற அனைத்து உறுப்பினர்களுமே சுய கட்டுப்பாட்டோடு நடந்து கொள்வார்களேயானால், ஆவேசத்தை மறந்து, மற்றவைகளையெல்லாம் மறந்து, சுய கட்டுப்பாட்டோடு தங்களைத் தாங்களே கட்டுப்படுத்திக் கொள்வார்களேயானால், இந்தச் சபையினுடைய கண்ணியம் காப்பாற்றப்படும் என்ற நிலையில், இன்றைய தினம் இத்தகைய ஒரு தீர்மானத்தை வழிமொழிந்த பரந்த மனப்பான்மை கொண்ட தமிழக முதல்வர் அவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : 25-3-1989ஆம் நாளன்று பேரவையில் பேரவை விதி 121(2)-இன் கீழ், இப்பேரவையின் 28 உறுப்பினர்களை 31-3-1989 முடிய பேரவைப் பணியினின்றும் தற்காலிக நீக்கம் செய்து நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை இன்றுடன் முடிவுறச் செய்யலாம்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

80 பேரவைப் பணியினின்றும் சில உறுப்பினர்களைத் தற்காலிக நீக்கம் செய்யும் தீர்மானத்தை முடிவு செய்தல்

[1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்பிற்குரிய பெரு மக்களே, இன்றைய அலுவல்களை முறைப்படி நடத்த மிகச் சிறந்த முறையில் நீங்கள் அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது வினாநேரம்

3. வினாக்கள்-விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

அரசு அலுவலர்களின் ஓய்வு பெறும் வயது

1—*வினா எண். 371) திரு. நா இராமகிருஷ்ணன்: மற்றும் திரு. ல.முல்லைவேந்தன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அரசு அலுவலர்களின் ஓய்வு பெறும் வயதை மாற்றும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அத்தகைய செயற் குறிப்பு ஏதும் பரிசீலனையில்லை.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு அலுவலர்கள் ஓய்வுபெறும் வயதைப்பற்றிய வினாவிற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் விடை அளித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஓய்வு பெறும் வயது என்ன? மற்ற மாநிலங்களிலே ஓய்வு பெறும் வயது என்ன, என்ன இருக்கின்றன என்பதை அருள்சூர்ந்து அவைக்குத் தெரிவிப்பாரா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் ஓய்வுபெறும் வயது முதலில் 55 ஆக இருந்து, பிறகு ஓய்வு பெறும் வயது 58-ஆக அரசு ஆணை எண் 532-இன்படி உயர்த்தப்பட்டது. மற்ற மாநிலங்களில் மாநில அரசுப் பணியாளர்களுடைய ஓய்வு பெறுகின்ற வயது :

அரியானாவில் 58 ; ஜம்மு-காஷ்மீரில் 55 ; கர்நாடகாவில் முதலில் 58ஆக இருந்து 1981-இல் 55 ; கேரளாவில் முடிவில் 55 ஆக இருந்து 1984-இல் 58 ; மத்தியப் பிரதேசத்தில் 58 ; மராட்டியத்தில் 58 ; ஒரிஸ்ஸாவில் 58 ; ராஜஸ்தானில் 55 ; உத்திரப் பிரதேசத்தில் 58 ; மேற்கு வங்காளத்தில் 58 .

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது சம்பந்தமாக, அரசு ஊழியர் பணி ஓய்வுபெறும் வயது குறைக்கப்படும் என்று அந்த அரசு ஊழியர்கள் அச்சப் படுகிற செய்திகள் வந்திருக்கிற காரணத்தால் குறைக்கும் எண்ணம் எதுவும் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தினால் உதவிகரமாக இருக்கும்.

80 பேரவைப் பணியினின்றும் சில உறுப்பினர்களைத் தற்காலிக நீக்கம் செய்யும் தீர்மானத்தை முடிவு செய்தல்

[1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்பிற்குரிய பெரு மக்களே, இன்றைய அலுவல்களை முறைப்படி நடத்த மிகச் சிறந்த முறையில் நீங்கள் அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது வினாநேரம்

3. வினாக்கள்-விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

அரசு அலுவலர்களின் ஓய்வு பெறும் வயது

1—*வினா எண். 371) திரு. நா இராமகிருஷ்ணன்: மற்றும் திரு. ல.முல்லைவேந்தன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அரசு அலுவலர்களின் ஓய்வு பெறும் வயதை மாற்றும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அத்தகைய செயற் குறிப்பு ஏதும் பரிசீலனையில்லை.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு அலுவலர்கள் ஓய்வுபெறும் வயதைப்பற்றிய வினாவிற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் விடை அளித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஓய்வு பெறும் வயது என்ன? மற்ற மாநிலங்களிலே ஓய்வு பெறும் வயது என்ன, என்ன இருக்கின்றன என்பதை அருள்சூர்ந்து அவைக்குத் தெரிவிப்பாரா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் ஓய்வுபெறும் வயது முதலில் 55 ஆக இருந்து, பிறகு ஓய்வு பெறும் வயது 58-ஆக அரசு ஆணை எண் 532-இன்படி உயர்த்தப்பட்டது. மற்ற மாநிலங்களில் மாநில அரசுப் பணியாளர்களுடைய ஓய்வு பெறுகின்ற வயது :

அரியானாவில் 58 ; ஜம்மு-காஷ்மீரில் 55 ; கர்நாடகாவில் முதலில் 58ஆக இருந்து 1981-இல் 55 ; கேரளாவில் முடிவில் 55 ஆக இருந்து 1984-இல் 58 ; மத்தியப் பிரதேசத்தில் 58 ; மராட்டியத்தில் 58 ; ஒரிஸ்ஸாவில் 58 ; ராஜஸ்தானில் 55 ; உத்திரப் பிரதேசத்தில் 58 ; மேற்கு வங்காளத்தில் 58 .

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது சம்பந்தமாக, அரசு ஊழியர் பணி ஓய்வுபெறும் வயது குறைக்கப்படும் என்று அந்த அரசு ஊழியர்கள் அச்சப் படுகிற செய்திகள் வந்திருக்கிற காரணத்தால் குறைக்கும் எண்ணம் எதுவும் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தினால் உதவிகரமாக இருக்கும்.

1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 'அச்சம் தவிர் என்ற பாரதியாரின் வாக்கை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். (சிரிப்பு

[முற்பகல் 9-20.]

திரு. வ. முல்லைவேந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு ஊழியர்களின் ஓய்வு பெறும் வயது என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது மாநில அரசு தொடர்புடைய கேள்வி.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே தமிழக அரசு 55 வயதைத்தான் ஓய்வு பெறும் வயதாக வைத்து இருந்தது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதையே இப்போதும் இந்த 58 வயது என்பதை மாற்றி 55 வயது என்று ஆக்கி 58 வயதில் பெறக் கூடிய எல்லா வாய்ப்புகளையும் 55-வது வயதிலேயே ஓய்வு பெறும்போது அரசு ஊழியர்கள் பெறத்தக்க வகையில் ஏதேனும் மாற்றம் செய்ய அரசு உத்தேசித்து இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு ஊழியர்களிடமிருந்தோ அல்லது அவர்களுடைய அமைப்புகளிடமிருந்தோ அதுபோன்ற முறையீடு ஏதும் அரசுக்கு வரவில்லை.

திரு. தூ. க. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சொந்த விருப்பத்தில் ஓய்வு பெற விரும்புகிறவர்களுக்கு அவர்களுடைய வாரிசுகளில் ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை வழங்க அரசு முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாரிசுகள் இருந்தால், அதற்குரிய தகுதி இருந்தால், அதுபோன்ற சட்டம் இருந்தால் அது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டம் இல்லை என்றால், அதைத் திருத்துவதற்கு ஏதாவது வகை செய்யப்படுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

[1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வயதைக் குறைப்பதைப் பற்றி திரு. திட்சிதர் அவர்கள் கவலைப்பட மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு).

திரு. நா. இராமசிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓய்வுபெற்ற பின் சிறந்த அதிகாரிகளை ஒப்பந்த அடிப்படையில் அரசில் நியமிப்பதைப்பற்றி செயற்குறிப்பு ஏதாவது இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி கேட்டால் அது குறித்து விளக்கம் அளிக்கப்படும்.

திரு. பே. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் வேலை வாய்ப்பைப் பெற வேண்டிய இளைஞர்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அரசு ஓய்வுபெறும் வயதை 55 ஆகக் குறைத்து வேண்டுமானால் அந்த 3 ஆண்டுக்கான தொகையை அளித்து இவர்களை அனுப்பி விட்டு வருகின்ற இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்த தமிழக அரசு முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மொத்த அரசுப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை ஒப்பிடும்போது 55 அல்லது 56 வயதைக் கடந்தவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவில் இல்லாததால் இதனால் வேலைவாய்ப்புப் பெருகும் என்ற நிலை எழாது. 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் அன்று 55, 56, 57 என்று வயது பூர்த்தி அடையும் அரசு மற்றும் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை முறையே 11,446 ; 10,626 ; 8,928 என்ற அளவில் இருக்கிறது. அதனால் வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக பெருகும் என்று எண்ணுவது சரியல்ல.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 28 வயதுவரை அரசுப் பணியில் சேரலாம் என்பதை 30 வயது வரை என்று இப்போது உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே வேலையில் சேருகின்ற 2 ஆண்டு இப்போது கழிந்துவிடுகிறது. அதை சரிக்கட்டுவதற்கு வயது வரம்பை உயர்த்துவதோ அல்லது நஷ்டஈடு கொடுப்பதோ அரசின் நோக்கமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது தான் அரசுப் பணிகளில் அமர்த்துகின்ற உச்சவரம்பு வயது 28 -லிருந்து 30 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய விளைவுகள் பற்றி பிறகு ஆராய்ந்து உறுப்பினர் கேட்ட கேள்வி குறித்துப் பரிசீலிக்கப்படும்.

1989 மார்ச் 27]

திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதாவது ஒரே நேரத்தில் படித்தவர்களில் வசதி உடையவர்கள் பணத்தைக்கட்டி வேலையில் சேர்ந்துவிடுகிறார்கள். ஏழைகள் வேலையில் சேர முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் பதவியில் அமர்கின்ற நிலையில் இத்தனை வருடம்தான் வேலை பார்க்கலாம் என்று ஒரு நிர்ணயம் செய்ய அரசு உத்தேசித்து இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 58 வயது வரையில்தான் வேலை பார்க்கலாம் என்று ஏற்கனவே நிர்ணயம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரி ஆசிரியர்களைக் குறித்து பல்கலைக்கழக மானியக் குழு சம்பள விகிதங்களை மாற்றி அமைத்ததோடு கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய பணிக் காலத்தை 58-லேயிருந்து 60 வரையிலே உயர்த்த வேண்டுமென்று பரிந்துரைத்து இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி அரசு ஏதாவது, அந்த வயதை உயர்த்துவதற்கு, 60-ஆக நிர்ணயிப்பதற்கு, அரசு செயற்குறிப்பு வைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது 58 வயது என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. அது குறித்து விளக்கம் அறிய விரும்பினால் உறுப்பினர் அவர்கள் தனி வினா எழுப்பலாம்.

கோவை அரிசி வியாபாரிகளிடமிருந்து லெவி கொள்முதல்

—(*வினா எண். 328)—திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழக அரசு, மாவட்ட உணவு வழங்கு துறை அதிகாரிகள் மூலம் கோவை மாநகர அரிசி வியாபாரிகளிடமிருந்து லெவி கொள்முதல் செய்வது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், எந்த அடிப்படையில் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றது?

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே,—

(அ) ஆம்.

(ஆ) 50 சதவீத வர்த்தக லெவி முறையின்கீழ் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது.

1989 மார்ச் 27]

திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதாவது ஒரே நேரத்தில் படித்தவர்களில் வசதி உடையவர்கள் பணத்தைக்கட்டி வேலையில் சேர்ந்துவிடுகிறார்கள். ஏழைகள் வேலையில் சேர முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் பதவியில் அமர்கின்ற நிலையில் இத்தனை வருடம்தான் வேலை பார்க்கலாம் என்று ஒரு நிர்ணயம் செய்ய அரசு உத்தேசித்து இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 58 வயது வரையில்தான் வேலை பார்க்கலாம் என்று ஏற்கனவே நிர்ணயம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரி ஆசிரியர்களைக் குறித்து பல்கலைக்கழக மானியக் குழு சம்பள விகிதங்களை மாற்றி அமைத்ததோடு கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய பணிக் காலத்தை 58-லேயிருந்து 60 வரையிலே உயர்த்த வேண்டுமென்று பரிந்துரைத்து இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி அரசு ஏதாவது, அந்த வயதை உயர்த்துவதற்கு, 60-ஆக நிர்ணயிப்பதற்கு, அரசு செயற்குறிப்பு வைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது 58 வயது என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. அது குறித்து விளக்கம் அறிய விரும்பினால் உறுப்பினர் அவர்கள் தனி வினா எழுப்பலாம்.

கோவை அரிசி வியாபாரிகளிடமிருந்து லெவி கொள்முதல்

—(*வினா எண். 328)—திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழக அரசு, மாவட்ட உணவு வழங்கு துறை அதிகாரிகள் மூலம் கோவை மாநகர அரிசி வியாபாரிகளிடமிருந்து லெவி கொள்முதல் செய்வது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், எந்த அடிப்படையில் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றது?

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே,—

(அ) ஆம்.

(ஆ) 50 சதவீத வர்த்தக லெவி முறையின்கீழ் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது.

[1989 மார்ச் 27]

திரு. கே. ரமணி!—மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லெவி கொள்முதல் இதுவரைக்கும் சாதாரணமாக நாங்கள் கேள்விப்படுவது, பேசிலேயிருந்து, கொள்முதல் பண்ணக் கூடிய இடத்திலேதான் 'லெவ்யாக வாங்கப்படுகிறது' என்று. மாநகரத்திற்குள்ளே பெரிய வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொள்முதல் செய்கின்ற காண்டிராக்டர்கள் இடத்திலிருந்தோ அல்லது கொள்முதல் செய்கின்ற வியாபாரிகளிடமிருந்தோ வாங்கி விற்பனை செய்யக்கூடிய பெரிய பெரிய வியாபாரிகள் இப்படிப்பட்ட வியாபாரிகளிடத்திலிருந்தும் கொள்முதல் செய்வது என்ற ஒரு கொள்கையை, ஒரு ஏற்பாட்டை இப்போது அரசு முன்னுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறதா? அப்படியானால் அதற்கு ஏதாவது லிமிட் இருக்கிறதா? ஒரு எல்லை இருக்கிறதா? இவ்வளவு அரிசி வைத்திருந்தால்தான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு லிமிட் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல அரசாங்கம் அப்படி எந்த உத்தரவும் பிறப்பிக்கவில்லை. ஆனால் வியாபாரிகள் நெல் வியாபாரம் செய்கின்ற நேரத்தில் அரசுக்கு 50 சதவீதம் லெவி கொடுத்து விட்டு வியாபாரம் செய்யவேண்டுமென்ற உத்தரவுதான் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை அரிசி வியாபாரிகளிடத்திலேயிருந்து 50 சதவீதம் லெவியாக வாங்கப்படுகிறது. அதுதான் அரசினுடைய உத்தரவு என்று மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பொதுவாக வியாபாரிகளிடத்திலிருந்து லெவி வாங்குவது என்பது ஆரம்பக் கட்டத்திலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் சொன்னதைப் போல அங்குதான் வாங்க வேண்டும். ஏற்கெனவே கோவை வியாபாரிகள், எந்த இடத்திலேயிருந்து அரிசி அவர்களுக்கு வந்துசேருகிறதோ, லெவிக்கு கொடுத்து விட்டுத் தான் கோவை வியாபாரிகளிடத்திலே அரிசி வந்து சேருகிறது. ஆக, இரண்டாவது முறையாக இவ்வாறு வாங்குவதன் காரணமாக அதுஒரு 'கன்வென்ஷன்' ஆக கட்டாயமாக இல்லையென்றாலும், கன்வென்ஷன் ஆக வாங்கப்படுகிறது கட்டாயம் 1டன் அதாவது 10 குவிண்டால் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கோரப்படுவதாலே 1,600 ரூபாயிலேயிருந்து, 1800 ரூபாய் வரை அதிகப்படியான நஷ்டம் வியாபாரிகளுக்கு ஏற்பட்டு, மூட்டைக்கு 100 ரூபாய் வரைக்கும் விலைவாசி கோயம்பத்தூரில் ஏறக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் இதை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, எந்தக் கட்டத்தில் லெவி வாங்குவது, எந்தக் கட்டத்தில் லெவி வாங்கக் கூடாது என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அறிவிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி:—மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வியாபாரிகள் நெல் கொள்முதல் செய்கின்ற நேரத்தில் ஒரு முறைதான் லெவி கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. எந்த வியாபாரியும் இரண்டு முறை லெவி கொடுக்க வேண்டுமென்று யாரையும் வற்புறுத்தியது இல்லை. அப்படிப்பட்ட புகார் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுதிக் கொடுப்பார்களேயானால் அவர்கள் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. செ. நார்முகமது மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பணியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் அரிசி கொள்முதல் செய்யப்பட்டு ஊழியர்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்ற வகையில் நடைபெறுகின்றபோது அவர்களிடமும் கட்டாயமாக லெவி அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நிலையை மாற்றி அரசு உத்தரவு இடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி!—மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லெவி முறையில் எல்லோருக்கும் ஒரே விதிதான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகின்ற அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு தனியாக விதிவிலக்கு அளிக்க முடியாது.

திரு. யூ. கே. வெள்ளிங்கி. —மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை வியாபாரிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதாக ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவ்வாறு கொள்முதல் செய்வது கோவையிலே மட்டுந்தானா? தமிழகம் முழுவதுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏகபோகக் கொள்முதல் அமலில் இல்லாத ஏனைய அனைத்து இடங்களிலும், சென்னை, செங்கற்பட்டு உணவு மாவட்டம் தவிர, இந்த வர்த்தக லெவி மூலம்தான் கொள்முதல் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செய்யப்படுகிறது.

(முற்பகல் 9-30)

திரு. என் பழனிவேல்:—தலைவரவர்களே, இந்த அரசு லெவி கொள்முதல் என்ற இந்தப் பிரச்சனையில் 50 சதவீதம் அரசுக்கு அரிசியோ நெல்லோ கொடுக்க வேண்டிய அந்த வர்த்தகர்கள் அதிகாரிகளை கைக்குள்ளே போட்டுக்கொண்டு, 50 டன் அரிசி கொடுக்க வேண்டிய வர்த்தகர்கள் 10 டன் அல்லது 15 டன் கொடுத்து விட்டு அவர்களை சரிசெய்துகொள்கிறார்கள் அதனால் அரசுக்கு சேரவேண்டிய அரிசியோ நெல்லோ சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே லெவியை கறாராக வாங்குவதற்கு இந்த அரசு என்ன உத்தேசம் வைத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி ; தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல சில இடங்களில் வியாபாரிகள் தந்திரமாக இந்த முறையை கையாளுவதாக இருந்தாலும், இந்த அரசு யாருக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்காமல் எல்லோரிடமிருந்தும் உரிய லெவியைப் பெற உரிய நடவடிக்கை எடுக்கிறது.

திரு. வீ. தமிழ்மணி.—மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூலிக்கு அரைவை செய்துகொடுக்கின்ற ஆலைகளுக்கும் லெவி கொள்முதல் விதிக்கப்படுகிறது. அது எந்த அடிப்படையில் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி—தலைவரவர்களே, கூலிக்கு அரைக்கின்றவர்களிடம் லெவி கொள்முதல் செய்யப்படவில்லை; வியாபாரிகளிடம்தான் லெவி கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது.

திரு. பி. என். வல்லரசு :—மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாதாரணமாக நகரத்திலே இருக்கிற அல்லது வாழ்கின்ற சிறு விவசாயிகளுக்கு கிராமத்திலே நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தில் விளைகின்ற நெல்லை தங்களுடைய குடும்பத்திற்கு சாப்பாட்டிற்காகக் கொண்டு செல்லும்போது, சிறு விவசாயிகள் எடுத்துச் செல்லுகின்ற அந்த நெல்லுக்கு கூட லெவி கொடுக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் மாட்டு வண்டியில் அல்லது டிராக்டரில் அந்த நெல்லை ஏற்றிச் செல்லுகின்ற நேரத்தில் லெவி கேட்கிறார்கள் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :—இது வினாதானே (சிரிப்பு)

திரு. பி. என். வல்லரசு : இதுபோன்ற தொல்லை ஏற்படாத அளவுக்கு, கவனத்தில் கொண்டு, நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய ஆலோசனையை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. மு. இராமநாதன் :—தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட வியாபாரிகள் பற்றி எழுதிக்கொடுக்கும்படி சொன்னார்கள். சத்துணவுத் திட்டத்தை ஆரம்பித்த காலத்தில் கட்டாயக் கொள்முதல் இல்லாத கோவை மாவட்டத்தில் வியாபாரிகளிடம், ஓரல் ஆக கொடுப்பதைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டு, பெற்றுக்கொண்டார்கள். அது தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. ஆகவே 'ரிட்டன்' ஆக இல்லாமல்

1989 மார்ச் 27]

ஓரலாகப் பெறுவதற்கு நான் ரிட்டனாகத் தரமுடியாமல் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் ஓரலாக வாங்குவதை அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்து, வியாபாரிகளுக்கு சிரமம் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள ஆணைபிறப்பிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி.—தலைவரவர்களே, சத்துணவுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்ட ஆரம்ப காலத்தில் அப்படி நடந்ததா என்பது எனக்குத் தெரியாது. இந்த அரசு அரிசி மட்டுமல்ல; வேறு எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் முடிந்தால் கொடுங்கள் என்று யாரையும் கேட்காது.

திரு. எஸ். ஏ. தங்கராஜன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் அரிசி வியாபாரிகள் சங்கத்தின் சார்பில் அரசுக்கு மனு கொடுத்திருப்பதாகவும் அதிலே 10 இலட்சம் டன் அரிசியை அவர்கள் சங்கத்தின் சார்பில் கொள்முதல் செய்து தருவதாகவும், லெவியை சர்க்கார் கைவிட வேண்டுமென்று தெரிவித்திருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதுபற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே வியாபாரிகள் மூலம் அப்படி ஒரு மனு அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதிகாரிகள் அளவிலும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடனும் அதுபற்றி விவாதித்து, அதை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் நம்முடைய நாட்டிற்குத் தேவையான அரிசி கிடைக்குமா என்று பரிசீலிக்கப்பட்டது. அதை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால் அரசுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அரிசி கிடைக்காமல் போய்விட்டால், அரிசிப் பஞ்சம் வந்து, மக்கள் அதனால் அவதிப்படுவார்கள் என்று எண்ணி, அந்த வியாபாரிகளின் கோரிக்கையை அரசு நிராகரித்திருக்கிறது.

திரு. கோ. வீரையன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் ஒரு பக்கத்திலே ஏகபோகக் கொள்முதலும் இன்னொரு பக்கத்திலே தனியாரிடமிருந்து லெவி கொள்முதலும் வாங்குகின்ற முறையை அரசு கடைபிடித்து வருவதால் ஏகபோகக் கொள்முதல் இருக்கக்கூடிய பக்கத்தில் இருக்கிற சிறு விவசாயிகள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் தமிழ்நாடு முழுவதும் லெவி கொள்முதல் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. நாடு முழுவதும் லெவி கொள்முதல் செய்வதற்கான சட்டம் இருக்கிறபோது இரண்டு விதமான கொள்முதல் காரணமாக ஏராளமான தவறுகள் நடக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. தவறுகள் நடப்பதைத் தடுக்க தமிழ்நாடு முழுவதும் விவசாயிகள் விற்பனை செய்யக்கூடிய உணவுப் பொருளை ஏகபோகமாக அரசே கொள்முதல் செய்கின்ற நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி :—தலைவரவர்களே, அதற்கு தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. பொன். விஜயராகவன்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதிலளிக்கிறபோது அரிசி வியாபாரிகள் சங்கத்திடமிருந்து, 10 இலட்சம் டன் அரிசியை அவர்களே செலுத்திவிடுகின்ற முறையில், வாங்குவதன்மூலம் அதற்குப் பின்னாலே அரசினிடத்திலே இருந்து எந்தவிதமான தொந்தரவும் ஏற்படாது என்ற வகையில் வைக்கப்பட்ட கோரிக்கை அரசுத் தரப்பில் பரிசீலிக்கப்பட்டு, பின்னர் அது இந்த மாநிலத்திற்கு ஒத்து வராது என்ற அளவில் நிராகரிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இதே போன்ற ஒரு முறை ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை ஆராய்ந்து இப்போது ஏகபோகக் கொள்முதல் இருக்கக்கூடிய மாவட்டங்களிலே விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கும், மற்ற இடங்களில் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிற அளவுக்கும் அதாவது விவசாயிகளுக்குப் போதிய விலை கிடைக்கிற அளவுக்கும்—ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் உள்ள இப்படிப்பட்ட நிலையை ஆராய்ந்து அதனைப் பின்பற்ற அரசு மூன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆந்திர மாநிலத்தில் அமோக விளைச்சல். அதன் காரணமாக இதுபோன்ற வாக்குறுதிகள் வியாபாரிகளால் அளிக்கப்பட்டாலும் கூட அவர்களால் அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற முடியும். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் பருவ நிலைக் கேற்ப நிலைமை அடிக்கடி மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலை வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுமேயானால் யாரையும் அதற்காகத் தண்டிக்க இயலாது. தமிழ்நாட்டு மக்கள்தான் அவதிக்கு ஆளாவார்கள். எனவேதான் அவர்கள் தெரிவித்த அந்த யோசனையை அரசு ஏற்பதற்கில்லை என்று கூறி நிராகரிக்கப்பட்டது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது வியாபாரிகளிடமிருந்து லெவி கொள்முதல் என்ற அளவில் வாங்கக் கூடிய அரிசிக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய விலை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இன்று வியாபாரிகளிடத்திலே இருந்து விலையைக் குறைத்து வாங்குவதன் காரணமாக மீதியை அவர்கள் வெளிமார்க்கெட்டிலே விற்கிறபோது இந்த விலையையும் சேர்த்து விற்பதன் காரணமாக விலை அதிகரிக்கிறது. அதே நேரத்தில் தஞ்சை, தென்னாற்காடு மற்றும் திருச்சியில் ஒரு பகுதி போன்ற இடங்களில் ஏகபோகமாக நெல்லைக் கொள்முதல் பண்ணக்கூடிய நேரங்களில் கட்டுப்படி

1989 மார்ச் 27]

யான விலையை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் விளைகிற காலத்திலே ஏகபோகமாகத் தேவையான அளவுக்கு நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய முடியுமே, எனவே அந்த அளவில் அரசு இதனைப் பரிசீலிக்குமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 170 ரூபாய் என்றும், அதற்கு ஊக்கத் தொகையாக குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 35 ரூபாய் என்றும் ஆக 205 ரூபாய் கொடுத்து அரசு கொள்முதல் செய்கிறது.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் வியாபாரிகளிடத்திலிருந்து கொள்முதலை சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகள் செய்துகொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் திடீரென்று போலீசார் வந்து நுழைந்து வியாபாரிகளிடத்திலே தவறான முறையில் நடந்து, அவர்களுக்கு மரியாதைக்குறைவு ஏற்பட்டதால் பல்வேறு வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்வதையே நிறுத்திவிட்டார்கள். பல்வேறு தொழில் பாதிப்புகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து பழைய முறையையே மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசி வியாபாரிகள் எந்த அளவுக்கு இருப்பு வைக்கலாம் என்றும், அதைப்போலவே அரிசி ஆலைகளிலே எந்த அளவுக்கு இருப்பு வைக்கலாம் என்றும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளுக்கு மாறாக பதுக்கல் என்ற முறையில் யார் பதுக்கி வைத்தாலும் அதன்மீது 'புட் செல்'-லிலே இருக்கக்கூடிய காவல் துறையினர் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அதிகாரம் உண்டு. சட்டப்படியான இருப்பு வைத்திருந்தால் யார் மீதும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லெவிசிஸ்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும்போது தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனியான ஒரு அணுகுமுறை அரசு வைத்திருக்கிறது. அப்படி என்றால் அந்தத் தனித்தனி அணுகுமுறைகள் என்ன அடிப்படையில் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன? லெவி கொடுக்கக் கூடிய வியாபாரிகள், அரிசி ஆலைகள் ஆகியோர் அடங்கிய ஒட்டுமொத்தமான பட்டியலை அரசு வைத்திருக்கிறதா? அப்படி என்றால் அந்தப் பட்டியலை அரசு வெளியிடுமா? யார், யார் சரியாக நெல் கொடுக்கிறார்கள் என்ற முழுமையான விவரங்களை எல்லாம் அரசு இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்குமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

[1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம், திருச்சியிலே சில தாலுகாக்கள், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே 3 தாலுகாக்கள் ஆகிய இப்பகுதிகள் ஏகபோகக் கொள்முதல் அமலில் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளாகும். அதைத் தவிர, சென்னைக்கு அருகிலே செங்கற்பட்டு இருப்பதால் சென்னைக்கு அரிசி கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற எல்லா மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் 50 சதவீதம் நெல் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறைதான் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அடுத்து பட்டியலைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றித் தனிக் கேள்வி கேட்டால் விவரமான அறிக்கை இந்த அவையிலே வைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். முத்தையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு விலையும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு விலையும் நெல்லுக்கு இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து கெஜ தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய பகுதியில் அதாவது அங்கு நூற்றுச் சில்லரை ரூபாய் என்றும், இங்கு இருநூற்றுச் சில்லரை ரூபாய் என்றும் இருக்கும்போது எங்களுக்கு ஒரு சபலம் ஏற்படுகிறது. நமக்கும் நெல்லுக்கு கூடுதலான விலை கிடைத்தால் பரவாயில்லையே என்று கருதுகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் சேலம் மாவட்டத்திற்கு நெல்லைக் கொண்டு போவதைத் தடுக்கிறார்கள். கொஞ்சம் ஏதாவது எங்களுக்குச் சலுகை கொடுத்தால், சேலம் மாவட்டத்திற்குக் கொண்டுபோய் நெல் கொடுத்தோம் என்று சொன்னால் எங்களுக்கு விலை சொக்ரியமாக கிடைக்கும். அப்படி ஒரு உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

(முற்பகல் 9-40)

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, வியாபாரிகள் அவர்கள் வியாபாரம் செய்வதைப் பொறுத்து அந்த விலையைக் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்து அரசாங்கத்தினுடைய யோசனையில் இல்லை.

திரு. ப. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சில சமயங்களில் அதிகாரிகள் லெவி வாங்குகிறபோது வியாபாரிகள் அணுகுகின்ற முறையிலே அவர்கள் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு அரிசியை Over-stock ஆக வைத்துக்கொண்டு, அதை லுகையாகப் பயன்படுத்தி Open Market-க்கு அரிசி சரியாகக் கொடுக்காமல் சில சமயங்களில் போனவாரம் திண்டுக்கல், கரூர் போன்ற பகுதிகளில் திடீரென்று சிறு வியாபாரிகளுக்குக் கூட அரிசி கிடைக்காத அவல நிலை ஏற்பட்டு விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இதை ஒழுங்குபடுத்த அரசு முன்வருமா?

1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல சில வியாபாரிகள், இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட உடனே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையிலே ஈடுபட்டார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் குறைபாடு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் அரிசியை வாங்கி, எங்கெல்லாம் இந்த புகார் வருகிறதோ, அந்த இடங்களிலே எல்லாம் ரூ. 4.50 பைசா அல்லது ரூ. 4.60 பைசா அளவுக்கு ஒரு கிலோ அரிசி Open-market லே விற்பதற்கான முறை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சார்ந்திருக்கக்கூடிய அந்தப் பகுதியிலேயும், குறிப்பாக திருச்சி மாவட்டத்திலே பள்ளம்பட்டி போன்ற பகுதியிலேயும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக இப்போது அரிசி ஓரளவுக்கு எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. செங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த உணவு தானியக் கட்டுப்பாட்டினாலே ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா விலை வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொன்னால், போக்குவரத்து. தஞ்சை ஜில்லாவிலே நிறைய விளைகிறது. அதற்கு அடுத்து திருச்சிராப்பள்ளி, அதற்கு அடுத்து தென்னாற்காடு. அதுபோல கோயம்பத்தூர், சேலம். இந்த மாவட்டங்களில் வித்தியாசம் பண்போது ஒன்றுக்கு இரண்டாக, 'டபுள்' பங்காக இருக்கிறது. உணவு தானியப் போக்குவரத்தை ஓரளவு சரிப்படுத்துவதிலே போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்கு அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, வியாபாரிகள் ஓர் இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு போகும்போது ஏற்படுகின்ற அந்த டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜை சேர்த்துத்தான் அவர்கள் விற்பனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கம் புதிய முறைகளை எதையும் அமல்படுத்துவதாக இல்லை. ஏற்கெனவே நடைமுறையிலே பல ஆண்டுகளாக எந்த நடைமுறை இருக்கிறதோ அதையே பின்பற்றுவதாக அரசு முடிவு செய்து இருக்கிறது.

திரு. மொஞ்சனூர் ப. ராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய பள்ளப்பட்டி, அரசுக்குறிச்சிக்கு எந்த வகையிலேயும் அரிசி வரவில்லை. மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளிலேயிருந்து விற்பனை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். நியாய விலைக் கடைகளில் இரண்டே இரண்டு மூட்டைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர எந்த

[1989 மார்ச் 27]

நியாய விலைக் கடையிலும் அரிசி விற்பதில்லை. நான் சில நியாய விலை கடைகளுக்கு சென்று அந்த இடத்திலே அரிசி விற்பனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டபோது அங்கே இருக்கின்ற கார்டுகளைப் பதிவு செய்து கொண்டுவிடுகிறார்கள். பிறகு அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்துகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் இருக்க சிறு வியாபாரிகள் உடனடியாக நெல் கொள்முதல் செய்வதற்கு உத்தரவு இடப்படுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு குடும்ப அட்டைக்கும் 12 கிலோ அரிசி ரேஷனிலே கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அதற்கும் அதிகமாக ரேஷன் கடைகளிலே, Open market price ரூ. 4.50 பைசா கொடுத்து எங்கெங்கே பஞ்சம் இருக்கிறதோ அங்கே அரிசி கொடுக்க, அப்படிப்பட்ட இடங்கள் அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமானால், அங்கேயெல்லாம் அந்த முறை அமல் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன பள்ளப்பட்டியில் நானே இந்தத் திங்கள் திருச்சியிலே பயணம் செய்தபோது கேள்விப்பட்டு கூட்டுறவு அதிகாரிகளை அழைத்து அங்கே தேவையான அரிசி ஸ்டாக் வைக்கும்படி சொன்னேன். ஏதோ பார்வைக்காக 2 மூட்டைகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். தேவையான அளவுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் அரிசி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முந்தைய அரசாங்கங்களின் உணவுக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே உருவாக்கப்பட்டுள்ள உணவுக் கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளில் உள்ள சில சந்துபொந்துகளில் நுழைந்து கொண்டு உணவு வியாபாரிகளும் ஆலைச் சொந்தக்காரர்களும் அரசாங்கம் கொள்முதல் நடவடிக்கை எடுக்கின்ற நேரத்தில் உடனடியாக நீதிமன்றத்திலே தடை உத்தரவு வாங்கிவிடுகிறார்கள். இதை தடுப்பதற்கு உணவுக் கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை இந்த அரசு மொத்தமாக மறுபரிசீலனை செய்து புதிய ஆணைகளைப் பிறப்பிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய யோசனையை அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. எம். சேட்டு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசி கொள்முதலைப் பொறுத்தவரையில், தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களைப் பொறுத்த மட்டில், கொள்முதல் நிலையங்களின் மூலமாக நேரடியாக, அறுவடைக் காலங்களில் தான் செய்யப்படுகிறது. அறுவடையில்லாத நேரங்களில் கொள்

1989 மார்ச் 27]

முதல் நிலையங்கள் ரத்து செய்யப்படுகின்றன அல்லது எடுக்கப் படுகின்றன. பெரும்பாலும் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் அறுவடையான உடனே விவசாயிகள் நெல்லை நேரடிக் கொள்முதலுக்கு போடுவதில்லை. நெல்லை தங்களிடம் வைத்திருந்து பிறகு விலை உயரும்போது வியாபாரி கூலிடத்தில் போடுகின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, நேரடியாக கொள்முதல் செய்யும் நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையில் தொடர்ந்து ரத்து செய்யப்படாமல் அல்லது எடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும், தொடர்ந்து அவை நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்வதற்கும் உரிய ஏற்பாட்டினை அரசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் சொல்வது சரியான கருத்தல்ல. இதுவரை 7 லட்சம் டன்னுக்கு மேல் அங்கிருந்து நெல் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அறுவடை செய்கின்ற அனைத்து நெல்லையும் அரசே கொள்முதல் செய்வதென்றால் அவர்கள் சாப்பிடுவதற்குரிய அரிசியை அரசே கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இதற்காக ஒரு இலாகாவை வைத்து, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இவ்வளவு என்று இலக்கு வைத்து, அதன் அடிப்படையில் அரசு செயல்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குடும்ப அட்டைகளுக்கு 12 கிலோ அரிசி சப்ளை செய்வதாக இங்கே சொன்னார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் இன்றைக்கு 4 கிலோ, 6 கிலோவுக்கு மேல் சப்ளை செய்வதில்லை. ஆகவே 12 கிலோவை கறாராகக் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அத்துடன் ஒவ்வொரு குடும்பக் கார்டுக்கும் 20 கிலோவாக அதனை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்குரிய நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு மத்திய அரசோடு பேசி அவர்களும் 80 ஆயிரம் டன் அரிசி தருவதற்கு வாக்குறுதி அளித்திருப்பதாக சென்ற சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரில் இங்கே சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப் பகுதிகளில் 4 கிலோ, 6 கிலோ என்று குறைத்துக் கொடுப்பதாக இங்கே உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். ஏழைகளில் சில பேர் ஒரே நேரத்தில் 12 கிலோ அரிசியை வாங்க இயலாத காரணத்தால் அவர்கள் 3 கிலோ, 4 கிலோ என்று ஒவ்வொரு நேரத்தில் வந்து கேட்கிறார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் அவர்கள் எப்படி வந்து கேட்டாலும் கட்டாயம் ஒவ்வொரு அட்டைக்கும் 12 கிலோ அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் அரிசி கொடுக்கப்பட்டும் வருகிறது. உறுப்பினர் சொல்லியதுபோல 20 கிலோ கொடுக்க

[1989 மார்ச் 27]

கின்ற நிலை இன்றைய தினம் அரசிடத்தில் இல்லை. மத்திய அரசு 80 ஆயிரம் டன் கொடுத்து வந்ததை 40 ஆயிரம் டன்னாக குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்த நேரத்தில் இரண்டு முறை மாண்புமிகு இந்திய பிரதமரிடத்தில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். நிச்சயம் அந்த வாக்குறுதியை அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்கள் என்று இந்த அரசு நம்புகிறது.

திரு. எம். அண்ணாமலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மொத்தக் கொள்முதலை வியாபாரிகளிடத்தில் ஒப்படைப்பதில் பல்வேறு முறைகேடுகள் நடக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை மாற்றி உணவு கார்ப்பரேஷனே நேரடியாக உணவுக் கொள்முதலை ஏற்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லா இடங்களிலும் உணவு கார்ப்பரேஷனே நெல் கொள்முதல் செய்வது என்பது இயலாத ஒன்று. எங்கெல்லாம் ஏகபோகக் கொள்முதல் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் உணவு கார்ப்பரேஷனே நேரடியாகக் கொள்முதலைச் செய்து வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்பு மிக்க உறுப்பினர் பெருமக்களே, இன்னும் இரண்டு வினாக்கள் இருக்கின்றன என்பதை உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன்.

***திரு. டி. சி. விஜயேத்திரையா :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னைச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுத்த தனி தொகுதி வாக்காளர்களுக்கு நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு, தர்மபுரி பூராவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருப்பதாலும், அங்கே சில ரேஷன் கடைகளில் விசாரித்த போது 4 கிலோ, 5 கிலோ என்கிற அளவில் அரிசி குறைவாகக் கொடுக்கப் படுவதாலும் இந்நிலையைத் தவிர்க்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். முதலில் அங்கே 12 கிலோ அரிசி வீதம் கொடுத்து வந்ததாகவும், இப்பொழுது அரிசி கொஞ்சமாக இருப்பதால் 12 கிலோ கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்வதாகவும் அங்கே யுள்ள மக்கள் சொல்கிறார்கள். அதிலே டென்கனிகோட்டை, ஹோசூர் பகுதிகளில் நீர் பாய்ச்சல் இல்லாத நிலையும் மழையையே அவர்கள் எதிர்நோக்கும் நிலையும் இருப்பதால் அங்கேயுள்ள மக்கள் சோளம் விளைவிக்கும் நிலை இருப்பதால் அரசு முறையாக ஒவ்வொரு கார்டுக்கும் கொடுக்க வேண்டிய 12 கிலோ அரிசியை அந்தப்பகுதிக்கு கட்டடாயம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, தனி தொகுதி மட்டுமல்ல, தமிழகத்திற்குள்ளே எங்கிருந்தாலும் 12 கிலோ கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. எங்கேயாவது சில இடங்களில்

1989 மார்ச் 27]

12 கிலோ கொடுக்கவில்லை என்று புகார் வருமானால் நிச்சயமாக அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட ரேஷன் கடைகளை நடத்தும் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. கே. சுந்தர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செங்கை - அண்ணா மாவட்டத்தில் லெவி இல்லை என்று அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அங்கே கட்டாயக் கொள்முதல் நடைபெறுகிறது. அதைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, செங்கை - அண்ணா மாவட்டத்தில் லெவி கொள்முதல் இல்லை. ஆனால் இதை அவர்கள் ஒரு காரணமாக வைத்துக் கொண்டு, பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அப்படி வெளி மாவட்டத்தில் அவர்கள் கொள்முதல் செய்யும் நேரத்தில் அவர்கள் லெவி கொடுக்க வேண்டும். மாவட்டத்திற்குள் கொள்முதல் செய்து இருப்பை சென்னைக்குக் கொண்டு வருவதாயிருந்தால் அவர்களிடம் அரசாங்கம் லெவி கேட்பதில்லை.

திரு. இரா. மோகன் : தலைவரவர்களே, பருவ மழை தவறிய காரணத்தால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல்வேறு மாவட்டங்களிலே வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியுமென்று கருதுகிறேன். ஆகவே பொதுவாக ஓர் அச்சம் மக்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. வரும் காலங்களில், அரிசித் தட்டுப்பாடு காரணமாக விலை உயருமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சந்திப்பதற்குத் தயாரான நிலையில், அண்டை மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொண்டு, அதிக விளைச்சல் உள்ள மாநிலங்களிலிருந்து அரிசியைப் பெறும் முயற்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறதா? அதைப் போல மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, வாதிட்டு, மத்திய அரசுத் தொகுப்பிலிருந்து நாம் பெற வேண்டிய அளவுக்கு' அதிக அரிசியைப் பெறும் முயற்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அண்மையில் தேர்தல்கள் முடிந்தவுடன் மத்திய அரசின் சார்பாக அரிசி விலை உயர்த்தப்பட்டாலும் கூட, தமிழ் நாட்டிலே அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல், ஏற்கெனவே இருந்த விலையில் அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. அது எவ்வளவு நாட்களுக்கு முடியும் என்பது கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் பெரும் இழப்பை சமாளித்துக் கொண்டு, நாம் அரிசி விலையைக் குறைத்து கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இருந்தாலும், தொடர்ந்து அதே விலையில் அரிசியைக் கொடுக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, அண்டை மாநிலங்களிலிருந்தும் அரிசியைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு 80 ஆயிரம் டன் அரிசியை சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் திங்களிலும், இந்த ஆண்டு ஜனவரித் திங்களிலும் தந்தது. அதைத் தொடர்ந்து தர வேண்டுமென்று

[1989 மார்ச் 27]

பிரதமர் அவர்களிடத்தில், நான் 4 முறை டெல்லியிலே சந்தித்த போதும் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே என்ன அரசியல் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டாலும், நிர்வாகத்தில் நிச்சயமாக மாறுதல்கள் ஏற்படாது. தமிழ்நாட்டு நலன் கருதி பிரதமர் அவர்கள் இதை அனுதாபத்தோடு கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. காதர் பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் ஒப்பன் மார்க்கெட்டில், கூட்டுறவு அங்காடிகளில் அரிசியை விலைக்கு விற்கவும், திருச்சி மாவட்டத்தில் பள்ளப்பட்டியில் அப்படி அனுமதித்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள், அதே முறையை இராமநாதபுரம், பசும்பொன், காமராஜர் ஆகிய மாவட்டங்களிலும் நீட்டித்து, கூட்டுறவு அங்காடிகளில் ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் அரிசி விற்கப்படுமா, அதற்கு ஆவன செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, முதலிலே இந்த ஆட்சி பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டவுடன் சில வியாபாரிகள் ஏதோ ஒரு நோக்கத்தோடு அரிசியினுடைய விலையை அதிகமாக உயர்த்தினார்கள். அதைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று, கூட்டுறவுத் துறை உடனடியாக அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து, விற்க நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டது. இப்போது வியாபாரிகள் 'நாங்கள் ரூ. 4.50, ரூ. 4.60-க்கு விற்கிறோம், நீங்கள் ஏன் கூட்டுறவுத் துறையில் இப்படி வியாபாரம் செய்கிறீர்கள், இதனால் எங்கள் வியாபாரம் அழிந்துவிடும், என்று முறையிட்டிருக்கிறார்கள், இப்போது நியாயமான விலையில் வியாபாரிகளிடமிருந்து அரிசி கிடைக்கும் என்று அவர்கள் சொன்னதால் எங்கெங்கே புகார் இருக்கிறதோ அங்கே மட்டும் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் அரிசியைக் கொடுக்கிறோம். தமிழ்நாட்டில் எந்தப் பகுதியிலாவது அரிசியை அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்று தெரிந்தால், 24 மணி நேரத்திற்குள் ரூ. 4.50 அல்லது ரூ. 4.60-க்கு—இடத்திற்கு ஏற்றாற் போல, தொலைவையும் கவனத்தில் கொண்டு, டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ்-ஐயும் கவனத்திற்கொண்டு—அரிசியை விற்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது வெகு இடங்களில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் அட்டைகளையே அடகு வைக்கிறார்கள். அதாவது ரேஷன் அட்டைகளையே கொள்முதல் செய்கிற அளவுக்கு நிலைமை வந்துவிட்டது. நல்ல அரிசி வந்தால் நிறைய ரேஷன் அட்டைகளைக் கொள்முதல் செய்து அந்த அரிசியை வாங்குகிற அளவுக்கு சிலர் வியாபாரிகளாக ஆகி விடுகிறார்கள். எனவே இப்படி நடப்பதை அரசு கண்காணிக்க நடவடிக்கை ஏதேனும் எடுத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்து உண்மை. பல இடங்களில் வியாபாரிகளே “போகஸ் கார்டுகளை” வைத்துக் கொண்டு நல்ல அரிசி வருகிற போது அதை வாங்கி வெளிமார்க்கெட்டில் விற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். எந்த அளவுக்கு “போகஸ் கார்டுகள்” இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டுபிடிக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கூட்டத்தை தஞ்சை மாவட்டத்தில் கூட்டி நடவடிக்கை எடுக்கச் சொன்னேன். அதன் காரணமாக, இதுவரை 1,20,000-க்கும் மேற்பட்ட “போகஸ் கார்டுகள்” இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களையும் இவ்வாறு “போகஸ் கார்டுகளைக்” கண்டுபிடிக்கக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். தொடர்ந்து இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உணவு தொடர்பான வினா என்பதால் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு கேட்பதை வரவேற்கிறேன். என்றாலும், நேரத்தின் அருமை கருதி, தற்போது கடைசித் துணை வினாவை மட்டும் அனுமதிக்கிறேன்.

திரு. என். பெரியசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசி ஆலை வியாபாரிகள் அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய லெவியை, நியாய விலைக் கடைகளிலிருந்து அரிசியாக வாங்கி திரும்பவும் அரசுக்கே லெவியாகச் செலுத்துகிறார்கள். இதைத் தடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஏற்கெனவே கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதை எல்லாம் கண்டுபிடித்து, “புட் செல்” பிரிவில் இருக்கிற காவல் துறையினர் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, இப்போது அப்படி ரேஷன் அரிசியை அரசாங்கத்திற்கு லெவியாகக் கொடுக்கிற முறை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

களத்தூர் பிர்க்காவில் தொழிற்பேட்டை.

3. (*வினா எண் 101)—திரு. வீ. தமிழ்மணி : மாண்புமிகு சமூகநலம் மற்றும் ஊரகத் தொழில்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா —

செங்கற்பட்டு தொகுதி, களத்தூர் பிர்க்காவில் தொழிற்பேட்டை அமைக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : தலைவர் அவர்களே, இல்லை.

1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்து உண்மை. பல இடங்களில் வியாபாரிகளே “போகஸ் கார்டுகளை” வைத்துக் கொண்டு நல்ல அரிசி வருகிற போது அதை வாங்கி வெளிமார்க்கெட்டில் விற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். எந்த அளவுக்கு “போகஸ் கார்டுகள்” இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டுபிடிக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கூட்டத்தை தஞ்சை மாவட்டத்தில் கூட்டி நடவடிக்கை எடுக்கச் சொன்னேன். அதன் காரணமாக, இதுவரை 1,20,000-க்கும் மேற்பட்ட “போகஸ் கார்டுகள்” இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களையும் இவ்வாறு “போகஸ் கார்டுகளைக்” கண்டுபிடிக்கக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். தொடர்ந்து இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உணவு தொடர்பான வினா என்பதால் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு கேட்பதை வரவேற்கிறேன். என்றாலும், நேரத்தின் அருமை கருதி, தற்போது கடைசித் துணை வினாவை மட்டும் அனுமதிக்கிறேன்.

திரு. என். பெரியசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசி ஆலை வியாபாரிகள் அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய லெவியை, நியாய விலைக் கடைகளிலிருந்து அரிசியாக வாங்கி திரும்பவும் அரசுக்கே லெவியாகச் செலுத்துகிறார்கள். இதைத் தடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஏற்கெனவே கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதை எல்லாம் கண்டுபிடித்து, “புட் செல்” பிரிவில் இருக்கிற காவல் துறையினர் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, இப்போது அப்படி ரேஷன் அரிசியை அரசாங்கத்திற்கு லெவியாகக் கொடுக்கிற முறை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

களத்தூர் பிர்க்காவில் தொழிற்பேட்டை.

3. (*வினா எண் 101)—திரு. வீ. தமிழ்மணி : மாண்புமிகு சமூகநலம் மற்றும் ஊரகத் தொழில்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா —

செங்கற்பட்டு தொகுதி, களத்தூர் பிர்க்காவில் தொழிற்பேட்டை அமைக்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : தலைவர் அவர்களே, இல்லை.

[1989 மார்ச் 27]

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஊரில் தொழிற்பேட்டை அமைப்பதென்றால்—அரசாங்கம் நினைத்தாலே அமைக்க முடியுமா? அல்லது சுற்றுப்புற சூழ்நிலையை அனுசரித்துத்தான் அது அனுமதிக்கப்படுமா? அல்லது கனிமங்கள் கிடைத்தால்தான் தொழிற்பேட்டை அமைக்கப்படுமா? இதில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வினா செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் தொழிற்பேட்டை அமைப்பது குறித்ததாகும். அதுபற்றிய விவரம் தான் இங்கே இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்ட வினாவுக்கு விளக்கம் பெற விரும்பினால், தனியாகக் கேள்வி கேட்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வீ. தமிழ்மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சியால் வாடுகிற—22 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவும் வறட்சியையே இன்னும் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற—களத்தூர் பிரிக்காவில் அவசியம் ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் நான் இந்த வினாவையே கொடுத்தேன். அப்படி அமைப்பதற்கு என்னென்ன தேவைகள் மூலகாரணமானவை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஏற்கெனவே 9 இடங்களில் தொழிற்பேட்டைகளும், 14 இடங்களில் சிறு தொழிற்பேட்டைகளும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால், புதிதாகத் தொழிற்பேட்டை ஒன்றை களத்தூர் பிரிக்காவில் நிறுவும் திட்டம் தற்போது அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மேற்கொண்டு விவரங்களைப் பெற விரும்பினால் அதற்குரிய யோசனைகளையும் வினாக்களையும் முறையாக அரசிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டுகிறேன்,

(முற்பகல் 10-00)

தொண்டியில் மீன்பிடி துறைமுக வேலை.

4. (* வினா எண் 468)—திரு. கே. ஆர். இராமசாமி : மாண்புமிகு கால்நடை பராமரிப்புத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், தொண்டியில் மீன்பிடி துறைமுக வேலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

(இ) வேலை மீண்டும் தொடங்க ஆவன செய்யப்படுமா?

[1989 மார்ச் 27]

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஊரில் தொழிற்பேட்டை அமைப்பதென்றால்—அரசாங்கம் நினைத்தாலே அமைக்க முடியுமா? அல்லது சுற்றுப்புற சூழ்நிலையை அனுசரித்துத்தான் அது அனுமதிக்கப்படுமா? அல்லது கனிமங்கள் கிடைத்தால்தான் தொழிற்பேட்டை அமைக்கப்படுமா? இதில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வினா செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் தொழிற்பேட்டை அமைப்பது குறித்ததாகும். அதுபற்றிய விவரம் தான் இங்கே இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்ட வினாவுக்கு விளக்கம் பெற விரும்பினால், தனியாகக் கேள்வி கேட்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வீ. தமிழ்மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சியால் வாடுகிற—22 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவும் வறட்சியையே இன்னும் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற—களத்தூர் பிரிக்காவில் அவசியம் ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் நான் இந்த வினாவையே கொடுத்தேன். அப்படி அமைப்பதற்கு என்னென்ன தேவைகள் மூலகாரணமானவை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஏற்கெனவே 9 இடங்களில் தொழிற்பேட்டைகளும், 14 இடங்களில் சிறு தொழிற்பேட்டைகளும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால், புதிதாகத் தொழிற்பேட்டை ஒன்றை களத்தூர் பிரிக்காவில் நிறுவும் திட்டம் தற்போது அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மேற்கொண்டு விவரங்களைப் பெற விரும்பினால் அதற்குரிய யோசனைகளையும் வினாக்களையும் முறையாக அரசிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டுகிறேன்,

(முற்பகல் 10-00)

தொண்டியில் மீன்பிடி துறைமுக வேலை.

4. (* வினா எண் 468)—திரு. கே. ஆர். இராமசாமி : மாண்புமிகு கால்நடை பராமரிப்புத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், தொண்டியில் மீன்பிடி துறைமுக வேலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

(இ) வேலை மீண்டும் தொடங்க ஆவன செய்யப்படுமா?

1989 மார்ச் ' 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : தலைவர் அவர்களே, (அ) ஆம்.

(ஆ) ஒப்பந்ததாரர் தனது நிதி நிலைமை மோசமாக உள்ளதால் உதவித் தொகை அளித்திடக்கோரி பணியினை நிறுத்தியுள்ளார்.

(இ) எஞ்சிய பணிகளை விரைவில் முடிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இராமநாதபுரத்தையொட்டி இருக்கின்ற நெல்லை, சிதம்பரனார் மாவட்டங்களில் கேரளாவிலிருந்து மெஷின் போட் மூலமாக இரால் மீன்களை பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். இதனால் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலுள்ள மொத்த மீனவர்களுக்கும், அவர்களுக்கும் அடிக்கடி தகராறு ஏற்படுகிறது, எனவே மாநிலத்திற்கென்று கடலிலே எல்லையை வரையறை செய்து மீன்பிடிக்க எல்லைக்கோட்டை முடிவு செய்கின்ற எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இது குறித்து தனியாக வினா எழுப்ப வேண்டும்.

திரு. கே. ஆர். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொண்டியிலே காலதாமதமாக இந்தத் துறைமுகம் கட்டப்படுமென்று கூறுகிறார்கள். அந்தத் துறைமுகத்தைக் கட்டுவதற்கு உறுதுணையாக இல்லாதவர்கள் மீது இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? அங்குள்ள ஏனைய மீனவர்களுக்கு சிறப்புத் திட்டங்கள் ஏதாவது இந்த அரசிடம் இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொண்டி மீன்பிடி துறைமுக வேலை சம்பந்தமாக அரசு ஒப்பந்தக்காரர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்துப் பரிசீலனையில் உள்ளது. மற்ற மீன்பிடி தொழில்கள் சம்பந்தமாக தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விடை தரலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொண்டி துறைமுகம் என்று சொல்வது, மீனவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, நம்முடைய பொருளா

[1989 மார்ச் 27]

தாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் கூட முக்கியமான துறைமுகமாக இருக்கின்றது. இந்த வேலை எப்போது தொடங்கப்பட்டது, இதனுடைய மதிப்பீடு என்ன, ஒப்பந்தக்காரர் எப்போது தனக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதை அரசிடம் சொல்லி உதவிகள் கேட்டிருக்கிறார், அது சம்பந்தமாக அரசு என்ன உத்தரவு பிறப்பித்து இருக்கின்றது, இனிமேலாவது இந்த அரசு இதுபற்றி உடனடியாக ஆய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அரசு 2-4-1983-ல் மத்திய அரசு நிதி உதவியுடன் ரூ. 41 லட்சம் செலவிட அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. திருவாளர்கள் தாம்பிளக்ஸ் பெல் பவுண்டேஷன் என்ற நிறுவனத்திற்குப் பணியை மேற்கொள்ள 1983-ல் அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணியின் ஒப்பந்தத் தொகை ரூ. 37.35 லட்சம் ஆகும். ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு அரசு ஏற்கெனவே ரூ. 1½ லட்சம் கடனாக அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதற்குப் பின்னரும் பணியை முடிக்காத காரணத்தால் அரசு நேரடியாகப் பணியைத் துவக்கலாமா அல்லது மறு ஒப்பந்தப்புள்ளி கோரிப் பணியை முடிக்கலாமா என்பது அரசின் தீவிரமான ஆலோசனையில் உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொண்டியில் மீன்பிடி துறைமுக வேலை சம்பந்தமாக அமைச்சரவர்கள் பதிலுரை அளித்தபோது அதிலே ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தக்காரர்கள் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொல்லி வேலையை நிறுத்தி விட்டார்கள், மறுபடியும் அவர்கள் வேலை செய்வதற்காக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஏனென்றால் நாட்கள் கடக்கக் கடக்க அதனுடைய மதிப்பீட்டுத் தொகை, செலவுத் தொகை கூடக்கூட வேலை நடைபெறாத நிலை ஏற்பட்டு இந்தத் திட்டம் நிறைவேற முடியாமல் போய்விடுமோ என்ற பயம், அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, எவ்வளவு காலத்தில் அதை முடிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தங்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அத்திட்டத்தை விரைவிலே முடிப்பதற்கு அரசு தீவிர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்; கால அவகாசம் குறித்துக் கூற முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சோழ மன்னர்களின் காலத்திலேயே சிறப்பு வாய்ந்ததாக இருந்தது தொண்டி. அந்தத் தொண்டியிலே கட்டப்படுகின்ற

1989 மார்ச் 27]

மீன்பிடி துறைமுகம் சில தவறுகளின் காரணமாக கட்டப் படாமல் இருப்பதாக நாங்கள் எண்ணுகிறோம். அந்தத் துறைமுகத்தை விரைவிலே கட்ட வேண்டும். அந்தத் துறைமுகத்தைக் கட்டி முடிப்பதற்கு இந்த அரசுக்கு இன்னும் எவ்வளவு நாட்கள் தேவை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பூம்புகாருக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதைச் சிறப்புமிக்க நகரமாக ஆக்கினார்களோ அதைப்போல தொண்டியையும் சிறப்புமிக்க துறைமுகமாக அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு சிறிய குறுக்கீடு. நம்முடைய மதிப்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. ஆர். இராமசாமி அவர்கள் தொண்டியினுடைய வரலாற்றுச் சிறப்புப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் குறிப்பிடுவது இந்தத் தொண்டி அல்ல. அது சேர நாட்டில் இருக்கிற தொண்டி என்பது என்னுடைய கருத்து. இது கருத்து தான். வேண்டுமானால் நம்முடைய புலவர்களெல்லாம் ஒரு தடவை கூடி ஆய்வு செய்யலாம்.

திரு. கே. ஆர். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் எங்களது மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்கும் அதனுடைய சிறப்புத் தெரிந்ததால்தான் இவ்வளவும் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினரவர்கள் அந்த வேலை சம்பந்தமாகச் சில தவறுகள் நேர்ந்துள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளார்கள். அதனைத் தனியாக எழுத்து மூலம் தெரிவித்தால் நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஒப்பந்தம் எப்பொழுது நிறைவு பெற்றது? அந்த ஒப்பந்தக் காரர்கள் யார்? அவர்கள் செலுத்திய (Earnest Money Deposit) எவ்வளவு? அதிலே உள்ள ஷரத்துக்கள் என்ன? இப்படி அவர்கள் காண்ட்ராக்டை நிறைவேற்றாவிட்டால் அவர்கள் மீது நஷ்டஈடு கோர வேண்டுமென்ற ஷரத்து அதிலே இணைக் கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற விவரங்களை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இதுபோன்ற விவரங்களுக்குத் தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. காதர் பாட்சா என்சிற வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தொண்டியிலே கட்டப் படுகின்ற மீன்பிடித் துறைமுகப்பணி அந்த ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு

[1989 மார்ச் 27]

எந்தக் காலத்திலே ரத்து செய்யப்பட்டது? அந்த ஒப்பந்தக் காரர்கள் செய்யவில்லை என்றால் அரசாங்கம் வேறு ஒரு ஒப்பந்தக்காரர் வழியாக அந்த வேலையைச் செய்வதற்கான செயற் குறிப்பு ஏதாவது ஆய்வில் இருக்கிறதா? அப்படிக்காலதாமதம் ஏற்படுமானால் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் ஒரு பகுதியான “கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கார்ப்பரேஷன்” என்ற ஸ்தாபனம் இருக்கிறதே, அதன் மூலமாகவாவது அந்தத் திட்டத்தைச் செய்து அந்த மக்களுடைய-மீனவர் களின் குறைகளை நீக்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 31-12-1988-க்குள்ளாகப் பணியை முடிக்க வேண்டுமென்று அரசு எச்சரிக்கை செய்துள்ளது. அதனையும் மீறி ஒப்பந்தக்காரர்கள் பணியினை முடிக்காமல் இருக்கின்ற காரணத்தினால், தற்பொழுது தவறு இழைத்தோர் பட்டியலில் ஒப்பந்தக்காரரை இணைத்து விடுவோம் என்று கூறி ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு இறுதி எச்சரிக்கை நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்த நோட்டீசுக்குப் பதிலைப் பெற்றவுடன் அரசாங்கம், துறையே நேரடியாகப் பணியினை மேற்கொள்ளலாமா அல்லது மறு ஒப்பந்தம் கோரிப் பணியினை முடிக்காமா என்பதைப்பற்றி அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்படி ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றாத, தவறிழைத்தோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்படக்கூடிய ஒப்பந்தக்காரர்கள் மீண்டும் ஒப்பந்த மனு கொடுப்பதற்குத் தடைக்காலம் ஏதேனும் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தடைக்காலம் அளவு பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்குத் தனிக் கேள்வியினைப் போட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தவறிழைத்தோர் பட்டியலிலே இணைக்கப்படுகின்ற ஒப்பந்தக்காரர்களை மீண்டும் அரசு அணுகாது.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொண்டி துறைமுகப் பகுதிக்கு நேரடியாகச் செல்லுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றவன் என்கின்ற முறையில், இந்தப் பகுதியிலே, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற மீன்பிடி துறைமுகங்களிலேயே, தொண்டி துறைமுகப் பகுதி மீன் வளர்ச்சியிலே முதன்மை பெற்ற இடமாக இருக்கிறது. இந்தப் பகுதியிலே

1989 மார்ச் 27]

வெளிநாட்டுக்காரர்கள்கூட மறைமுகமாக வாரக் கணக்கிலே தங்கி மீன்பிடித்து திருட்டுத்தனமாகக் கொண்டு போகிறார்கள் என்பதும் அங்கே இருக்கக் கூடியவர்களால் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, ஏதோ ஒரு காரணத்தினால், இந்தத் துறைமுகத்தின் அபிவிருத்தித் திட்டம் தடைப்பட்டுப் போய் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் இனியாவது ஆய்ந்து, அதற்காக ஒரு தனிக் குழுவை அமைத்து, இப்படிப்பட்ட செயல்பாடுகளை விரைந்து முடிக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-10)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொண்டி மீன்பிடி துறைமுகம் குறித்து எழுப்பப்பெற்ற இந்தக் கேள்விகள் அந்தத் துறைமுகம் விரைவில் உருவாவதற்கு உதவும் என்று நம்புகிறேன். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கேட்ட கேள்விகளின் அடிப்படையில், அந்தக் கேள்விகளைத் துணையாகக் கொண்டு உடனடியாக அரசு அது குறித்து நடவடிக்கையெடுக்கும் என்ற உறுதியை இந்த அவைக்குத் தருகிறேன்.

திரு. ஐ. பெரியசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொண்டி துறைமுகத்தை அமைப்பதற்கு ஏற்கனவே ஒப்பந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்திருந்த கால அவகாசம் முடிந்து விட்ட காரணத்தால், அதை அரசு எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : தலைவர் அவர்களே, இது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். இராமசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இத்துறைமுகம் விரைவில் நிறைவேற்றப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்தத் தொகுதியைத் சார்ந்த உறுப்பினர் என்ற முறையில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்).

[1989 மார்ச் 27]

4. தகவல் கோரல்.

அவைக்குள்ளே தலைக்கவசம் கொண்டுவர அனுமதிக்காதது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே,....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி, பெரியவருக்காகச் சிறிது விதிவிலக்கு அளிக்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே வரும்பொழுது 'ஹெல்மெட்' கொண்டு வந்தேன். அதை உள்ளே அனுமதிக்கவில்லை. என்கே போனது, யார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த 'ஹெல்மெட்டை' பற்றித் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது என்னிடத்தில் பத்திரமாக இருக்கிறது.

5. அறிவிப்புகள்.

(அ) ஓர் உறுப்பினர் கொடுத்த அறிவிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு குமரி அனந்தன் அவர்கள் கொடுத்திருந்த உரிமைப் பிரச்சினை தொடர்பாக நான் ஏற்கனவே அனுமதி அளித்திருந்தேன். இன்று நமது அவையில் ஏற்பட்ட நல்ல, இனிய சூழ்நிலை காரணமாக, அவர்கள் அதை அடுத்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துவிட்ட காரணத்தால், இப்போது முறையான நம்முடைய அடுத்த அலுவலுக்குப் போகிறோம்.

(ஆ) திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு 1987 ஆளுநரால் திருப்பியனுப்பப்பெற்றுள்ளது குறித்த செய்தி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஆளுநர் அவர்களின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்ட 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 38/1987), ஆளுநர் அவர்களால் இப் பேரவைக்குத் திருப்பியனுப்பப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியான சட்டம் தேவை தானா என்று இந்தப் பேரவை மீண்டும் பரிசீலிக்கலாம் என்று ஆளுநர் செய்தி அனுப்பியுள்ளார். ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து வந்த செய்தியும், எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்ட முன்வடிவும், அச்சிடப் பெற்று உறுப்பினர்களின் தகவலுக்காக அவையில் இன்று வைக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆளுநர் அவர்களின் செய்தி அவையில் படிக்கப் பெற்றதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவைக் குறிப்பில் இடம் பெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1989 மார்ச் 27]

4. தகவல் கோரல்.

அவைக்குள்ளே தலைக்கவசம் கொண்டுவர அனுமதிக்காதது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே,....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி, பெரியவருக்காகச் சிறிது விதிவிலக்கு அளிக்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே வரும்பொழுது 'ஹெல்மெட்' கொண்டு வந்தேன். அதை உள்ளே அனுமதிக்கவில்லை. என்கே போனது, யார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த 'ஹெல்மெட்டை' பற்றித் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது என்னிடத்தில் பத்திரமாக இருக்கிறது.

5. அறிவிப்புகள்.

(அ) ஓர் உறுப்பினர் கொடுத்த அறிவிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு குமரி அனந்தன் அவர்கள் கொடுத்திருந்த உரிமைப் பிரச்சினை தொடர்பாக நான் ஏற்கனவே அனுமதி அளித்திருந்தேன். இன்று நமது அவையில் ஏற்பட்ட நல்ல, இனிய சூழ்நிலை காரணமாக, அவர்கள் அதை அடுத்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துவிட்ட காரணத்தால், இப்போது முறையான நம்முடைய அடுத்த அலுவலுக்குப் போகிறோம்.

(ஆ) திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு 1987 ஆளுநரால் திருப்பியனுப்பப்பெற்றுள்ளது குறித்த செய்தி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஆளுநர் அவர்களின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்ட 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 38/1987), ஆளுநர் அவர்களால் இப் பேரவைக்குத் திருப்பியனுப்பப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியான சட்டம் தேவை தானா என்று இந்தப் பேரவை மீண்டும் பரிசீலிக்கலாம் என்று ஆளுநர் செய்தி அனுப்பியுள்ளார். ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து வந்த செய்தியும், எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்ட முன்வடிவும், அச்சிடப் பெற்று உறுப்பினர்களின் தகவலுக்காக அவையில் இன்று வைக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆளுநர் அவர்களின் செய்தி அவையில் படிக்கப் பெற்றதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவைக் குறிப்பில் இடம் பெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1989 மார்ச் 27]

4. தகவல் கோரல்.

அவைக்குள்ளே தலைக்கவசம் கொண்டுவர அனுமதிக்காதது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி, பெரியவருக்காகச் சிறிது விதிவிலக்கு அளிக்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே வரும்பொழுது 'ஹெல்மெட்' கொண்டு வந்தேன். அதை உள்ளே அனுமதிக்கவில்லை. என்கே போனது, யார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த 'ஹெல்மெட்டை' பற்றித் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது என்னிடத்தில் பத்திரமாக இருக்கிறது.

5. அறிவிப்புகள்.

(அ) ஓர் உறுப்பினர் கொடுத்த அறிவிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு குமரி அனந்தன் அவர்கள் கொடுத்திருந்த உரிமைப் பிரச்சினை தொடர்பாக நான் ஏற்கனவே அனுமதி அளித்திருந்தேன். இன்று நமது அவையில் ஏற்பட்ட நல்ல, இனிய சூழ்நிலை காரணமாக, அவர்கள் அதை அடுத்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துவிட்ட காரணத்தால், இப்போது முறையான நம்முடைய அடுத்த அலுவலுக்குப் போகிறோம்.

(ஆ) திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு 1987 ஆளுநரால் திருப்பியனுப்பப்பெற்றுள்ளது குறித்த செய்தி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஆளுநர் அவர்களின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்ட 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 38/1987), ஆளுநர் அவர்களால் இப் பேரவைக்குத் திருப்பியனுப்பப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியான சட்டம் தேவை தானா என்று இந்தப் பேரவை மீண்டும் பரிசீலிக்கலாம் என்று ஆளுநர் செய்தி அனுப்பியுள்ளார். ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து வந்த செய்தியும், எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்ட முன்வடிவும், அச்சிடப் பெற்று உறுப்பினர்களின் தகவலுக்காக அவையில் இன்று வைக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆளுநர் அவர்களின் செய்தி அவையில் படிக்கப் பெற்றதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அவைக் குறிப்பில் இடம் பெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 27]

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

“Whereas the Tamil Nadu Legislative Assembly, has passed the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Second Amendment Bill, 1987 and submitted the same for Governor's assent under the powers conferred under Article 200 of the Constitution of India, I, P.C. Alexander, Governor of Tamil Nadu request that the House reconsider the entire Bill for the reasons specified below :—

The Bill has been introduced and passed by the Tamil Nadu Legislative Assembly after due consideration on the basis that it falls within the scope of entry 39, entry 33, entry 64 and entry 65 of the List-II in the VII Schedule to the Constitution and also Article 194 (3) of the Constitution. The question arises as to whether the Bill falls largely within the scope of entries in List-II in the VII Schedule in the Constitution and is therefore, within the competence of the State Legislature. If a law in its pith and substance lies within the competence of the legislature which has made, it will not be invalid simply because it incidentally touches upon a subject which lies within the competence of another Legislature. The Bill has been passed on the basis that it mainly falls within the scope of entry 39 of List-II of the VII Schedule to the Constitution and Article 194 (3) of the Constitution. Entry 60 of List-I of the VII Schedule of the Constitution covers “sanctioning of cinematographic films for exhibition”. The Bill is said not to attract in any way this entry 60 in List-I of the VII Schedule. Section 7 (a) of the Bill empowers the Government on behalf of the Legislative Assembly of the State to “prohibit the exhibition of any film or any part of the film which contains matters or exhibits scenes” as specified it would appear that the use of the word “exhibition” in section 7 (a) of this Bill would make it fall very much within the purview of entry in List-I of the VII Schedule. The question whether there is only and incidental encroachment into entry 60 or whether it falls subsequently within the scope of entry 60 would therefore need to be gone into carefully.

Likewise, even assuming that the Bill relies on entry 33 of List-II in the VII Schedule of the Constitution, viz. theatres and dramatic performance; cinemas subject to the provision of entry 60 of List-I; sports, entertainments and amusements it would be seen that this entry 33 is subject to the provision of entry 60 in List-I. Obviously, the powers in the State List on Cinemas are limited by the “sanctioning of cinemas for exhibition” provided in entry 60 in List-I of the VII Schedule. The defence that there is no censorship or certification involved in the present legislation which may be deemed to be an encroachment under entry 60 may not wholly be appropriate. As contemplated in the Bill now passed, the content of a film is considered and if it contravenes, certain conditions, a prohibition on the exhibition

[1989 மார்ச் 27]

of the film is intended. It would, therefore, appear that the powers contemplated under entry 60 of List-I of the VII Schedule would be attracted. It would therefore be difficult to contend that the pith and substance of the Bill now proposed for assent falls within the scope of entry 39 and entry 33 of List-II of the VII Schedule to the Constitution as also Article 194 (3). This would require careful consideration of the House. The apprehension of a colourable legislation in this case is very real and it would be in the interest of Legislative Assembly to safeguard its prestige by careful reconsideration of the nature of this legislation, with reference to the competence of the Legislature to enact such a law.

The Bill also relies on Article 194(3) of the Constitution and seeks to safeguard the powers, privileges, and immunities of the House of Legislature of the State and of the Members and the Committees of the House. It would be claimed that the Bill does not infringe on fundamental rights and at worst only seeks to impose reasonable restrictions as contemplated in Article 19 (2) of the Constitution. There is, however, admittedly a restriction on the exhibition of certain films. The balance between the powers, privileges and immunities of a House of a Legislature vis-a-vis the fundamental rights in Part-III of the Constitution is an extremely delicate one. The Bill now submitted for assent seeks to specify one aspect in the field of privileges and immunities and powers of the House. While it would certainly not be beyond the competence of the State Legislature to codify and pass laws relating to its powers, privileges and immunities as contemplated under Article 194 (3), the experience of the past needs to be carefully considered. In view of the extremely delicate nature of the application of the powers, privileges and immunities of the House found in certain articles of the Constitution in relation to the fundamental rights, also enshrined in the Constitution, it has been the convention to leave this as far as possible unspecified, giving the scope of ultimately interpreting any breach of privilege, etc., to the House itself. By enacting a separate legislation, it is possible that the House could dilute this inherent authority. This appears to be a very sensitive issue and yet constitutes a fine balance of powers which may not brook disturbance. It would appear that in totality a careful view needs to be taken before entering upon any legislation which seeks to codify these privileges as now embarked upon.

For the above said reasons, I. P. C. Alexander, Governor of Tamil Nadu, hereby return the Tamil Nadu Cinemas Regulation (Second Amendment) Bill, 1987 with the request that the desirability of enacting such a law may be reconsidered by the Tamil Nadu Legislative Assembly."

1989 மார்ச் 27]

6. அரசினர் தீர்மானங்கள்

(அ) மதிப்பீட்டுக் குழு—உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 195-ஆவது விதியின் கீழ், 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான மதிப்பீட்டுக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஆ) பொதுக்கணக்குக் குழு உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 203-ஆவது விதியின் கீழ் 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான பொதுக் கணக்குக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(இ) பொது நிறுவனங்கள் குழு—உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 211-ஆவது விதியின் கீழ், 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1989 மார்ச் 27]

6. அரசினர் தீர்மானங்கள்

(அ) மதிப்பீட்டுக் குழு—உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 195-ஆவது விதியின் கீழ், 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான மதிப்பீட்டுக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஆ) பொதுக்கணக்குக் குழு உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 203-ஆவது விதியின் கீழ் 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான பொதுக் கணக்குக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(இ) பொது நிறுவனங்கள் குழு—உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 211-ஆவது விதியின் கீழ், 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1989 மார்ச் 27]

6. அரசினர் தீர்மானங்கள்

(அ) மதிப்பீட்டுக் குழு—உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 195-ஆவது விதியின் கீழ், 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான மதிப்பீட்டுக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஆ) பொதுக்கணக்குக் குழு உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 203-ஆவது விதியின் கீழ் 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான பொதுக் கணக்குக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(இ) பொது நிறுவனங்கள் குழு—உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 211-ஆவது விதியின் கீழ், 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினாறு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

[1989 மார்ச் 27]

(ஈ) உரிமைக் குழு—உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 227-ஆவது விதியின் கீழ், 1989-90 ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய உரிமைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினான்கு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) குழுக்களுக்கான தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவைக் குழுக்களுக்கான தேர்தல் ஒற்றை வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின் கீழ் மதிப்பீட்டு குழு (Committee on Estimates), பொதுக் கணக்குக் குழு (Committee on Public Accounts) பொது நிறுவனங்கள் குழு (Committee on Public Undertakings) உரிமைக் குழு (Committee of Privileges) ஆகியவற்றிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க, வேட்பாளர்கள் வேட்புத்தாளை 1989 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10 ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை, பிற்பகல் 3.00 மணிக்குள் சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். வேட்புத் தாளைச் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வேட்புத் தாள்கள் 1989 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 11 ஆம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை, பிற்பகல் 3.00 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 1989 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 12 ஆம் நாள், புதன்கிழமை பிற்பகல் 3.00 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்படும் வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்படவேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு மேற்படுமாயின், குழு உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நாள் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

[1989 மார்ச் 27]

(ஈ) உரிமைக் குழு—உறுப்பினர்கள் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் 227-ஆவது விதியின் கீழ், 1989-90 ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய உரிமைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி, பதினான்கு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் நாளன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) குழுக்களுக்கான தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவைக் குழுக்களுக்கான தேர்தல் ஒற்றை வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதி முறைகளின் கீழ் மதிப்பீட்டு குழு (Committee on Estimates), பொதுக் கணக்குக் குழு (Committee on Public Accounts) பொது நிறுவனங்கள் குழு (Committee on Public Undertakings) உரிமைக் குழு (Committee of Privileges) ஆகியவற்றிற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க, வேட்பாளர்கள் வேட்புத்தாளை 1989 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10 ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை, பிற்பகல் 3.00 மணிக்குள் சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். வேட்புத் தாளைச் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வேட்புத் தாள்கள் 1989 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 11 ஆம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை, பிற்பகல் 3.00 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 1989 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 12 ஆம் நாள், புதன்கிழமை பிற்பகல் 3.00 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்படும் வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்படவேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு மேற்படுமாயின், குழு உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நாள் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

1989 மார்ச் 27]

(ஈ) முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள் மொழிதல் (ஆ.இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு 1989-90 ஆம் ஆண்டின் செலவிற்கான முன்பண மானியக் கோரிக்கைகளை பேரவையில் முன்மொழிவது குறித்து மேதகு ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது :

“In pursuance of Article 206, clause (2) read with Article 203, clause (3) of the Constitution of India, I, Dr. P. C. Alaxander, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly of the Demands for Advance Grants for the year 1989-90.

7. முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—வாக்கெடுப்பு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் : “ 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய 25-3-1989 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் எதிரே குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள தொகைகளுக்கு மேற்படாத தொகையை 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான உடனடிச் செலவிற்காக மொத்தமாக ரூபாய் 1,103 கோடியே 71 லட்சத்து 52 ஆயிரத்திற்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு முன்பணமாக வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

நிறைவேற்றப்பெற்ற 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள்.

ஏ. வருவாய்க் கணக்கல் செலவு

கோரிக்கை.

ரூபாய்
ஆயிரத்தில்.

1	நிலவரித் துறை	5,65,12
2	மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை ..	1,08,81
3	மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்— நிருவாகம்	1,32,35
4	பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரி களும் தீர்வைகளும்—நிருவாகம் ..	5,99,45
5	முத்திரைத் தாள்கள்—நிருவாகம்—	42,07

1989 மார்ச் 27]

(ஈ) முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள் மொழிதல் (ஆ.இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு 1989-90 ஆம் ஆண்டின் செலவிற்கான முன்பண மானியக் கோரிக்கைகளை பேரவையில் முன்மொழிவது குறித்து மேதகு ஆளுநர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது :

“In pursuance of Article 206, clause (2) read with Article 203, clause (3) of the Constitution of India, I, Dr. P. C. Alaxander, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly of the Demands for Advance Grants for the year 1989-90.

7. முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—வாக்கெடுப்பு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் : “ 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய 25-3-1989 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் எதிரே குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள தொகைகளுக்கு மேற்படாத தொகையை 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான உடனடிச் செலவிற்காக மொத்தமாக ரூபாய் 1,103 கோடியே 71 லட்சத்து 52 ஆயிரத்திற்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு முன்பணமாக வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

நிறைவேற்றப்பெற்ற 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான முன்பண மானியக் கோரிக்கைகள்.

ஏ. வருவாய்க் கணக்கல் செலவு

கோரிக்கை.

ரூபாய்
ஆயிரத்தில்.

1	நிலவரித் துறை	5,65,12
2	மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை ..	1,08,81
3	மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்— நிருவாகம்	1,32,35
4	பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரி களும் தீர்வைகளும்—நிருவாகம் ..	5,99,45
5	முத்திரைத் தாள்கள்—நிருவாகம்—	42,07

[1989 மார்ச் 27]

எ. வருவாய்க் கணக்கில் செலவு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை.

ரூபாய்
ஆயிரத்தில்.

6	பத்திரப் பதிவு	2,63,19
7	மாநிலச் சட்ட மன்றம்	50,39
8	தேர்தல்கள்	2,07,61
9	மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்	12,46,26
10	பால் வழங்கு திட்டங்கள்	87,16
11	மாவட்ட நிருவாகம்	15,65,92
12	தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிருவாகம்—	1,32,92
13	நீதி நிருவாகம்	5,59,59
14	சிறைச் சாலைகள்	3,65,65
15	காவல் துறை	41,23,49
16	தீயணைப்புப் பணிகள்	2,75,65
17	கல்வி	2,24,93,15
18	மருத்துவம்	42,52,54
19	பொதுச் சுகாதாரம்	24,23,57
20	வேளாண்மை	41,39,86
21	மீனளம்	2,33,73
22	கால்நடை வளர்ப்பு	9,94,30
23	கூட்டுறவு	19,56,01
24	தொழில்கள்	1,31,06
25	சின்கோனா	1,11,83
26	கைத்தறியும் துணித் தொழிலும்	13,42,94
27	கதர்த் தொழில்	1,67,55
28	சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிருவாகமும்	60,67,62
29	தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலை களும்	7,50,96
30	சமூக நலன்	27,04,98
31	பழங்குடியினர், ஆதி திராவிடர் முதலி யோர் நலன்	19,02,91
32	பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்	4,82,70
33	வீட்டு வசதி	1,65,70
34	நகர்ப்புற வளர்ச்சி	17,11,75

1989 மார்ச் 27]

எ. வருவாய்க் கணக்கில் செலவு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை.

ரூபாய்
ஆயிரத்தில்.

35	நுகர் பொருள் வழங்கல்	54,46,60
36	பாசனம்	23,97,54
37	பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் ..	80,81
38	பொதுப் பணிகள்—பணியாளரமைப்பும், கருவிகளும் தளவாடமும் ..	7,54,81
39	சாலைகளும் பாலங்களும்	26,23,22
40	சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகளும் கப்பல் போக்குவரத்தும் ..	1,89,43
41	இயற்கைச் சிற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு	31,76
42	ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும்	47,06,53
43	பலவகை	1,25,85,12
44	எழுதுபொருள்—அச்சுத் துறை ..	5,17,63
45	காட்டுவளத் துறை	5,09,02
46	இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் ..	10,13,19
47	செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்	1,01,83
48	ஊரகத் தொழில்கள்	5,82,86
49	குடிநீர் வழங்கல்	27,15,66
மொத்தம்—எ. வருவாய் கணக்கு ..		9,66,14,80

பி. வருவாய்க் கணக்கின்கீழ் வராத மூலதனச் செலவு

50	வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு	56,55
51	தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு—	5,05,78

[1989 மார்ச் 27]

பி. வருவாய்க் கணக்கின்கீழ் வராத மூலதனச் செலவு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை

ரூபாய்
ஆயிரத்தில்.

52	பாசனம் குறித்த மூலதனச் செலவு ..	13,25,81
53	பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு	6,63,70
54	சாலைகள்—பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு	9,13,32
55	சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு	98
56	காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு	5,83,82
57	ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு	35,24
58	பல்வகை மூலதனச் செலவு	2,93,90
மொத்தம்—பி. வருவாய்க் கணக்கின்கீழ் வராத மூலதனச் செலவு ..		43,79,10

சி. கடன்கள் முன்பணங்கள் எழுங்குதலும் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்தலும்.

59	மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்	93,77,62
பெரு மொத்தம் ..		11,03,71,52

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) நிதி ஒதுக்கம் (உடனடிச் செலவிற்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவு, 1989 (ஆ. இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1989 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (உடனடிச் செலவிற்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

[1989 மார்ச் 27]

பி. வருவாய்க் கணக்கின்கீழ் வராத மூலதனச் செலவு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை

ரூபாய்
ஆயிரத்தில்.

52	பாசனம் குறித்த மூலதனச் செலவு ..	13,25,81
53	பொதுப் பணிகள்—கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு	6,63,70
54	சாலைகள்—பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு	9,13,32
55	சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு	98
56	காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு	5,83,82
57	ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு	35,24
58	பல்வகை மூலதனச் செலவு	2,93,90
மொத்தம்—பி. வருவாய்க் கணக்கின்கீழ் வராத மூலதனச் செலவு ..		43,79,10

சி. கடன்கள் முன்பணங்கள் எழுங்குதலும் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்தலும்.

59	மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்	93,77,62
பெரு மொத்தம் ..		11,03,71,52

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) நிதி ஒதுக்கம் (உடனடிச் செலவிற்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவு, 1989 (ஆ. இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1989 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் (உடனடிச் செலவிற்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

8. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

நிதி ஒதுக்கச் (உடனடிச் செலவிற்கான மானிய அனுமதி)
சட்ட முன்வடிவு, 1989

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1989 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவிற்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்கவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-20)

9. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1989-90—பொது விவாதம்.

*திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், அவர்களே, நெருக்கடி என்னும் தடை, பற்றாக்குறை என்னும் கூர் அம்புகள் மட்டுமல்லாமல், திட்டமிட்ட அராஜகம் வன்முறைகளை எதிர் கொண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர், அவர்களால் இங்கே இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையை நான் எங்களது இந்திய மார்க்ஸிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பிலே வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

8. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

நிதி ஒதுக்கச் (உடனடிச் செலவிற்கான மானிய அனுமதி)
சட்ட முன்வடிவு, 1989

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1989 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவிற்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்கவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-20)

9. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1989-90—பொது விவாதம்.

*திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், அவர்களே, நெருக்கடி என்னும் தடை, பற்றாக்குறை என்னும் கூர் அம்புகள் மட்டுமல்லாமல், திட்டமிட்ட அராஜகம் வன்முறைகளை எதிர் கொண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர், அவர்களால் இங்கே இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையை நான் எங்களது இந்திய மார்க்ஸிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பிலே வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

[1989 மார்ச் 27]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே விவசாயிகளுக்கு வறட்சி யால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே கடன் முழுமையாக ரத்து செய்யப்படுவதும், மற்ற கடன்களுக்கு அபராத வட்டியும், ஒத்தி வைக்கப்பட்ட வட்டியும் முழுமையாக தள்ளுபடி செய்வதும் உண்மையிலேயே அந்த பாதிக்கப்பட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் என்ற முறையில் நான் வரவேற்கிறேன்.

அதைப்போலவே பரம்பரை சொத்துக்கு ஆண்களுக்கு இணையாக பெண்களுக்கும் வாரிசு உரிமை உண்டு என்கின்ற கருத்தில் அடிப்படையிலேயே அதற்கான சட்டம் இயற்றும் அறிவிப்பையும் நான் வரவேற்கிறேன். அது தவிர, ஆளுங்கட்சியினுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருந்த பல்வேறு வாக்குறுதிகளின் அடிப்படையிலே ஏழை மக்கள், நலிந்த பிரிவினர், விதவைகள், முதியோர், ஊனமுற்றோர், விபத்தில் இறக்கக் கூடியவர்கள், ரிக்ஷா ஓட்டுநர்கள் போன்ற பல்வேறு பிரிவினர்களுக்கு இங்கே அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகைகளையும் அவற்றைப் பெறுவதற்கு இருந்த தடைகள் நீக்கப்படுவதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

அதைப் போலவே பெண்கள், ஆதிதிராவிடர், பழங்குடியினர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர் மரபினர் ஆகியோருக்கு இளங்கலைப் படிப்பு வரையிலும் இலவசமாக அளிக்கப்படும் என்கின்ற அறிவிப்பையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலே மாநில அரசுகளுக்கும் மாநிலங்களுடைய பொருளாதாரத்திற்கும் பல்வேறு நெருக்கடிகளை உண்டாக்கக் கூடிய மைய அரசினுடைய கொள்கைகள் பலவற்றிற்கும் எதிராக சில விமர்சனங்கள், கருத்துரைகள், அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் பாராட்டுவதோடு அது தொடர்பாக சிலவற்றை வலியுறுத்திக் கூறவும் விழைகின்றேன். இங்கே அனைத்து மாநிலங்களுடைய குழு “Inter-State Council” உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆலோசனை ஏற்கெனவே தெரிவிக்கப்பட்டதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல் தேசிய அளவிலே கடன் கொள்கையை நிர்ணயிப்பதற்கு மாநில அரசாங்கங்களோடு கலந்து ஆலோசிப்பதற்கு தேசியக் கடன் குழுமம் ‘National Credit Council’ அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் பல மட்டங்களிலே வலியுறுத்தப்படுகின்ற ஒன்று. அதற்காகவும் இந்த அரசு வலியுறுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 27]

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

அதைப்போலவே சரக்கை அனுப்புவதன் மீதான வரி, : 'Consignment Tax' பற்றியும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய முதலீடுகள் சம்பந்தமாகவும், திட்ட ஒதுக்கீடுகள் சம்பந்தமாகவும் அது ஏற்கெனவே குறைக்கப்பட்டு இருந்ததையும், 80 சதவீத அளவிற்குக் கூட திட்ட ஒதுக்கீடுகள் உண்மையிலேயே இடம் பெறாது என்று வந்திருக்கக் கூடிய விஷயங்களையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடிய விமர்சனங்கள் நியாயமானவை.

அதுமட்டுமல்லாமல் அண்மையில் அளிக்கப்பட்ட ரயில்வே பட்ஜெட்டிலே தமிழ்நாட்டிற்கு திட்டங்கள் என்பதும், அவற்றுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு என்பதும் மிகவும் குறைவாக இருப்பது, தமிழகத்தில், குறிப்பாக தென் மாவட்டங்களில் பரவலாக அதிருப்தியையும், கொந்தளிப்பையும் உண்டாக்கியிருக்கின்ற நிலைமைகளை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதை இந்த அறிக்கையிலே வலியுறுத்தி இருந்தாலும், அதையே காட்டி மத்திய அரசை வலியுறுத்தி திண்டுக்கல்—கரூர் அகல ரயில் பாதைக்கும் சரி, சென்னை விரைவு ரயில் பாதைக்கும் சரி, கூடுதலான நிதி ஒதுக்கீடுகளைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை அரசு தமிழக மக்களின் துணையோடு, தமிழக மக்களைத் திரட்டி, அதற்கான பல்வேறு இயக்கங்களை நடத்துவதன் மூலமாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

தமிழகத்திலே தொழில் வளத்திற்கும் பொருளாதாரத்திற்கும் அடிப்படையாக, மிக இன்றியமையாததாக இருக்கக் கூடியது மின்சாரம். அதிலே துரதிருஷ்டவசமாக நடப்பாண்டு 1988-89 ரூ. 500 கோடி ஒதுக்கீடு என்பது ரூ.350 கோடியாக சுருக்கப்பட்டு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் தான் கடந்த கால ஆட்சி, திறமையானது என்று பாராட்டப்பட்ட ஆளுநர் ஆட்சி செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு கவலையோடும் பார்க்க நேரிட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஏற்கெனவே முதல்வர் அவர்கள் இங்கே வினா நேரத்திலே குறிப்பிட்டார்கள், அரிசி விலையை மைய அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது என்று. அப்படி மைய அரசு விலைகளை உயர்த்துவதை எல்லாம் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மீது திணிக்க வேண்டாம் என்ற அடிப்படையிலே மாநில அரசே தொடர்ந்து தாங்கிக் கொள்ள முடியுமா என்ற சந்தேகத்தை அவர்கள் கிளப்பி இருக்கின்றார்கள். விலைவாசிகளை ஏற்றுகிற, திட்டமிட்டு ஏற்றுகிற, நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைகளை உயர்த்தி அறிவிக்கின்ற இந்தக் கொள்கையின் காரணமாக மக்களுடைய வாழ்க்கை பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது என்பது ஒரு பக்கம், இன்னொரு பக்கம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டிய அரிசி அளவை அவர்கள் திட்டமிட்டுக் குறைத்திருக்கிறார்கள். 80 ஆயிரம் டன் என்பதை 40 ஆயிரம் டன்னாக தமிழகத்திற்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போலத்தான் நம்மைப் போன்ற காங்கிரஸ் அல்லாத மாநிலமாக இருக்கக்கூடிய கேரள மாநிலத்

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

[1989 மார்ச் 27]

திலும் 1 லட்சத்து 65 ஆயிரம் டன் என்பது 1 லட்சமாக குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிகள் ஆளக் கூடிய மாநில மக்களுக்கு எதிராக, அந்த அரசுக்கு நெருக்கடி உருவாக்கக்கூடிய முறையிலே செயல் பட்டிருக்கக்கூடிய மைய அரசினுடைய கொள்கைகளை எதிர்த்து, தொடர்ந்து இயக்கங்களையும் நடத்த வேண்டும். அதற்கு இந்த அவையினுடைய துணையோடு மட்டுமல்லாமல் தமிழக மக்களின் துணையோடு உரிய திட்டங்களை வகுத்து செயல்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கக்கூடிய இந்த நேரத்திலே

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வரவு செலவு திட்டத்தினுடைய விவாதம் நடக்கும் போது எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கக்கூடிய, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்திருக்கிற உறுப்பினர்களில் ஒருவர் கூட இந்த அவையிலே இல்லையே, என்கே சென்றிருக்கிறார்கள் என்று உங்கள் மூலமாக அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மு. இராமநாதன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு, அவையில் உறுப்பினர்கள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே தமிழகத்தினுடைய பொருளாதார நிலை எவ்வளவு கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விழைகின்றேன். இங்கே மூலதனப் பொறுப்புகள் இருப்புகள் என்று வரக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிற போது, அது 1986-87 ஆம் ஆண்டிலே பொறுப்புகளை விட இருப்புகள் அதிகமாக இருப்பது என்பது 1998 கோடியாக இருந்தது 1987-88-லே 1612 கோடியாக குறைகிறது. ஏற்கெனவே 1988-89 ஆம் ஆண்டிலே நம்முடைய மாநில அரசினுடைய இருப்புகள் 'அசெட்ஸ்' அதை விட பொறுப்புகள் லயபிலிட்டீஸ் 175 கோடி ரூபாய் அதிகமாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டது; இப்போது திருத்திய மதிப்பீட்டின்படி 317 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் இருப்புகளை விட பொறுப்புகள், 'அசெட்ஸ்டை விட லயபிலிட்டீஸ்' 262 கோடி அதிகமாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டு 31-3-1990-லே நிகர இருப்புகள் பொறுப்புகளை விட 1254 கோடி தான் அதிகமாக இருக்கும் என்கிற நிலைமையிலே இருப்பது மிகக் கவலையை அளிக்கக்கூடிய அம்சமாக இருக்கிறது அந்த அளவுக்கு தமிழகத்தினுடைய பொருளாதாரம் சீர்கெட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடிகளையெல்லாம் நாம் கவலையோடு பார்த்து, அதற்காக பரிகாரங்களை செய்ய உரிய உரிமைகளையும் நிதி ஆதாரங்களையும் மத்திய அரசிடமிருந்து பெறுவதற்கான நிலைமையை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

1989 மார்ச் 27]

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு விஷயங்களை வரவேற்கிற நேரத்திலே ஒரு சில விஷயங்களை ஆலோசனையாகவும் சுட்டிக் கட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதிலே இடம்பெற்றிருக்கக்கூடிய மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தமிழக மக்களுக்கு அக்கறை உள்ள ஒரு பிரச்சினை பினாமி நில ஒழிப்பு பற்றிய பிரச்சினை. இது குறித்து ஆளும் கட்சியினுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த பினாமி நிலங்களை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கை எப்போது எடுக்கப்படும் என்கிற திட்டவட்டமான அறிவிப்பு இதிலே இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விழைகிறேன். ஏற்கனவே 1967-க்கு முற்பட்ட காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே உச்ச வரம்பு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டாலும், அது வெறும் மிச்ச வரம்பாகவே போன சமாச்சாரம் நாம் அறிந்ததே. பின்னாலே கழக அரசு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்பை குறைத்து சட்டம் இயற்றியது. அதை முறையாக அமல் படுத்தினாலே, பினாமி நில ஒழிப்புகளோடு, கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் பங்கிட்டு செய்வதற்காக, நிலமற்றவர்களுக்கு பகிர்ந்து அளிப்பதற்காக, கிடைக்கக் கூடும் என்பதைப் பல்வேறு கணிப்புகள் சொல்லுகின்றன. இடையிலே அமைந்திருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சில குறைபாடுகளை உள்ளடக்கியிருந்தாலும், இந்த பினாமி நில ஒழிப்பிற்கான ஒரு மசோதாவை இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றி மைய அரசினுடைய ஒப்புதலுக்காக அனுப்பியது. பினாமி நிலம் என்றாலே தமிழ்நாட்டிலே சில பெயர்கள் நினைவுக்கு வரும் என்பது நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அதற்கும், மைய அரசு இந்த மசோதாவிற்கு அங்கீகாரம் அளிக்காமல் திருப்பி அனுப்பியதற்கும் ஏதேனும் தொடர்பு இருக்குமோ என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை.

(முற்பகல் 10-30)

இருந்தாலும் பினாமி நிலம் ஒழிப்புக்கான சட்டம் நிறைவேற்றி பினாமி நிலங்களை கையகப்படுத்தி நிலம் அற்ற விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

அதே நேரத்திலே விவசாயிகளைப் போலவே கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய வறிய மக்களான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலி உயர்வும் குறைந்த பட்சக் கூலியை முறையாக அமல்படுத்துவதற்கான ஒரு அமலாக்கும் இயந்திரமும் (இம்பிளிமெண்டேஷன் மெஷினரி) இல்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டி அதை நிறுவுவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன். அதேபோல இங்கே தொழில் மேம்பாடு பற்றி பலவற்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். இந்தத் தொழில் மேம்பாடு

[திரு. உ. ரா வரதராசன்]

[1989 மார்ச் 27]

களில் மத்திய அரசினுடைய முதலீடு குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது என்பதை கவலையோடு நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. 1971-72-லே மாநிலங்களிலே மத்திய அரசு முதலீடு செய்யக் கூடிய மொத்த தொகையிலே 7.2 விழுக்காடு தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தது என்பது 1983-84-லே 5.5 விழுக்காடு தான் என்று குறைந்திருக்கிறது. மத்திய பொதுத் துறை நிறுவனங்களே புதியதாக தமிழ்நாட்டிலே துவங்கப்படுவதில்லை என்பதையும் நாம் கவலையோடு பார்த்து மத்திய அரசினுடைய முதலீடுகள் தமிழ்நாட்டினுடைய தொழில் மேம்பாட்டிற்கு அதிகம் வேண்டும் என்பதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழில் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் கொள்கையைப் பற்றியும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையோடு சேர்த்து அரசு திட்டவட்டமாக அறிவிக்கும் என்று சொன்னால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற உழைப்பாளிகளுக்கு, முதலாளிகளும், நிர்வாகங்களுமாக சேர்ந்து ஆட்குறைப்பு, கதவடைப்பு, ஆலை மூடல் போன்ற பிரச்சனைகளிலே பல்வேறு தாக்குதல்களைத் தொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையில், தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இந்த அரசு எடுக்கும் நடவடிக்கையைப் பற்றி விரிவாக இங்கே குறிப்பிடுவது உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல வீட்டுமனைத் திட்டத்தையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 5 சென்ட் வரையிலே வீட்டு மனை இலவசமாக வழங்கப்படும் என்கிற உத்தரவாதம் தேர்தல் அறிக்கையிலே ஆளும் கட்சி சார்பிலே குறிப்பிடப்பட்டது. அது நகர்ப்புறத்து மக்களானாலும், கிராமப்புறத்து மக்களானாலும் 5 சென்ட் வரையிலும் இலவசமாக வீட்டுமனை கொடுக்க உத்தரவாதம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதேபோல குடிநீர் பிரச்சினையிலே சில நடவடிக்கைகள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது நல்ல ஆரம்பம் என்று சொன்னாலும் கூட, தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் கிராமங்கள் உட்பட குடிநீர் கிடைக்கச் செய்வதற்கான ஏற்பாட்டுக்கு ஒரு கிராஷ் புரோகிராம் (Crash Programme) விரைவாக நிறைவேற்றக்கூடிய நடவடிக்கைக்கான ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி அதை அமல்படுத்த இந்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 27]

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

பிற்பட்டோர் கல்விச் சலுகைகளைப் பெறுவதற்கான வருமான வரம்பு என்பது 5 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து 12 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே பொருளாதார அடிப்படையிலேயும், இந்தச் சலுகைகள் நீடிப்பது பற்றி நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று முன்னர் சட்டமன்றத்திலே பழைய ஆட்சிக் காலத்திலே வந்தபோது, இந்த வருமான வரம்பு என்பது 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து எங்களுடைய கட்சி சார்பிலே தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை 15 ஆயிரமாக உயர்த்தி அறிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலையின்மையைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வேலையின்மை என்பது ஒரு தேசிய அளவிலான பிரச்சினை. மத்திய அரசினுடைய பொருளாதார கொள்கையோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரச்சினை. இந்த வேலையின்மை என்பது வெறும் இட ஒதுக்கீடுகளால் மட்டும் தீர்ந்துவிடக்கூடிய பிரச்சினை அல்ல. வேலையற்றோர் பிரச்சினை தமிழ்நாட்டிலே 25 இலட்சம் பேர்களுக்கு மேல் பதிவு செய்து வேலையில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையில் இருக்கின்றபோது, இதற்காக ஒரு முழுமையான முயற்சி மத்திய அரசினுடைய பொருளாதார கொள்கைகளிலே வேலை வாய்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதார மேம்பாட்டிற்குத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தி அதற்கென ஒரு நீண்டகாலத் தொலை நோக்குடனான திட்டங்களை வலியுறுத்துவது அவசியம் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வறட்சியைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே சொல்லப்பட்டிருப்பது மிகக் குறைத்து மதிப்பிடக்கூடிய ஒன்று என்று நான் நினைக்கிறேன். 25 கோடி ரூபாய் நிதி கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதை இன்னும் அதிகமான முறையிலே தமிழகத்தை கடும் வறட்சி பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தாலே கோர வேண்டும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஒன்பதாவது நிதிக் குழு சம்பந்தமாக சில ஆலோசனைகளை இந்த அரசு அந்தக் குழுவினிடத்திலே அளிக்கப்பட்டிருப்பது இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது தொடர்பாக சில ஆலோசனைகளை எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே ஒன்பதாவது நிதிக் குழுவினிடத்திலேயும் நாங்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். இந்த அவையிலேயும் அதைப் பற்றி குறிப்பிட்டு, இந்த அரசும், அவையும் வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதற்காக சிலவற்றை நான் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. உ. ரா வரதராசன்]

[1989 மார்ச் 27]

வருவாய் ஆதாரங்களிலே இன்றைக்கு மைய அரசினுடைய பங்கு மூன்றில் இரண்டாகவும், அனைத்து மாநில அரசுகளுடைய பங்கு மூன்றில் ஒரு பங்காகவும் மட்டுமே இருக்கிறது. அதேபோல் பொதுக் கடன்களைத் திரட்டுவதிலேயும் (மார்சு கெட் பாரோயிங்ஸ்) மைய அரசு 85 விழுக்காடு அந்தக் கடன்களைப் பெறுவதும், மாநில அரசிற்கு 15 சதவீதம் மட்டும் தான் இருப்பது என்கிற நிலையும் இருக்கிறது. அவை மாற்றப்பட வேண்டும். அதேபோல் மத்திய திட்ட உதவி என்று வருகிறபோது, அதிலே கடன் 50 சதவிகிதமாகவும், உதவி 50 சதவிகிதமாகவும் மாற்றப்பட வேண்டும் என்கிற கருத்து வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே நிலுவையிலே இருக்கிற மொத்த பாக்கியிலே 50 சதவிகிதம் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்பதும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூற விழைகிறேன்.

அதேபோல், அரசு ஊழியர்—ஆசிரியர் சம்பந்தமாக (மணியடிக்கப் பெற்றது) இடையிலே வந்த குறுக்கீட்டிற்கும் சேர்த்து நேரம் ஒதுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் ஒருவன் தான் இன்றைக்குப் பேசுகிறேன். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்குமாறு பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அரசு ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக, இங்கே அந்த அறிக்கை ஏப்ரல் மாத இறுதிக்குள்ளே பெறப்படும் என்று சொல்லப் படுகிறது. அரசினுடைய கொள்கை இதிலே சமமான ஊதியம் இருக்க வேண்டும் என்று இங்கே வலியுறுத்தப் பட்டிருப்பதற்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் இதற்காக அந்தக் குழு இங்கே நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுவது சரியல்ல. அந்தக் குழு இதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தக் கொள்கையை அமல்படுத்துவதற்கான பரிந்துரைகளை அது தர வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே அதனுடைய பரிசீலனைக்குரிய விஷயத்திலே மாற்றத்தைச் செய்தால்தான் அதனுடைய அடிப்படையிலே அதனுடைய பரிந்துரை அமையும் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்தி, அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு, அதனுடைய அறிக்கையை எதிர்பார்த்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே செய்யப்பட வேண்டும் என்பதையும் நான் சேர்த்து வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல், மைய அரசாங்கம் ஆயத் தீர்வைக்குப் பதிலாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைகளை உயர்த்துவதன் மூலமாக அவர்களுடைய வருவாயை அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். இது மாநிலங்களோடு பங்கீடு செய்து கொள்வதற்காக அமைய வில்லை என்று இருப்பதனாலே, அவை மாநிலங்களோடு பங்கீடு செய்வதாக அமைய வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்துகிறேன். அதைப்போல, ஆயத் தீர்வைகளிலே பங்கீடு செய்ய

1989 மார்ச் 27]

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

வேண்டிய பங்கு என்பது 40 விழுக்காட்டிலிருந்து 60 விழுக்காடாக உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதையும், வருமான வரியிலே பங்கீட்டுக்குரிய தொகை என்பது 85 விழுக்காட்டிலிருந்து 90 விழுக்காடாக உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல், கார்ப்பொரேட் டாக்ஸ், வருமான வரியின் மீது விதிக்கக்கூடிய கூடுதல் வரி ஆகியவற்றிலே மாநிலங்களுக்குப் பங்கில்லாத நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதையும் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். சர்க்கரை, புகையிலை, துணி வகைகள் ஆகியவற்றிற்கு மாநில அரசுகள் விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடிய, ஏற்கனவே இருந்த நடைமுறைக்கு மீண்டும் திரும்பிப் போக வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் மாநில அரசுகளின் சார்பாக எழுப்பப்பட்டிருப்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

பம்பாய்க்கும், கல்கத்தாவுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது போல், குடிசைப் பகுதிகளுக்கு, சென்னை மாநகராட்சிக்கு கூடுதல் நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரியிருப்பதற்கு மகிழ்ச்சி. அதேபோல், தமிழ்நாடு அண்மையிலே சந்தித்த வன்னியர் போராட்டத்தின் காரணமாக இழக்கப்பட்ட அரசுச் சொத்துக்களுடைய மதிப்பீடு என்பது 60 கோடியிலிருந்து 100 கோடி ரூபாய் வரை இருக்கும் என்று பல்வேறு இடங்களிலே கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இழந்த சொத்துக்களைப் புதுப்பிப்பதற்கும், மைய அரசிடமிருந்து விசேஷ நிதி பெறக்கூடிய முறையிலே நிதிக்குழுவை வலியுறுத்த வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே அரசு தொடர்ந்து தன்னுடைய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதும், இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை மேற்கொள்ளுகிறபோது, அவை மாநில மக்களுக்கு அக்கறையுள்ள பிரச்சினையாக இருக்கிறபோது, இந்த அவையிலேயும் மைய அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கிற நேரத்திலேயும் வலியுறுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், மக்களிடத்திலே இந்த விஷயங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சென்று அதற்காக மக்களையும் திரட்டி, தேவையான இயக்கங்களைத் தகுந்த காலத்திலே நடத்துவதற்கும் இந்த அரசு முயல் வேண்டும், அதற்கான ஒத்துழைப்பினையும் நாங்கள் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த அளவிலே என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சரும், எங்களுடைய தானைத் தலைவருமான கலைஞர் அவர்கள் அரும்பாடுபட்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சட்டப் பேரவையிலே சமர்ப்பித்து

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

[1989 மார்ச் 27]

இருக்கிறார்கள். எந்தெந்த வகையிலே தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லியிருந்தோமோ, அந்தந்த வகையிலே அந்தத் தேர்தல் அறிக்கைக்கேற்ப, தமிழகத்தினுடைய மக்கள் வளம் பெற வேண்டும், ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்வு மலர வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்குத் தக்கவாறு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் சீரும், சிறப்புமாக இந்த அவையிலே வைத்திருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-40)

தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னது, மணம் ஆகாத பெண்கள் அதாவது 8ஆவது வரை படித்த பெண்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் தரப்படும் என்பதை நாம் தேர்தல் காலத்தில் மக்கள் இடத்தில் ‘ஏழை எளிய மக்களாகிய உங்களுக்கு, மணம் ஆகாத பெண்களுக்கு ஓர் நல்ல வாழ்வு கிடைக்கும். சரியான திட்டத்தை தீட்டுவோம் என்று சொன்னோம், உங்களுக்கு நல்ல வாழ்வு மலரும் என்று சொன்னோம்’ அந்த வகையில் அந்த திட்டம் இங்கே வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பொங்கல் நாள் அன்றும், தீபாவளி நாள் அன்றும், புது வருட பிறப்பு அன்றும் மக்களுக்கு 5 கிலோ அரிசி 3 தடவையாக ஆண்டுக்கு தரப்படும் என்று தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லியிருந்தோம், அந்த வகையில் தேர்தல் அறிக்கையில் அதையும் சொல்லி, அதனால் ஏற்படுகிற இழப்பை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது என்பதையும் நிலை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு எப்படியெல்லாம் பாடுபட வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அதற்கு தக்கவாறு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருப்பதை என்னைப் போன்றவர்கள் வரவேற்கச் செய்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, 50 லட்சம் ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு பயன் கிடைக்கும் வகையில் பொங்கல் நாள் அன்று கைத்தறி வேட்டி, சேலை வழங்கப்படும் என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் ஏழைகளிடம் நாங்கள் எல்லாம் வாக்குகள் கேட்கிற போது எங்களுக்கு உங்கள் தலைவர் சேலை, வேட்டி தருவாரா என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் எல்லாம் அப்போது அவர்களிடம் சொன்னோம், எங்கள் தலைவர் சொல்வதைச் செய்வார், செய்வதைத்தான் சொல்வார் என்பதை உறுதிபட சொல்லியிருந்தோம். அந்த வகையில் அவைகள் நிறைவேறும் வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

இந்த உதவித் தொகையைப் பொறுத்த வரையில் முன்பு எல்லாம் சிலருக்கு கிடைப்பதில்லை. இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் உதவித் தொகை வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி அவர்களை அழைத்துச் சென்று பலவேறு வகையில் அலைய

1989 மார்ச் 27]

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

விட்டு பிறகு கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த உதவித் தொகைக்கு உச்ச வரம்பு இல்லாமல் இப்போது எல்லோருக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே ஏழைக் குடும்பங்கள் அந்த உதவித் தொகையைப் பெறுகிறார்கள். அந்த குடும்பங்கள் வரவேற்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் குடும்பங்களுக்கு தலைவனின் இழப்புக்கு ஏற்படுகின்ற தொகை 2,000 ரூபாயை, இந்த அரசு 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கி இருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

அதேபோல் 3,500 ரூபாய் தான் வருமானம் உள்ளவர்கள் 10 ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகை தரப்படும் என்று இருந்ததை மாற்றி உச்ச வரம்பு இல்லை எந்த அளவுக்கு வருமானம் வந்தாலும் இறந்த குடும்பத்திற்கு 10 ஆயிரம் வழங்கப்படும் என்பதை வரவேற்கிறோம்.

அதேபோல் மோட்டார் வாகனங்களுக்கு வசூல் செய்யும் வரியை ஆண்டுக்கு ஆண்டு கட்டிக்கொண்டு இருப்பதை விட அதை மாற்றி ஒவ்வொரு ஆண்டும் அந்தத் தொகையை கட்டுவதற்கு வாகனங்கள் வைத்து இருக்கிற உரிமையாளர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. என்னைப் போன்றவர்கள் கூட அந்த சிரமத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறோம். ஆகவே, அதை மாற்றி-வாகனங்களை வாங்குகிற போதே அல்லது ஒரே தடவையாக அந்த வாகன ரூபாயை கட்டிவிட்டால் அதற்குப் பின்னால் கட்டவேண்டிய தேவையில்லை என்ற அந்த முறையை ஏற்படுத்தியதை உண்மையிலேயே நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆக இப்படி நல்ல திட்டங்களை ஒவ்வொன்றாக இதை இதைச் செய்ய வேண்டும். இப்படியெல்லாம் செய்தால்தான் தமிழகத்தினுடைய மக்களுக்கு நல்ல வாழ்வு மலரும் என்று ஒவ்வொரு திட்டமாகப் போட்டு, ஒவ்வொரு இலாக்காவிலும் இன்ன இன்ன ஏற்பட்டால் தான் நல்ல வாழ்வு மலரும் என்று சொல்லி இன்றைக்கு வேளாண்மை, நீர்ப்பாசனம், மின் வளம், கால்நடை இவைகளுக்கு எல்லாம் ஒவ்வொரு திட்டமாக ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

எங்கள் தலைவர் அவர்கள் இந்து அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், பெரிய பெரிய இந்து அறநிலைய மடாதிபதிகளை அழைத்து அவர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும், எப்படி எல்லாம் அவர்கள் வாழ வேண்டும் என்பதை அவர்களிடம் கேட்டு அவர்களுடைய அறிவுரைகளைக் கேட்டு அதற்கு தக்கவாறு குழுக்களை அமைத்து, இப்போது நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற வகையில் குழுக்களை அமைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அந்தக் குழுக்களை அமைத்து இருப்பதை என்னைப் போன்றவர்கள் வரவேற்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியைப்

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] [1989 மார்ச் 27]

பொறுத்த வரையில் பல கிராமங்களைச் சேர்த்து ஒரு நாடு என்ற முறையில் இயங்கி வருகிறது. அந்த நாடுகளில் உள்ள அந்த புராதான கோவில்கள் எல்லாம் பழுதடைந்து இருக்கின்றன, அந்த பழுதடைந்து இருக்கின்ற கோவில்களைப் பராமரிக்க, புதிதாக கட்டிக் கொடுக்க ஏற்ற வகையில் ஒரு நல்லவழியை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு முன்வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதேபோல் சத்துணவுத் திட்டம் மேலும் நல்லபடியாக அமைய வேண்டும்; இந்த சத்துணவுத் திட்டத்தை நல்லபடியாக சீரும் சிறப்புமாக நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால், உங்களுக்கு எல்லாம் சத்துணவு கிடைக்காது என்று சொல்லி பள்ளியிலிருந்த மாணவர்களை பலர் பயமுறுத்தியது உண்டு. ஆனால் இப்போது இந்த சத்துணவுத் திட்டம் சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த சத்துணவுத் திட்டம் இப்படியெல்லாம் நல்லபடியாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காகவும், அதை கண்காணிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு சலுகைகளை அளித்து இருப்பதை என்னைப் பொறுத்த வரையில் இதை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆக, அந்த அரிஜன மக்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகின்ற நிலை 1974-லே ஏற்பட்டு கிட்டத்தட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்த காலத்திலே 45 ஆயிரம் வீடுகளை கட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்ட பின்னாலே அந்தத் திட்டம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டு அரிஜனங்களுக்குக் கட்டப்படுகின்ற காலனிகள் எல்லாம் ஒட்டு வீடுகளாகக் கட்டப்பட்டன. ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டுகள் அந்த வீடுகளிலே வாழ முடிகின்ற ஒரு நிலை இருந்தது. அவர்களால் அந்த வீடுகளில் தங்கி வாழ்வதை விட வெளியிலே தங்கிக் கொண்டு, அந்த வீட்டிலே சாமான்களை வைத்துக் கொண்டார்கள். காரணம் அந்த வீடுகள் எப்பொழுது விழுந்துவிடுமோ என்று பயந்து கொண்டு இருந்தார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மறுபடி வந்த பின்னாலே உங்களுக்கு கான்கிரீட் வீடுகள் கட்டித் தரும் என்று சொன்னோம். அந்த வகையிலே அரிஜன மக்களுக்கு ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு கான்கிரீட் வீடுகள் கட்டித் தரப்படும் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருப்பதை உண்மையிலேயே வரவேற்கிறோம்.

அதைப்போல, ஏரிகளை சரியான முறையிலே பயன்படுத்த வேண்டுமென்று பாசனத்துக்கான திட்டங்களை தலைவர் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், பாசனத்திற்கு ஏரிகள் மிக முக்கியம். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பகுதி சி.எம்.பி. கெனால்தன் டீன் பாய்கின்ற பகுதியாகவும், ஒரு பகுதி நான் சி.எம்.பி.யாகவும் இரண்டு வகையாக இருக்கின்றது. மழை நீரை நம்பி வாழ்கின்ற மக்களும் ஒரு பகுதியிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த ஏரிகளை

1989 மார்ச் '27] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

கட்டவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் என்னுடைய வேண்டுகோளாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய திருவோணம் தொகுதியிலே இருக்கின்ற வல்லம் பகுதி மிக வறண்ட பகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே கிணறு வெட்டியவர்கள் 65, 70 அடி ஆழத்திலே தண்ணீரைக் கண்டுபிடித்து, நீரை இறைத்து பயிர்களுக்கு பாசனம் செய்யவேண்டிய சூழ்நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே பல ஆண்டுக்காலம் கிட்டத்தட்ட 25 ஆண்டுக்காலமாக 'முதலைமுத்துவாரி' என்ற ஒரு 'வாரி' வருகிறது. அந்த வாரியிலிருந்து வருகின்ற வெள்ளத்தின் காரணமாக, அந்த வெள்ளம் பெண்ணாற்றிலே போய் அங்கே வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு பல திட்டங்களை ஆய்வுப் பொறியாளர்கள் தீட்டுவார்கள், ஆனால் இதுவரையிலே இருந்த ஆட்சியாளர்கள் அவற்றை கிடப்பிலே போட்டு வந்தார்கள். இனியாவது அந்த 'முதலை முத்துவாரி'யில் வருகின்ற வெள்ளத்தை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஒரு அணையைக் கட்டினால், அதனால் கிடைக்கும் நீரை தேக்கினால், வல்லத்தின் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள கிட்டத்தட்ட 15 கிராமங்கள் வளம் பெறும். அந்த வகையிலே வழிவகுப்பதற்கு, ஏரிகளைப் செம்மைப்படுத்துவதற்குத் தேவையான திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களுக்காக நிதியும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த நிதியில் எங்களுடைய தொகுதிக்காக ஒதுக்கி நல்ல நிலையை அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற மக்கள் குடிநீர் பிரச்சினையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரச்சினையிலேயே தலையாய பிரச்சினையாக இருப்பது குடிநீர் பிரச்சினையானது. இந்தக் குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு மிகவும் நல்ல, ஆழ்ந்த நோக்கத்தோடு இந்த அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலே எத்தனையோ ஊர்களிலே எனக்குத் தெரிந்த வகையிலே, குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு, ரிக்குகளை அனுப்பி, குடிநீர் பிரச்சினையைப் போக்குவதற்கு ஆழ் குழாய் கிணறுகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகவும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு உண்மையிலே நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம்.

அடுத்ததாக, கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி இதற்கு முன்பு இருந்த ஆட்சியாளர் காலத்திலே கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்தார்கள். கூட்டுறவு வங்கிகளின் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்கிறபோது, அரசுதான் அந்தக் கடன்களையேற்று ரிசர்வ் வங்கிக்குக் கட்ட வேண்டும். அந்தச் சூழ்நிலையிலே 67 கோடி ரூபாயை, பாக்கி வைத்திருந்த கடன்களைத் தள்ளியிருக்கிறார்களே தவிர, 67 கோடி ரூபாயை பாக்கி வைத்துவிட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள். வங்கிக்குத் திரும்பச் செலுத்தப்படவில்லை. அந்தக் கடன்களையும் சேர்த்து இப்போது நமது அரசு தள்ளுபடி செய்திருக்கிற கடன்களையும் சேர்த்து முறையாகச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] [1989 மார்ச் 27]

என்னுடைய ஆலோசனையைக் கூட இதிலே சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன். கூட்டுறவுக் கடன்களையெல்லாம் விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. கிட்டத்தட்ட 12, 13 ஆண்டுகளாக, 1976-க்கு பின்னாலே விவசாயம் சரியாக நடைபெறவில்லை. ஆற்றிலே தண்ணீர் சரியாக வரவில்லை. இந்த மாதிரி சூழ்நிலையிலே விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினாலே அவர்கள் வாங்கிய கடன்களை மீண்டும் அவர்கள் கட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு வழியில்லை. ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலையிலே வட்டியையும், அபராத வட்டியையும் சிறு விவசாயிகளுக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்றாலும், அதற்கு என்னைப் பொறுத்தவரையிலே, ஒரு ஆலோசனையை தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், வட்டியைக் கட்டுவதில், சிறு விவசாயி, பெரு விவசாயி என்பதை மாற்றி, எல்லா விவசாயிகளுக்கும் சலுகை கொடுத்து, வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்து, மறுபடியும் மூலதனத்தை மட்டும் கட்டவேண்டுமென்பதைச் சொல்லிவிட்டால் உண்மையிலேயே எல்லா பணங்களும் வசூலிக்கப்படும் என்பதைச் சொல்லி, இதை நல்ல ஆலோசனையாக தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

ஆக, ஒவ்வொரு துறையும் எப்படி எப்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டும்; எப்படி எப்படி எல்லாம் ஒவ்வொரு துறைக்கும் நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று நன்றாகச் சிந்தித்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எங்கள் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்றாலும், இதற்குப் பின்னாலே எப்படி இதைச் சரிக்கட்ட முடியும் என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவி ஏற்று இரண்டு மாதங்கள் தான் ஆகியிருக்கின்றன. இந்த இரண்டு மாத காலத்திற்குள் ஒரு முழுமையான நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிப்பது என்பது மிகவும் சிரமமானது. இருந்தாலும் எங்கள் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டு, இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் முன்னூற்றுச் சில்லரைக் கோடி ரூபாய் பாக்கி வைத்திருந்தாலும் அதைச் சரிக்கட்டி, இந்த அரசு பதவி ஏற்ற போது இருந்த 70 கோடி ரூபாய் பாக்கியையும் சரிக்கட்டி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்குப் பின்னாலே வருகின்ற 108 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பற்றாக்குறையையும் எப்படி எல்லாம் சரிக்கட்ட முடியும் என்று சிந்தித்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை எங்கள் தலைவர் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை யாரும் தந்திருக்க முடியாது. எங்கள் தலைவரும் இதற்கு முன்னாலே பல நிதிநிலை அறிக்கைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த நிதிநிலை

1989 மார்ச் 27]

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

அறிக்கைகளை விட மிகச் சிறப்பாக ஒவ்வொன்றையும் கவனமாகப் பார்த்து, எந்த எந்த துறைக்கு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்க வேண்டும்; எந்த எந்தத் துறைக்கு எப்படி எப்படி காரியங்களை ஆற்ற வேண்டும் என்று பரிசீலித்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்களை எப்படி எல்லாம் வாழ வைக்க வேண்டும்; அவர்கள் எப்படி வாழ வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல், கல்வியைப் பற்றிக் கூட மிகவும் தெளிவாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். கல்வி நிலையங்கள் எல்லாம் கல்வி நிலையங்களாக இல்லை. பெரும்பாலான கல்வி நிலையங்களுக்குக் கட்டடம் இல்லை. போதுமான அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. கடந்த 10, 13 ஆண்டுகளாக ஆசிரியர்களின் நியமனம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 45 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் தேவை. ஆனால், 100 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் அந்த ஆசிரியர் அந்த மாணவர்களை சேர்த்து வைத்திருப்பதிலேதான் கவனம் செலுத்த முடியுமே தவிர, அவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது. இந்த நிலைமை மாற்றப்படும் என்று சொல்லியிருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

ஒரு பள்ளிக்கூடம் தேவை என்றால், 22,500 ரூபாய் அரசுக்குக் கட்டினால் பள்ளிக்கூடம் வரும் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். அந்தப் பணத்தைக் கட்டிவிட்டு, எத்தனையோ ஆண்டுகள் காத்திருந்தாலும் ஆரம்பப் பள்ளியோ, உயர்நிலைப் பள்ளியோ மேல்நிலைப் பள்ளியோ வரவில்லை. ஆனால், அவர்களுக்குத் தேவையானவர்கள், அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் கேட்டால் உடனே கொடுத்தார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி, இப்போது தேவையான எல்லா இடங்களுக்கும் பள்ளிக்கூடங்களைத் திறக்க வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பணம் கட்டியவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பல பள்ளிக்கூடங்களுக்கு இட வசதி இல்லை; கட்டடம் இல்லை. கட்டடம் கட்டுவதற்காக சில தவறான வழிமுறைகள் நடைபெறுகின்றன. பெற்றோர்-ஆசிரியர் சங்கம் என்று வைத்துக்கொண்டு, அதன் மூலம் பணம் வசூல் செய்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி வசூல் செய்து கட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் கூட இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இல்லாமல், எந்த எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டடம் இல்லை என்று தெரிந்துகொண்டு, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குத் தேவையான கட்டடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] [1989 மார்ச் 27]

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு தனியார் கல்லூரிகள் பரவலாகப் பெருகிவிட்டன, கடந்த 10, 13 ஆண்டுகளில். கல்வி நிறுவனங்கள் பெருகிவிட்டனவே தவிர வசதிகள் பெருகவில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவரவர்களே ஒரு விளக்கம். தனியார் கல்வி நிறுவனங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அரசு நடத்துகின்ற பள்ளிக்கூடங்களும் இருக்கின்றன. தனியார் கல்லூரிகள், பள்ளிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்றால் அவற்றை எல்லாம் அரசால் நடத்த முடியுமா? அதற்குப் பணம் இருக்கிறதா? என்னிடத்திலே கூட சில பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்காரால் அத்தனைப் பள்ளிக்கூடங்களையும் நடத்த முடியாது என்பதால்தான் தேவையைக் கருதி, தனியார் பள்ளிக்கூடங்களைத் தொடங்குகிறார்கள். அது கூடாது என்று கருதுகிறார்களா? அரசுப் பள்ளிகளிலே தவறு நடக்கவில்லையா? இதற்கு என்ன பதில் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பார்வையாளர்கள் மாடத்திற்கான அனுமதி:

10. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

பார்வையாளர்கள் மாடத்திற்கான அனுமதி :

திரு. உ. ரா. வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புகிறேன். எங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிற சுற்றறிக்கையில் தலைவர் ஆணைப்படி இன்றைக்கு பார்வையாளர்கள் யாரும் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பேரவைத் தலைவர் மாடத்தில் பார்வையாளர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எங்களுக்குத் தரப்பட்ட அந்த ஆணை மாற்றப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்கள் பார்வையாளர்கள் அல்ல; அரசு அலுவலர்கள்.

9. வரவு-செலவுத் திட்டம்: 1989-90—பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : பல்வேறு தனியார் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டதற்கும், அரசு கல்லூரிகளிலே சொல்லப்படுகின்ற ஊழல்களுக்கும் இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசைத்தான் கேட்க வேண்டும். வருகிற ஆட்சிக் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஊழல் நடக்கிறதா என்று தெரிந்துகொண்டு, அதற்குப் பின்னால் இந்தக் கேள்வியை பெரியவர் அவர்கள் கேட்டால், அதற்குத் தக்க பதிலை இந்த அரசு சொல்லும்.

ஆகவே தனியார் கல்லூரிகளில்—முந்தைய ஆட்சிக் காலங்களில் அவை ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அப்படிப்பட்ட தனியார் கல்லூரிகளில்—இத்தனை இலட்சங்கள்

1989 மார்ச் 27] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

தந்தால்தான் இடம் கிடைக்கும் என்று சொல்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இப்போது மருத்துவப் படிப்பைப் பொறுத்த வரையில் 3 இலட்சம், 2 இலட்சம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் இன்ஜினியரிங் படிப்பு என்றால் 20,000, 30,000, 50,000 என்றெல்லாம் கூட வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரியான ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதால் பெருவாரியான வகையில் ஊழல்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் களைய வேண்டுமென்ற வகையில் நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அறிவித்திருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக பணக்கார மாணவர்கள் படித்துவிடுகிறார்கள்; குறைந்த மார்க் எடுத்திருந்தாலும் கூட வசதியுள்ள மாணவர்கள் மட்டுமே கல்வித் தகுதியினைப் பெற்றுவிடுகிறார்கள். ஓரளவுக்கு மதிப்பெண்கள் பெற்றிருந்தாலும் ஏழை, எளிய மாணவர்கள் படிக்க வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவேதான் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தவிர கல்லூரிகளில் ஏற்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும். அவை குறைய வேண்டும். சரியான முறையில் அவை நடைபெற வேண்டும் என்ற வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

900 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். 'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் 900 கோடி ரூபாயை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கல்விக்காகத் தந்திருக்கிறார்கள் முதலமைச்சர் வர்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அது மிகவும் முக்கியமானதாகும். அரிசி உணவு இல்லாமல் எதையுமே செய்ய முடியாது. வேளாண்மை நலிந்திருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரே வேளாண்மைத் துறை அமைச்சராக இருக்கிறார். சரியாகப் பார்த்துத்தான் அவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டம் விவசாய மாவட்டம் என்பதால் அம்மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரை விவசாயத்திற்குப் போட வேண்டும் என்ற நிலையிலே போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட பெரும் சிரமப்பட்டு கருத் தரங்குகளை எல்லாம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கருத் தரங்கை நடத்தி விவசாயத்திற்காக என்னென்ன செய்ய வேண்டும், என்னென்ன முறைகளைக் கையாள் வேண்டும், என்னென்ன முறையில் செயல்படுத்தினால் விவசாயம் வளரும் என்ற வகையில் ஒவ்வொரு அமைச்சராக, ஐந்தாறு அமைச்சர்களை அழைத்து அதாவது பாசனத்துறை, உணவுத்துறை, கால்நடைத்துறை என்ற ஒவ்வொரு துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களையும் அழைத்து கருத்தரங்கை நடத்தினார்கள். அதன் மூலம் பயனுள்ள கருத்துக்கள் வந்திருக்கின்றன.

[திரு. எம். இம். மச்சந்திரன்] [1989 மார்ச் 27]

விவசாயத்திற்காக என்ன செய்ய வேண்டும், பாசனத்திற்காக என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற வகையில் பல ஆயிரக்கணக்கான மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மனுவைக் கொடுத்தவர்களுக்கும் பதிலெழுதிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல அமைச்சரை, எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சரை நியமித்திருப்பதற்காக நான் உண்மையிலேயே வரவேற்கிறேன். எனவே இனிமேலாவது வேளாண்மை நிறைந்த எங்களுடைய மாவட்டம் அமைச்சர் அவர்களுடைய வேகத்தினாலும், செயல்பாட்டினாலும் மேம்படும் என்று நம்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட வகையில் வேளாண்மை வளருகின்ற வகையில் நல்ல முறைகளை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பெருவாரியாகத் தந்திருக்கிறார்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள். ஆகவே அதை வரவேற்கிறோம் என்று சொல்லி எங்களுடைய தலைவர் ஏழைகளுக்காகவும், இந்த நாட்டுக்காகவும் தன்னுடைய காலம் எல்லாம் உழைத்து எப்படி ஒரு தாய் தன்னுடைய மகனையோ, மகளையோ பெறுவதற்காகப் பத்து மாதங்கள் காத்திருந்து, அதற்குப் பின்னால் எப்படிப் பெற்று அதைப் பேணி வளர்க்கிறாளோ, அதைப்போல இந்த நிதிநிலை அறிக்கையையும் எங்களுடைய தலைவர் இந்த அவையிலே வைத்திருக்கிறார். இவ்வளவு செழுமையான நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த நாட்டின் ஏழை எளிய மக்கள் கண்டிப்பாகப் புரிந்துகொண்டு, தமிழக மக்கள் ஒரு காலத்தில் வரவேற்கத்தான் போகிறார்கள். அந்த நிலை உருவாகத்தான் போகிறது என்று கூறி எனக்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பா. அப்துல் சமத் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாக வைக்கப்பட்ட கோரிக்கையை ஏற்று, திண்டுக்கல்லைத் தலைநகரமாகக் கொண்ட மாவட்டம் காயிதே மில்லத் மாவட்டம் என்று அறிவித்ததற்காக தமிழகத் தலைவர், முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகவும், இஸ்லாம் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும் நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநகராட்சித் தேர்தல் மே 12 ஆம் தேதி என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மே 8 ஆம் தேதி வரையில் எங்களுடைய நோன்பு காலமாகும். அந்த நோன்பை வைத்துக்கொண்டு தேர்தலில் பணியாற்றுவதற்கு சிரமம் ஏற்படும். ஆகவே இன்னும் இரண்டு வாரங்கள் தள்ளி வைத்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்ற எங்களுடைய வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன்.

1989 மார்ச் 27]

[திரு. பா. அப்துல் சமத்]

(முற்பகல் 11-00)

தயவுசெய்து, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அணைகள் கட்டுவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எந்த பெரிய திட்டமும் அறிவிக்கப்படவில்லை.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் வெள்ளைக்கண் அணைக் கட்டு, ராவுத்தர் பள்ளம் அணைக்கட்டு, ஆலங்காயம் பெரிய ஏரி சீரமைப்புத் திட்டம் ஆகியவை ஏற்கெனவே அங்கீகரிக்கப் பட்ட திட்டங்களாகும். எனவே அவைகளுக்கும் முன் உரிமை கொடுத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவைகளைத் தவிர, நாட்காம்பள்ளி தொகுதியில், புல்லூர் அணைக்கட்டு, திருப்பத்தூர், ஆண்டியப்பனூர் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாணியம்பாடி தொகுதி பீடித் தொழிற்சாலைகள் உள்ள தொகுதியாகும். வாணியம்பாடி, ஆம்பூர் பகுதிகளில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்தத் தொழிலை செய்து பிழைக்கிறார்கள். ஆனால், மத்திய பிரதேச அரசு பீடி இலையை சில மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய கட்டுப்பாடு விதித்துள்ளது. இது குறித்து, தமிழக அரசு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, பீடி இலை முன்போல கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தமிழகத்திலே ஒரு கூலியும், ஆந்திரத்திலே ஒரு கூலியும், கர்நாடகத்திலே ஒரு கூலியும் என்று இருக்கின்ற காரணத்தினால், இந்த பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நிச்சயமான வாழ்க்கை கிடைக்கவில்லை. சில நேரங்களில் அவர்கள் ஆந்திரத்திற்கும் கர்நாடகத்திற்கும் செல்கின்ற நிலைமைகள் தான் ஏற்படுகின்றன. உற்பத்தியாளர்களும் தங்களுடைய தொழிலில் கட்டுப்படியான விலை கிடைக்காத காரணத்தினால் இந்தத் தொழிலை மற்ற மாநிலங்களுக்கு மாற்றிவிடுகிறார்கள். நானும் ஒரு பீடித் தொழிலில் மேனேஜராக இருந்த காரணத்தினால், அந்த கஷ்டங்கள் எனக்கு நிறைய தெரிந்திருக்கிறது. ஆகவே தயவு செய்து டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தென் மாநில முதல்வர்களுடன் கூடிப்பேசி ஆந்திரத்திலும், கர்நாடகாவிலும் ஒரே கூலியாக அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த பீடித் தொழிலாளர்களின் சார்பாக வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். அதைச் செய்தால் இந்த அரசுக்கும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் இந்த தமிழ்நாட்டிலே புகழ் கிடைக்கும் என்று சொல்லி நான் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பா. அப்துல் சமத்]

[1989 மார்ச் 27]

ஆலங்காயம் பகுதி தொழில் துறையிலும் விவசாயத் துறையிலும் பின்தங்கிய பகுதியாகும். எனவே அங்கே ஒரு தொழில் மையம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலையிலே கிடைக்கும் சந்தன மரங்களைப் பயன்படுத்தி இம்மியம்பட்டில் சந்தனத் தொழிற்சாலை ரூ. 1-1/2 கோடி மதிப்பீட்டில் ஏற்கெனவே ஒரு திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டு இருந்தது. கடந்த கால அரசு அதை சின்னாபின்னப்படுத்தியிருக்கும் பயன் இல்லாமல் செய்துவிட்டது. அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து தீர நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆம்பூர் வாணியம்பாடியில் தோல் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற பகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு தோல் தொழில் மையம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். நன்றி.

திரு. சா. சிவசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பகுத்தறிவு பகலவன் தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா நினைவு கூர்ந்து, தொடர்ந்து தேர்தலில் நிற்பதற்கு வாய்ப்பளித்த வெற்றிபெறச் செய்த தமிழினத் தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, என்னை வெற்றிபெறச் செய்த ஆண்டிமடம் தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து, நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று எனது கன்னிப் பேச்சை துவங்குகிறேன்.

நீண்ட இருண்ட காலத்திற்குப் பிறகு, புதிய தமிழகத்தை படைக்க ஒளிமயமான நிதிநிலை அறிக்கையை படைத்த மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். கஜானா காலி, களஞ்சியம் காலி என்ற சூழ்நிலையில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தேர்தல் நேரத்தில் கூறிய வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுகிற முறையில் அறிக்கை தந்தமைக்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு முதல்வராக இருக்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் இதற்கு முன்னாலே தமிழக அரசு பொறுப்பேற்ற காலத்தில் சட்டநாதன் குழவை அமைத்து, பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலக் குழவை அமைத்தார். அந்த குழு என்னுடைய தொகுதிக்கு 24-1-1970 அன்று வந்து பார்வையிட்டு அதுபற்றி அரசு அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதை தெரிவிக்க விரும்பு

[1989 மார்ச் 27] [திரு. சா. சிவசுப்பிரமணியன்]

கிறேன். “ வல்லம் கிராமத்தில் அரிசன குடும்பங்கள், தச்சர் வண்ணார், நாவிதர் ஆகியோர் சிறு அளவில் இருப்பது தவிர்த்து மற்ற மக்கள் அனைவரும், படையாட்சி மக்கள், மக்கள் தொகை சுமார் 3 ஆயிரம் அனைவரும் உள்ளூர் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 100 குழந்தைகளை சேர்த்துள்ளனர். அதாவது பள்ளி பிராயமுள்ள குழந்தைகளில் பத்தில் ஒருபங்கினர் தான் பள்ளிக்குச் செல்கிறார்கள். சுமார் 3 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு 3 சிறுவர்கள் செல்கின்றனர். ஒரு மாணவர் தமிழ் கல்லூரியில் படிக்கிறார். காடு திருத்த வேலைகள் காரணமாக தங்கள் வாழ்க்கைத் தொழில் போய் விட்டதாக அனைவரும் முறையிட்டனர். அறுவடைக் காலத்தில் அற்றைக் கூலிக்கு வேலை செல்வதற்காக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு ஆண்களும் பெண்களும் பலர் குடி பெயர்கிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் ஒருசில மாணவர்களும் உபகாரச் சம்பளம் பெற முடிவதில்லை. ஏனெனில் உபகாரச் சம்பளத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள குறைந்தபட்சமான 40 மதிப்பெண்கள் பெற அவர்களால் இயலவில்லை. ஆண்களில் பலர் இடுப்புக்குச் சரியான வேட்டிகூட இல்லாமல் கோவணத்துடன் இருக்கிறார்கள். சிறுவர்களில் பெரும்பாலானவர்களுடைய நிலையும் அவ்வாறே இருக்கிறது. இப்பகுதி முழுவதும் குறிப்பிடத்தக்க சாலை வசதி ஏதுமில்லை”. இவ்வாறு ஒரு கிராமத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தாலும் எல்லா கிராமங்களிலும் அநேகமாக இதே நிலைமை தான் இருக்கிறது.

பிற்பட்டோர் நலக் குழுவின் அறிக்கை ஏற்கெனவே அரசிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த 50 வருடங்களாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனுக்காக, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் நலனுக்காக மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். தேர்தல் நேரத்தில் கூறிய வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும் வகையில், ரத்தமின்றி போராட்ட மில்லாமல், ஒரு துளி மையினால், வன்னிய பெருமக்கள் உள்ளிட்ட மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் கோரிக்கைகள், பல ஆண்டுகளாக நமது சமுதாயத்தில் முக்கியமான பிரச்சினையாக இருந்து வந்ததற்கு தீர்வு காணும் வகையில் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலை அறிவித்து, சீர்மரபினர் உட்பட அவர்களுக்கு 20 சதவிகிதம் அறிவித்ததற்கும், தனி இலாகா அமைத்ததற்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றியினை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ‘ஏழைகளின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்’ என்றார் பேரறிஞர் அண்ணா. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏழைகளின் துயர் துடைக்கும் திட்டங்களை தந்த மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்கு அளித்துள்ள சலுகைகள், நெசவாளர்களுக்கு அளித்துள்ள சலுகைகள் இவைகளுக்கு எல்லாம் பெருமகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா போன்றவர்கள் எல்லாம் 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்டுள்ளார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராசன்

(திரு. சா. சிவசுப்பிரமணியன்) [1989 மார்ச் 27]

இங்கே கூறியதுபோல பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காக மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்துள்ள பெண்கள் முன்னேற்ற திட்டங்கள் புகழ் வாய்ந்தவை. இப்படி எல்லோராலும் பாராட்டப்படுகின்ற திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் வாயிலாக அறிவித்திருப்பதற்கும், அவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற சாதனையைச் செய்ய இருப்பதற்கும் என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியும் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருச்சி மாவட்டத்தின் கடைசி பகுதி ஆண்டிமடம் தொகுதி. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் தென் கடைசி பகுதி ஆண்டிமடம். இப்பகுதி ஆண்டிப்பட்டியை விட மிகவும் வறண்ட பகுதி. மக்கள் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பதைபோல, தொகுதிகளில் எனது தொகுதி வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிறது. நிதிநிலை அறிக்கையில் திருச்சி மாவட்டத்தில் வேளாண்மைக் கல்லூரி தொடங்குவதைப் பாராட்டுகிற அதே நேரத்தில் அதை உடையார்பாளையம் வட்டத்தில் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பகுதியில் தேவையான நிலம் இருக்கிறது மேலும் இந்தப் பகுதியில் எந்த ஒரு கல்லூரியும் இல்லை. ஆகவே ஒரு அரசு பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் வேளாண்மை செய்ய இதுவரையில் ஆற்றுப் பாசனம் ஒன்றும் இல்லை. செந்துரை ஒன்றியத்தில் உள்ள வங்காரம்—சின்னாறு திட்டமும், குழுமூர் ஏரி, செந்துரை ஏரி ஆண்டிமடம் ஒன்றியத்தில் செங்கால் ஒடை திட்டம் போன்றவற்றை நிறைவேற்றினால் அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் பயனடைவார்கள். செந்துரை ஒன்றியத்திலுள்ள வங்காரம் கிராமத்தில் சர்க்கரை ஆலை தொடங்க திட்டமொன்று இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தப் பகுதியில் முந்திரி சாகுபடி மிக அதிகம். முந்திரிக் கொட்டையிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கிறார்கள் ஆகவே ஒரு முந்திரி தொழிற்சாலை இந்தப் பகுதியில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயம் செய்ய 'போர்' போட்டுத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு மின் இணைப்பு கிடைக்க பல ஆண்டுகள் ஆகிறது. ஆகவே, இந்தப் பகுதியை சிறப்பு திட்டத்தின்கீழ் எடுத்து விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் மின் இணைப்பு கிடைக்காமல் தவிக்கிறார்கள். 'டெல்டா' பகுதிக்குக் கொடுப்பதுபோல இப்பகுதிக்கும் சிறப்பிடம் அளித்து மின் இணைப்பு வழங்க வேண்டும்.

1989 மார்ச் 27] (திரு. சா: சிவசுப்பிரமணியன்)

அடுத்து, உடையார்யாளையம் வட்டம், அரிபஜார் பகுதியில் நெசவாளர்கள் மிகவும் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். பல்லாயிரக் கணக்கில் வாழ்கிறார்கள். இந்தப் பகுதியில் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மிகவும் அதிகம். நூல்விலை ஏற்றத்தால் அங்குள்ள நெசவாளர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நூல் கொள்முதலை அரசே செய்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுபோல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விற்பனை செய்யும் துணிகளுக்கு ஆண்டுக்கு 60 நாட்களுக்குக் குறையாமல் ரிபேட்கொடுக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-10)

மத்திய அரசு 10 சதவிகிதமும், மாநில அரசு 10 சதவிகிதமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தாலும், மத்திய அரசு அதை சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. அதை மாநில அரசு வற்புறுத்தி பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து அரசு பொருட்காட்சிகளை வைக்கும் நேரத்தில், நெசவாளர் சங்கங்கள் விற்கின்ற துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதில்லை. அதையும் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு கொடுக்கின்ற ரிபேட்டும் பல மாதங்கள், பல ஆண்டுகள் ஆகியும் கிடைப்பதில்லை. அந்த ரிபேட்டை 6 மாதத்திற்குள்ளாகக் கொடுக்க அரசு முயல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோவாப்டெக்ஸ் மூலம் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்யும் போது, பல ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்தச் சங்கங்களுக்குப் பணம் போய்ச் சேருவதில்லை. 6 மாதத்திற்குள் அந்தச் சங்கங்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், நெசவாளர்கள் மட்டுமல்ல சாயம் தோய்க்கும் தொழிலாளர்கள் தார், சுற்றுதல் எல்லாம் அதன் பின்னணியில் இருக்கிறார்கள். பல லட்சம் பேர் அதை நம்பியிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுடைய வாழ்வைச் சீராக்க இந்தத் திட்டங்களை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு விவசாயச் சங்கத்தில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு அரசு கொடுக்கும் சலுகைகளை, நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்களை நிரந்தரப்படுத்தி, அவர்களுக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. சா. சிவசுப்பிரமணியன்) 1989 மார்ச் 27

மேலும் ஒவ்வொரு தாலுக்கா தலைமையிடத்திலும் கோட்டின் பொறியாளர் அலுவலகம் இருப்பதைப் போல, என்னுடைய பகுதியில் உள்ள ஜெயங்கொண்டத்தில் கோட்டப் பொறியாளர் அலுவலகம் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருச்சி மின் திட்டப் பிரிவில் புதிய ரெவின்யூ யூனிட் ஆரம்பிக்க திட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையும் ஜெயங்கொண்டத்தில் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஆர். எஸ். மாத்தூர் வடக்குப் பகுதி ஒரு தீவு போல இருக்கிறது. இந்தப் பகுதியில் சாலை வசதிகள் இல்லை. களிமண் உள்ள பகுதி அது. ஆகவே அந்தப் பகுதியில் தார்ச் சாலை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அந்த வடக்குப் பகுதியில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தை இணைக்கும் வெள்ளாறு இருக்கிறது. மழைக் காலத்தில் அந்தப் பகுதியைக் கடக்க முடியவில்லை. எனவே பெண்ணாடத்துடன் இணைக்க வெள்ளாற்றில் ஒரு பாலம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசுக்குச் சொந்தமான காடுகளில் சாலைகளை அமைக்க முடியவில்லை. காரணம், அதற்கு மத்திய அரசிடம் அனுமதி பெற வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பல இடங்களில் சாலைகளை அமைக்க முடியவில்லை. என்னுடைய பகுதியில் வங்காரம்-அங்கனூர், இடையக்குறிச்சி, கிளம்பூர் போன்ற இடங்களில் உள்ள காடுகளில் சாலைகளை அமைக்க மத்திய அரசிடம் அனுமதி பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆண்டிமடம், செந்துரையில் உள்ள ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தை அதிக படுக்கைகளும், நல்ல வசதிகளும் கொண்ட சுகாதார நிலையமாக மாற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஆதிதிராவிட மக்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வேண்டிய இடத்தைக் கையகப்படுத்துவதற்காக அரசில் உள்ள சட்டத்தின் காரணமாக மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. பல ஆண்டுகள் ஆகியும் நிலத்தை எடுக்க முடியவில்லை. எனவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அந்த அதிகாரத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் கே. வல்லத்தில் புதிய காவல் நிலையம் திறந்திருக்கிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் வரை சென்ற கிராமம் அது. எல்லோருக்கும் தெரிந்த கிராமம். அங்கே காவல் நிலையம் திறக்கப்பட்ட நேரத்தில், சாலை வசதி, போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. எனவே அந்தக் காவல் நிலையத்திற்கு போதிய கட்டிட வசதி செய்து தரவும், அந்தக் கிராமத்திற்கு சாலை வசதி செய்து தரவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 27] [திரு. சா. சிவசுப்பிரமணியன்]

இப்போது ஆயிரம் கார்குகள் உள்ள கிராமங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் அங்காடிகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் கார்குகள் என்பதை மாற்றி, 500 கார்குகள் உள்ள கிராமங்களில் அங்காடிகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில இடங்களில் கடைகள், 3 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் இருக்கிறது. எனவே இப்படி அதிக தூரமுள்ள கிராமங்களுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு முறை அத்தியாவசியப் பண்டங்களைக் கொண்டு சென்று விநியோகம் செய்ய நடமாடும் கடைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் பல அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கட்டிடமில்லாமல் இருந்து வருகின்றன. அப்படிப் பட்ட அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஆய்வுக்கூடங்கள், கட்டிட வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழ் உள்ள பல ஆரம்பப் பள்ளிகள் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவற்றையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்தப் பகுதிகளில் மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் வாழுகிறார்கள். பல அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்குத் தங்க இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில்- அதிலும் குறிப்பாக நல்லாம்பாளையம், குறிச்சிக் குளம், திருக்களப்பூர் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல்கள் திறக்கப் பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் எங்கள் பகுதி மிகவும் வறட்சியான பகுதி. மழையில்லாத காரணத்தால் இந்த ஆண்டு விவசாயம் இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே உடையார் பாளையம், அரியலூர் தாலுக்காக்களையல்லாம் வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவித்துவிட்டு, அங்கெல்லாம் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கள் பகுதியின் பல கிராமங்களுக்குப் போக்கு வரத்து வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் பேருந்து வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஜெயங்கொண்டம்—தென்னூர்—தண்டகாரன்குப்பம் மற்றும் ஜெயங்கொண்டம்—வரதராஜன்பேட்டை—டாளையங்கோட்டை போன்று 6, 7 சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த சாலைகளுக்குப் பேருந்து வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்

[திரு. சா. சிவசுப்பிரமணியன்] [1989 மார்ச் 27]

குறிப்பிட்டதைப் போல் பலராலும் பாராட்டப்படுகிற திட்டங்கள் எத்தனையோ இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இருக்கிறது. அவர் கூறியதைப் போல் ஒவ்வொன்றையும் தனித் தனியாகப் பாராட்டிச் சொல்ல முடியாதாகையால் முழுவதுமாக வரவேற்று, இரண்டு வார காலத்திற்குள்ளாக நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து அளித்த முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கும் நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. நாரீமுதமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற மக்கள் நல்வாழ்வு திட்டங்கள் பற்றியும், வரிச் சலுகைகள் குறித்தும்: எங்களுடைய மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலைப்பாட்டினையும், வரவேற்பையும் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராசன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலிருந்து மேலும் சில விவரங்களை நான் இந்தப் பேரவை முன்னால் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி நடைபெற்றிருந்த காலத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் குத்தகைத் தொழிலாளர்கள் என்ற நிலை அமல்படுத்தப்பட்டு அது தொடர்ந்து வருகிறது. இந்த கான்ட்ராக்ட் லேபர் சிஸ்டம் என்பது வேலை வாய்ப்பு இல்லாது வதங்கிக் கொண்டிருக்கிற இளைஞர்களின் வாழ்வைச் சீர்குலைக்கின்ற வகையிலும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் சூறையாடுகின்ற வகையிலும் இன்றைய தினம் எல்லாத் துறைகளிலும் திட்டமிட்டு அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, மின்வாரியத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே கம்பம் நடுவதிலிருந்து, கம்பி இழுப்பது வரையிலான இப்படிப்பட்ட நிரந்தரமான வேலைகளுக்குக்கூட கான்ட்ராக்ட் லேபர்களை-வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் தவிக்கின்ற இளைஞர்களைச் சுரண்டுகிற முறை அமல்படுத்தப்பட்டு அதில் ஊழல்கூட மலிவாக நடக்கிற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதேபோன்ற நிலைமை போக்குவரத்துக் கழகங்களில் 'பாடி' கட்டுகிற பிரிவுகள், மற்றும் பல பிரிவுகளிலும் கூட கான்ட்ராக்ட் லேபர் சிஸ்டம் அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே ஆசிரியர்கள் நிலையும் இருக்கிறது. மாணவர்கள் நிரந்தரமாக இருக்கிறார்கள். பாடசாலைகள் நிரந்தரமாக இருக்கின்றன. கல்வியும் நிரந்தரமாக இருக்கிறது. ஆனால், ஆசிரியர்கள் மட்டும் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

1989 மார்ச் 27]

[திரு. செ. நூர்முகுத]

ஆகவே, சென்ற ஆட்சியின் போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த அநியாயமான காண்ட்ராக்ட் சிஸ்டம் என்பது, இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற தமிழக அரசால் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அந்த குத்தகை முறை முழுவதுமாக ஒழிக்கப்பட்டு, அதன் மூலமாக அந்தப் பணிகளில் இருக்கிற அனைவருமே நிரந்தர மாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை எங்கள் அணியின் சார்பாக நான் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேராகிரியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த காலத்தில் ஆசிரியர்கள் குத்தகை முறையில் எடுக்கப்பட்டார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அது குத்தகை முறை யல்ல— காண்ட்ராக்ட் முறை. காண்ட்ராக்ட் முறை என்பது ஒப்பந்தம்—ஒப்பந்தம் என்பது 10 மாத காலத்திற்கு—ஏறத்தாழ விடுமுறைக் காலத்தைத் தவிர பிற மாதங்களுக்குப் பணியாற்றுவது என்ற அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்த அடிப்படை என்பது தற்காலிகமாக 10(ஏ) (1) அடிப்படையில் ஆசிரியர்களை நியமித்தாலும் கூட, அவர்களை நிரந்தரம் செய்ய அரசுக்கு உரிமை இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களை யெல்லாம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய 'ஆசிரியர் தேர்வுக் குழு' ஒன்று அமைக்கப்பட்டு விட்ட காரணத்தால், பொதுப்பணித் தேர்வுக் குழு என்னும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் பதிலாக—ஆசிரியர் தேர்வுக் குழு அமைக்கப் பட்டுவிட்டதால்—அந்தக் குழு தேர்ந்தெடுத்தால்தான் ஆசிரியர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படுவார்கள் என்ற நிலை இருப்பதால்—10(ஏ)(1) என்று நியமித்தாலும் நிரந்தரம் செய்ய இடையூறு இருக்கிறது. எனவே ஒப்பந்த முறையில் இருப்பவர்களைத் தற்காலிகமாக இருப்பவர்களை—நிரந்தரமாக ஆக்க உரிமை இல்லாமல் இருக்கிறது. மேலும் இன்றைய பொருளாதார நிலையில் அரசாங்கத்தின் நிதிநிலையில் ஒப்பந்த முறையை நீக்கிவிடுவதும் எளிதல்ல என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஏனென்றால் ஒப்பந்த முறை இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விடுமோ என்ற நிலையும் இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-20)

திரு. கோ. விரையன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்களும், கல்வி அமைச்சரவர்களும் இந்த காண்ட்ராக்ட் முறையிலே அதாவது ஒப்பந்த முறையிலே வேலை அளிக்கப்பட்ட அந்த ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் செத்துச் செத்து பிழைக்கும் நிலை இருக்கிறது அடுத்த ஆண்டு துவங்கும்போது இந்த ஒப்பந்தத்திலே உடன்பாடு செய்துகொண்டவர்கள் அடுத்த ஆண்டு வேலை அளிக்கப்படுமா என்ற ஒரு நிரந்தரமற்ற நிலை இருக்கிறது. ஆசிரியர் தேர்வாணைக் குழு அமைக்கப்பட்டு ஆசிரியர் தேர்வு நிலை

[திரு. செ. நார்முகமது]

[1989 மார்ச் 27]

வரும்போது இப்போது ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுவவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து அவர்களுக்கு தொடர்ச்சியாக அந்த வேலைப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய பணியை அரசு அளிக்குமா என்று உங்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேராசிரியர் க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே எந்த ஒரு குறைபாடும் இல்லாமல் முறையாக வேலை பார்ப்பவர்களாக உள்ளவர்கள் என்று கருதப்படக்கூடிய அத்தனை பேருக்கும் முன்னுரிமை வழங்கவேண்டுமென்று அரசு அந்த துறையினருக்கு ஆலோசனை வழங்கும்.

திரு. செ. நார்முகமது : நன்றி. அமைச்சர் அவர்களே, இந்த கான்ட்ராக்ட் சிஸ்டத்தில் கல்வித் துறையிலே நேரடியாக நியமனம் செய்யப்பட்டாலும்கூட மின்வாரியத்திலே நடைபெறுகின்ற ஒரு செயல் என்னவென்றால் அதிகமான தொகையினை மின்வாரியத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டு குறைவான தொகையினை ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கின்ற இடை கான்ட்ராக்டர்கள் கூட அந்தத் துறையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அரசினுடைய சுவனத்திற்கு இந்த நேரத்திலே கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதுபோல கிராமப் புறங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் அதிகமான குடிநீர் திட்டங்களைக் கொண்டுவருவதற்கான செயல் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது குடிநீர் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும், தமிழகத்திலேயே நகராட்சிகளிலேயே குடிநீர் திட்டம் இல்லாத ஒரே நகராட்சியாக — சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும், நகராட்சிமன்றத் தலைவராகவும் நான் இருக்கின்ற பத்மநாபபுரம் நகராட்சி இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் நம்முடைய தமிழக அரசு பொறுப்பேற்ற உடனேயே இன்வெஸ்டிகேஷன் சார்ஜ் கட்டாமலேயே அந்த நகராட்சிக்கான குடிநீர் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கென்று அரசாணை பிறப்பித்ததற்காக இந்த நேரத்திலே என்னுடைய நகராட்சி மன்றத்தின் சார்பாக அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்றும் இந்த அரசை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

வறட்சி நிவாரணத் திட்டங்களை மிகவும் வேகமான முறையில் போர்க்கால அடிப்படையிலே செய்யவேண்டும். அடிப்படைகள் போட்டால் போதாது. ஏராளமான அடிப்படைகள் இன்றைக்கு பயன்படாத நிலையிலே செயலற்று இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை செயல்படுத்துவதற்காக பல முயற்சிகள் எடுத்தாலும்கூட துரித காலத்தில் நடைபெற முடிவதில்லை. குறிப்பாக சின்ன நகராட்சிகளுக்கு, குறிப்பாக மூன்றாவது நிலையில் இருக்கிற நகராட்சிகளுக்கு அந்த அடிப்படைகளை சரிசெய்வது கூட இயலாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நாம் அடிப்படைகள் போட்டிருந்தாலும் கூட அந்த அடிப்படைகள்,

1989 மார்ச் 27]

[திரு. செ. நார்முகமது]

ஆழ்குழாய் கிணறுகள் பயன்படாத நிலையில் இருப்பதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு அதைச் சரி செய்வதற்கு இப்படிப்பட்ட மூன்றாம்தர நகராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் உரிய வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போல இவைகள் எல்லாம் போட்டாலும் கூட சில பகுதிகளிலே ஆழ்குழாய் கிணறுகள் போடப்படமுடியாத நிலை இருக்கிற அந்தப் பகுதிகளுக்கு லாரிகள் மூலமாக குடிநீர் சப்ளை கிடைப்பதற்கும் அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல ஊராட்சிப் பகுதிகளில் குடிநீர் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஆனால் அது முழுமை அடையாத நிலை பல பகுதிகளில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் தென்கரை ஊராட்சி உட்பட பல ஊராட்சிகளிலே இந்த மாதிரி வேலைகள் முடிந்தும், தண்ணீர் இணைப்பு இல்லாமல், தண்ணீர் சோர்ஸ் இல்லாத நிலையிலே குடிநீர்த் திட்டம் இன்றைக்கு முழுமை அடையாமல் இருக்கிறது. ஆகவே ஏற்கெனவே துவக்கப்பட்டிருக்கிற குடிநீர்த் திட்டங்களை முழுமை அடையச் செய்து உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளுக்கு குடிநீர் விநியோகம் செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்குக் கைத்தறி சொசைட்டிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்ற ரிபேட் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்தத் தள்ளுபடி 30 நாட்களாக இருப்பதை, 60 நாட்களாக அதிகரித்து, அவர்களுடைய அந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடக்கவும், கைத்தறி மேம்படவும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, அவர்களுக்கு குறைந்த விலையிலே, மலிவான முறையிலே, தாராளமான வகையிலே ரூல் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய பகுதியிலே மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களாக இருப்பவர்கள் இந்து அறநிலைய கோயில்களிலே பணிபுரியக் கூடிய ஆலய ஊழியர்கள். அதிலே ஒதுவார்கள், அதைப் போல மேளங்கள் வாசிப்பவர்கள், இப்படி அடி மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அந்த ஆலய ஊழியர்கள், இன்றைக்கு வாழ்க்கை நடத்த முடியாத அளவிற்கு, மிகக் குறைவான, சொற்பமான சம்பளத்தோடு, மிகக் கஷ்டமான நிலையிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நலிந்த பகுதி மக்கள் மத்தியிலே நாட்டம் கொண்டிருக்கின்ற தமிழக அரசு, அந்த ஊழியர்

[திரு. செ. நார்முகமது] [1989 மார்ச் 27]

களுடைய வாழ்வு மேம்பாடு அடைவதற்கு, அவர்களுடைய சம்பளத்தையும், மற்றுமுள்ள வசதிகளையும் அதிகப்படுத்தி, அதற்கான நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மிக முக்கியமாக நான் தமிழக அரசைப் பார்த்து இந்த நேரத்திலே வேண்டிக்கொள்ள விரும்புவது, சென்ற காலத்திலே கடைப்பிடிக்கப்பட்ட போலீஸ் கொள்கை என்பது இன்றைக்கும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அது நம்முடைய அரசுக்கே களங்கம் சுற்பிக்கின்ற வகையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாகக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும், காவல் துறையினுடைய தவறான நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, அவர்கள் சமூக விரோதிகளிடமும், ஆர்.எஸ்.எஸ். வன்முறையாளர்களிடமும் கொண்டிருக்கிற உறவின் காரணமாக, இன்றைக்கு மிகப்பெரிய மோசமான நிகழ்ச்சிகள் அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏற்கனவே கன்னியாகுமரி மாவட்டம், மதக் கலவரங்களால் பாதிக்கப்பட்டு, அங்கே இருக்கின்ற மக்களுடைய ஒற்றுமை சிதைக்கப்பட்ட ஒரு மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்திலே, காவல் துறை தற்போது, சரியான முறையில் இயங்காததன் காரணமாக, மீண்டும் அங்கே ஆர்.எஸ்.எஸ். வன்முறையாளர்கள், மிக மோசமான வன்முறை சம்பவங்களிலே இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து நாம் காவல் துறையிடம் புகார் கொடுத்தால், காவல் துறையே அந்தப் புகாரை பெற்றுக் கொள்வதற்கு மறுக்கிறது. நடவடிக்கை எடுக்க மறுக்கிறது; அவர்களோடு கூட்டு சேர்ந்து நிற்கிறது. குறிப்பாக, கல்குளம், விளவங்கோடு தாலுக்காக்களில் இது சம்பந்தமாக ஏற்கனவே அரசாங்கத்திற்கும், அரசினுடைய அதிகாரிகளுக்கும் நாங்கள் புகார் அளித்தாலும்கூட, அவர்கள் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. குறிப்பாக அருமனை சப் இன்ஸ்பெக்டர் மீதும், தக்கலை டி.எஸ்.பி. மீதும், இப்படிப்பட்ட புகார்கள் அரசுக்கு ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நான் அரசை மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்வது ஒரு அரசு மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூட உணர்ந்து கொள்ளாமல், இப்படிப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரிகள் செயல்பட்டு, ஆர்.எஸ்.எஸ். வன்முறைக்கும், அதற்குக் கூட்டு நிற்கின்ற காவல்கிரளினுடைய வன்முறைக்கும் அவர்கள் ஒத்துழைப்பு கொடுப்பதன் காரணமாக இன்றைய தினம் அங்கே 17 வயது சுதாகர் என்கின்ற சிறுவன் பட்டப் பகலிலேயே காவல் நிலையத்திற்குப் பக்கத்திலே அருமனை என்ற ஊரில் கொலை செய்யப்படுகின்ற அளவிற்கு நிலைமை சென்றிருக்கிறது. ஆகவே, நான் மிகக் கவலையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன், தக்கலை டி. எஸ். பி. யைப் பொறுத்த மட்டிலும் ஒரு தடவை ஆர். எஸ். எஸ். காரர்கள் எங்களுடைய

1989 மார்ச் 27] [திரு. செ. நார்முகமது]

கட்சிக்காரர்களைத் தாக்குகிறார்கள், பாதுகாப்பு கொடுங்கள் என்று நான் போனிலே தொடர்பு கொண்டபோது, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் போனிலே தொடர்பு கொள்கிறார் என்பதைக் கூட மதிக்காமல், என்னிடமெல்லாம் நீங்கள் போனிலே பேசக் கூடாது என்று அவர் என்னிடம் திருப்பிச் சொன்னார். அது குறித்து நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கூட புகார் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆக, சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் கூட, மக்கள் பிரதிநிதியைக் கூட மதிக்காத அப்படிப்பட்ட அரசு அதிகாரிகள் காவல் துறையிலே இருப்பார்கள் என்றால், நம்முடைய அரசுக்கு அது களங்கம் கற்பிக்கும் ; நம்முடைய அரசைப் பற்றி மக்கள் மத்தியிலே மாசு ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

தமிழகம் முழுவதிலும் ஆர். எஸ். எஸ். வன்முறை இன்று தலையெடுத்து வருகின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆத்தாருக்குப் பக்கத்திலே, பள்ளிவாசலுக்குப் பக்கத்தில் நாங்கள் மேளத்துடன் தான் செல்வோம் என்று, இத்தனை ஆண்டுக் காலம் இருந்த நிலைமையை மாற்றி, ஒரு பெரிய கலவரத்தை ஏற்படுத்தியும், அதன் காரணமாக துரதிருஷ்ட வசமாக ஒரு துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டதையும் நான் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, ஆர். எஸ். எஸ். போன்ற வன்முறையாளர்களுடைய செயல்களை அடக்குவதற்கும், அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் காவல் துறை உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு உகந்த நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தில், அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட தண்டனை மீது, அந்தத் தண்டனைகளை ரத்து செய்து அரசு அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்று அறிவித்திருப்பதற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டு தலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர் சமூகம்

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

கூட, அரசு ஊழியர் சமூகம் கூட அரசுக்கு அதற்காகப் பாராட்டையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், கடந்த கால அரசு இருந்த காலத்திலே சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு விட்டன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இரண்டு தலைமை ஆசிரியர்கள், அவர்கள் பதவி உயர்வுக்கான எல்லாத் தகுதிகளும் இருந்தாலும் கூட, அரசு ஊழியர்கள் ஆசிரியர்கள் போராட்ட

[திரு. செ. நூர்முகமது]

1987 மார்ச் [27]

டத்திலே கலந்து கொண்டார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் பதவி உயர்வு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஏற்கனவே இருந்த அரசு நடத்தியிருக்கக் கூடிய பழி வாங்கும் நடவடிக்கைகள் ரத்து செய்யப்பட்டு, அந்தத் தலைமையாசிரியர்களுக்கு, அந்தப் பழி வாங்கும் நடவடிக்கை மூலமாக மறுக்கப்பட்ட பதவி உயர்வை இந்த அரசு கருணையோடு கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டம் மற்ற மாவட்டங்களிலேயிருந்து ஒரு வித்தியாசமான மாவட்டம். அரசுப் பள்ளிகள்தான் பெரும்பாலும் இருக்கின்றன. அங்கே ஊராட்சிப் பள்ளிகள் இல்லை; உள்ளாட்சித் துறை பள்ளிகள் கிடையாது. ஆகவே, ஆர். எல். இ. ஜி. பி., மற்றும் என். ஆர். இ. பி., போன்ற திட்டத்தினுடைய அடிப்படையில் செய்யப்படுகின்ற பணிகள் அங்கே பள்ளிகளில் செய்ய முடியாது. ஆகவே, எங்களுடைய பள்ளிகளிலே பல பள்ளிக்கூடங்கள் கூரைகள் இல்லாமலேயே காட்சி அளிக்கின்றன. ஆனால் போன்ற பகுதியிலே, அதைப் போன்று வாத்தியார்கோணம் போன்ற பகுதியிலே இருக்கின்ற பள்ளிகளிலெல்லாம் கூரைகள் இல்லாமல், பிள்ளைகள் வானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே கல்வி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு போதுமானதாக இல்லை. நான் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். வாத்தியார்கோணம் பள்ளிக்கு இந்த வருடம் கூரை கட்டுவதற்கு 10 ரூபாய் ஒதுக்கி அரசாணை வந்திருக்கிறது. எப்படி இந்தத் தவறு நடந்தது என்று தெரியவில்லை. ஒரு பள்ளியின் கூரையை 10 ரூபாய் வைத்துக் கொண்டு கட்ட முடியுமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்த அளவிற்கு மிகக் குறைவாக தொகை ஒதுக்குவதால் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் பள்ளிக் கூடங்கள் எல்லாம் சீரழிந்து இருக்கின்றன. ஆகவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு புதிய அரசுப் பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும், ஏற்கனவே இருக்கிற கட்டடங்களைச் சீர்படுத்துவதற்கும், குறைந்த பட்சம் கூரை கட்டுவதற்காவது முழுமையான நிதி ஒதுக்கீட்டைச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக அரசு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

நகராட்சி, உள்ளாட்சிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் தரப் பட்டுள்ளது. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும், நகராட்சித் தலைவராகவும் இருக்கிற காரணத்தால் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் அதிகாரங்களைத் தருவதால் மாத்திரம் அந்தப் பொறுப்பை நிறைவு செய்துவிட முடியாது. அதிக நிதி

1989 மார்ச் 27] [திரு- செ. நாரமுகமது]

தேவைப்படுகிறது. நிதி அதிகமாகப் பெறுவதற்கு வழி முறைகள் சில சொல்லப்பட்டுள்ளன. அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அது மாத்திரம் போதாது. நான் வேண்டிக் கொள்வதெல்லாம், அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பல நகரங்கள் இன்றைக்கு சாக்கடைகளாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாம் மூக்கை திறந்து வைத்துக் கொண்டு பல பகுதிகளுக்கும் செல்ல முடியாத அளவிற்கு துர்நாற்றம் வீசுகிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்றால் அங்கே சுகாதார ஊழியர்கள் 1947, 1950 ஆம் ஆண்டுகளில் என்ன 'நார்ம்ஸில்' இருந்தார்களோ, அதே வகையில் அதே எண்ணிக்கையில்தான் இருக்கிறார்கள் ஜனத் தொகை அதிகரித்துள்ளது, மனிதர்களின் நடமாட்டம் அதிகரித்துள்ளது ஆனால் சுகாதார ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே வருகிறது. எனவே அதிகமான ஊழியர்களை நியமனம் செய்வதற்கு நகராட்சிகளுக்கு, உள்ளாட்சிகளுக்கு, அனுமதி வழங்கி, அந்த நகரங்களில் வீசுகிற துர்நாற்றத்தைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், இந்த அரசு நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகளை யெடுத்து, இந்த அரசு ஏற்கனவே இருந்த அரசுக்கு மாற்றான கொள்கையுடைய, திட்டமுடைய, மக்கள் நலனைப் பாதுகாக்கிற அரசு என்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்று தோரி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ஆட்சியூர் எம். மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை இந்த மாமன்றத்தில் தொடங்குவதற்கு முன்னால், என்னை ஆளாக்கிய தமிழினத் தலைவர், மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு ஐயர் கே. பி. கே. அவர்களுக்கும், என்னுடைய ஆருயிர் அண்ணன் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. வை. கோபால் சாமி அவர்களுக்கும், நாங்குனேரி தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை இன்றைக்கு தமிழக மக்கள் அனைவரும் பாராட்டுகிறார்கள். ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம் என்ற பேரறிஞர் அண்ணாவின் பொன்மொழிக்கேற்ப அமைந்துள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைக் கண்டு ஏழை, எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் பெரிதும் மகிழ்கிறார்கள்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று நம்பியாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் அனுமதிக்கப்பெற்று, அதற்காக ரூ. 10.12 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கொடுமுடியாறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்கு கடந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அதை கிட்டப்பில் போட்டு விட்டனர். இவ்வணையைச் சட்டி முடிக்க இவ்வாண்டு நிதி ஒதுக்கீடு

[திரு. ஆச்சியூர் எம். மணி]

[1989 மார்ச் 27]

செய்யப்பெற்றுள்ளது. அதைப்போல பச்சையாறு திட்டம் சுற்றுச் சூழல் அனுமதி பெற்று செயல்படுத்தப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியை, அப்பகுதி விவசாயிகள், பொதுமக்கள் சார்பாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சுற்றுச் சூழல் குறித்த அனுமதியை விரைவில் பெற்று, பச்சையாறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை இவ்வாண்டில் தொடங்கிட வேண்டுகிறேன்.

சொன்னதைச் செய்தும், செய்வதைச் சொல்லியும் வருகிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், கூடங்குளம் அணுமின் திட்டம் மிகப் பாதுகாப்பாக அமைக்க வேண்டுமென்று கருதி, மக்களின் அச்சத்தைப் போக்க ஒரு நிபுணர் குழு அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வரவேற்று, மக்களின் பாதுகாப்பிற்கு தக்க உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏழை எளிய மக்களுக்கு தமிழ்ப் புத்தாண்டு, பொங்கல், தீபாவளி ஆகிய நன்னாட்களில் ஐந்து கிலோ அரிசி வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பதற்கும், அதற்காக ரூபாய் பதினான்கு கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது கண்டும் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதியோர் உதவித் தொகையை ரூபாய் 50 ஆக உயர்த்தியுள்ளது மட்டுமின்றி, உச்ச வரம்பு நீக்கப்பட்டு, வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற பாகுபாடின்றி அனைவருக்கும் வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப் பெற்றுள்ளதை நாடே போற்றுகிறது. இதுவரையில் இந்தத் தொகை என்று வரும், என்று வரும் என்று காத்திருந்த 30 ஆயிரம் பேரும் மகிழ்கிறார்கள்.

குடும்பத் தலைவரை திடீரென்று இழக்க நேரிடும் குடும்பங்கள் நடுவீதியில் அல்லலுறும் நிலையை எண்ணிப் பார்த்து, அவர்தம் துயர் துடைக்க, மறுவாழ்வு அளிக்க, குடும்பத்திற்கு ரூபாய் 2,000 உதவி என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ள இந்த மனிதாபிமான உரையை மக்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள். ஏழை எளிய பெண்கள் கல்லூரிக் கல்வி பெற இலவசக் கல்வித் திட்டத்தின் மூலம் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்ததையும், விபத்து நிதித் திட்டத்தின்கீழ், லாரி, ஆட்டோ ரிக்சா, தனியார் கார் ஓட்டுநர்கள், கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் பயன்பெறும் அளவிற்கு நிதி கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததையும் நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

எனது தொகுதியான நாங்குனேரி தொகுதியில் ஏரிகளை நவீனப்படுத்தவும், குறிப்பாக விஜயநாராயணம், நாங்குநேரி பெரியகுளம், வள்ளியூர், மூலக்கரைப்பட்டி குளங்கள், ராதா புரம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த பண்டார பெருங்குளம், ஆகியவற்றை இந்த ஆண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்று நான்

1989 மார்ச் 27] [திரு. ஆச்சியூர் எம். மணி]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் தொடக்க சுகாதார நிலையங்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மலையங்குளம், நாங்குநேரி ஒன்றியம், இட்டமொழி நாங்குநேரி ஒன்றியம், வடுகச்சிமதில், களக்காடு ஒன்றியம்.

ஏர்வாடி மருத்துவமனைக்குச் சொந்தமான ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஊரக குடிதண்ணீர்த் திட்டத்தின் கீழ் வறட்சிக்கு மிகவும் இலக்கான நாங்குநேரி தொகுதியில் உள்ள கிராமங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுகிறேன். குடிநீருக்கு மிகவும் இன்னலுறும் ராதாபுரம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த வடக்கு ஆச்சியூர் கிராமத்திற்கு குடிநீர்த் தொட்டியும், குழாயும் அமைத்துத்தர வேண்டுகிறேன்.

நாங்குநேரி, ராதாபுரம் தொகுதியில் உள்ள விவசாயிகளின் நலன் கருதி, வடமலையான்கால் முழுவதையும் சுத்தப்படுத்தவும், நவீனப்படுத்தவும், ஆக்கிரமிப்பு பகுதிகளை அகற்றி மீட்டுத்தரவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதன் மூலம் விவசாயம் மட்டுமின்றி, நிலத்தடி நீர் பெருகவும், பல கிராமங்கள் குறிப்பாக ஏர்வாடி, திருவேங்கடநகர்புரம், தளபதி சமுத்திரம், மைலாப்புதூர், துலுக்கர்பட்டி, ஆகிய கிராமங்கள் பயன்பெறும். இந்தத் திட்டத்தை மழைக் காலத்திற்கு முன்பு நிறைவேற்றித்தர வேண்டுகிறேன்.

மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம், நகர்ப்புற சுகாதாரப் பணிகள், ஆங்கில முறை மருத்துவம் என்ற தலைப்புகளில் வட்ட, தலைமையிட மருத்துவமனை மேம்பாட்டிற்கு, இயந்திரம் மற்றும் சாதனங்கள் வாங்க மட்டும் ரூபாய் 4.60 இலட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதை வரவேற்கிறேன். நாங்குநேரி மருத்துவமனையில் மிகவும் அத்தியாவசியமான சிறு கருவிகள் இல்லாமல் அல்லலுறும் நோயாளிகளின் துயர் துடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

நெல்லை, சிதம்பரனார் ஆகிய மாவட்டங்களில் பால் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் உதவி மானியம் வழங்க எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவிற்கு ரூபாய் 63 இலட்சத்தை அரசு அனுமதித்துள்ளது. இதை பெரிதும் வரவேற்கிறேன்.

அடிக்கடி வறட்சியைச் சந்திக்கின்ற நாங்குநேரி ஒன்றியப் பகுதிக்கு இதில் அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுகிறேன்.

களக்காடு, நாங்குநேரி, ஏர்வாடி, வள்ளியூர் ஆகிய பகுதி மக்கள் பயன்பெறும் வகையில், நாங்குநேரி, வள்ளியூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள கால்நடை மருத்துவ நிலையங்களை தனி மருத்துவ நிலையங்களாக உயர்த்தித் தரவேண்டுகிறேன்.

[திரு. ஆச்சியூர், எம். மணி]

[1989 மார்ச் 27]

கோமாரி நோய் ஒழிப்புத் திட்டம், மற்றும் எல்லைப் பகுதியில் உள்ள கால்நடைகளுக்கு நோய்த் தடுப்பு ஊசி போடும் திட்டம், மற்றும் சோதனைச் சாவடிகள் என்ற திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுகின்ற நிர்வாக அலுவலகத்தையும் திட்டத்தினையும் நாங்குனேரி வட்டத்திற்கு மாற்றித்தர வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேற்குத் தொடர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் கோழி வளர்ப்புக் கூடங்கள் கட்ட ரூபாய் 25 இலட்சம் அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளதை வரவேற்கிறேன். இதை வேலைவாய்ப்பு இல்லாத களக்காடு ஒன்றிய திருக்கரன்குடி கிராமம் மற்றும் ஏனைய களக்காடு ஒன்றியத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல்லையில் ஒரு அரும்பெரும் காட்சியகத்தை அமைக்க ரூபாய் 4.5 இலட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதை வரவேற்கிறேன். நெல்லை, குமரி மற்றும் சிதம்பரனார் மாவட்டங்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்ற வகையில், திருநெல்வேலி மருத்துவமனைக் கல்லூரியில் இருதய நோய் இயல் துறை ஒன்றைத் தொடங்க இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

சமூக வனத் திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுகின்ற அலுவலகங்களை பாலையங்கோட்டை வட்டத்திலிருந்து வேறு இடத்திற்கு மாற்ற திட்டமிட்டுள்ள அரசின் எண்ணத்தை மறுபரிசீலனை செய்யவும், அவைகளை பாளை நகரிலேயே தொடரவும் ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றிய அளவில் செயல்படுத்த உள்ளதை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். இருப்பினும் மக்களிடம் நெருங்கிய தொடர்புடைய, அடிப்படைச் சுகாதாரப் பணியாளர்கள், அடிப்படை சுகாதார ஆய்வாளர்கள் ஆகியோருடைய மாறுதல், நியமனம் போன்ற நிர்வாகப் பணிகள் அந்தந்த தொடக்க சுகாதார நிலையத்திடமோ, அல்லது மாவட்ட சுகாதார அதிகாரிகளிடமோ இருக்க ஆவன செய்ய கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று, வாழ்க தமிழினத் தலைவர் கலைஞர் என வாழ்த்தி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. வ. சுப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழினத் தலைவர், தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே, அனைவருக்கும் எனது வணக்கத்தினை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 27]

[திரு. வ. சுப்பையா]

மிகவும் பின்தங்கிய குடும்பத்தில் பிறந்த என்னை சட்டமன்ற உறுப்பினராக ஆக்கிய தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், திருமயம் தொகுதி வாக்காளர்களுக்கும் இதயபூர்வமான நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

தமிழகத்தில் அனைத்துத் தரப்பினரும் பாராட்டுகின்ற 1989-90 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தினை வெளியிட்ட தமிழக முதல்வருக்கும், அரசிற்கும் திருமயம் தொகுதி மக்களின் சார்பாக மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருமயம் தொகுதி புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் மிகவும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு குடிதண்ணீர் பிரச்சினை அதிகம் உள்ளது. குறிப்பாக அரிமளம், திருமயம், பொன்னமராவதி பகுதிகளில் தண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் அவதிக் குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அப்பகுதிகளில் அதிக ஆழ்குழாய் அமைத்துத்தர கேட்டுக்கொள்வதோடு, அரிமளம் பகுதியில் ஆழ்குழாய்களில் கிடைக்கும் தண்ணீர் உப்பு நீராகவும், அல்லது இரும்பு துர்நாற்றம் உள்ளதாக இருப்பதால், மக்கள் பயன்படுத்தமுடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆழ்குழாய்களில் உள்ள இரும்புக் குழாய்களை அகற்றி பி.வி.சி. பிளாஸ்டிக் குழாய்கள் பொருத்தி தண்ணீரையும் சோதனை செய்து குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பகுதிகளில் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தின் மூலம் தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்யுமாறு அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவித்து கூட்டுறவுக் கடன், நிலவரி போன்ற கெடுபிடி வசூலை நிறுத்தி, குறுகிய காலக் கடனை மத்திய காலக் கடனாக மாற்றி, மத்திய காலக் கடனை நீண்டகாலக் கடனாக மாற்றியமைத்து, போர்க்கால நடவடிக்கை எடுத்து, அப்பகுதி மக்களுக்கு நிவாரணம் வழங்க அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமயம் தொகுதி தொழிற்சாலைகள் இல்லாத பகுதி. அங்கு தொழிற்பேட்டை அமைத்து, இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதோடு, மூடப்பட்டுள்ள நமுனசமுத்திரம் லட்சுமி சண்முகா நூற்பு ஆலையைத் திறந்து சுமார் 2,000 குடும்பங்களின் அவலநிலையைப் போக்க ஆவன செய்யுமாறு அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருமயம் தொகுதியில் பொன்னமராவதி அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட பகுதியாகும். அப்பகுதி மக்களின் நீண்டகாலக் கோரிக்கையின் பேரில் பொன்னமராவதியை தாலுகா சென்டர் ஆக்கவும், அப்பகுதி மக்களின் போக்குவரத்து பிரச்சினையைத் தீர்க்க நல்ல சாலைகள் அமைத்துத் தந்து மந்தமாக செயல்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மருது பாண்டியர் போக்குவரத்துத் துணைப் பணி நிலையம் விரைவில் செயல்படச் செய்யுமாறு அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வ. சுப்பையா]

[1989 மார்ச் 27]

1977 ஆம் ஆண்டு முன்னாள் முதல்வரிடம் புதுக்கோட்டையில் மாநில முத்தரையர் மாநாடு நடத்தி தமிழகத்தின் பல்வேறு மாவட்டங்களில், அம்பலக்காரன் பூசாரி, வலையர், மூப்பர், முத்துராஜ் போன்றவர்களை ஒன்றுபடுத்தி, முத்தரையர் என்ற அமைப்பினை ஏற்படுத்தி, சுமார் 1½ கோடி முத்தரையர் வாழ்வதாக அறிக்கை தரப்பட்டிருக்கிறது. சீர்மரபினர் பட்டியலில் வலையர், அம்பலக்காரன் அறிவிக்கப்பட்டதற்கு தமிழக அரசிற்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட முத்தரையர் சீர்மரபினர் பட்டியலில் இடம்பெற தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமயம் பிரதான நெடுஞ்சாலையில் உள்ளது. அங்கு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஊமையன்கோட்டை உள்ளது. இக்கோட்டையை சீரமைத்து, தமிழக அரசு சுற்றுலா மையமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாமன்றத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்த பேரவைத் தலைவர் அவர்கட்கும், அரசுக் கொறடாவிற்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்து, விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. சம்சுதீன் என்கிற கதிர்வன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றி. இந்த வாய்ப்பிற்குக் காரணமாக, இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வருவதற்குக் காரணமாக இருந்த முதல்வர் அவர்களுக்கும், எனது கடையநல்லூர் தொகுதி மக்களுக்கும், எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதை ஆதரித்துப் பாராட்டிப் பேச நான் முன்வந்திருக்கிறேன். 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை குறிஞ்சி மலர் மலரும் என்று சொல்வார்கள். 12 வருடம் கழித்து இப்போது தமிழகத்திலே ஒரு குறிஞ்சி மலராக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே மலர்ந்திருக்கிறது. அப்படியென்றால், அடுத்த வருடம் நிதிநிலை அறிக்கை வராது, சிறப்பாக இருக்காது. அடுத்த 12 வருடம் கழித்துத்தான் என்று நினைக்க வேண்டாம். இப்போது விஞ்ஞான ரீதியில் பூக்களை எல்லாம் புதுமையாக பூத்துக் குலுங்க வைக்கிறார்கள் நமது விஞ்ஞானிகள். அதுபோன்று இனிமேல் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் இந்தப் பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கும். இது ஒரு பொற்காலம் என்றே சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு துறையில் இருப்பவர்களுக்கும் வாழ்வு அளித்து, சிறப்பை அளித்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது, இது தமிழர்களின் பொற்காலம் என்றே சொல்லவேண்டும்.

1989 மார்ச் 27] [திரு. சம்சதீன் என்கிற கதிரவன்]

முதலிலே விவசாயிகளின் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதற்கு முன்னால் விவசாயிகள் பற்றி எத்தனையோ அறிக்கைகள், சட்டங்கள் வந்தாலும், இந்தத் தடவை வந்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அந்த விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான இந்த அறிக்கைகளைப் பார்க்கின்றபோது, உண்மையிலேயே இது விவசாயிகளுடைய பொற்காலமாகும். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மாற்றியமைக்கப்பட்ட குறுகிய கால பயிர்க் கடன்களின் தவணை தவறிய கடன் தொகைகள் அனைத்தும் அறவே ரத்து செய்யப்படும் என்று இதற்கு முன்னால் சூசகமாக சொல்வார்கள். அதிகாரிகள் ஊருக்குச் சென்றால், பட்டுஜெட்டிலே இப்படி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறதே என்று சொன்னால், அதை அங்கே சொல்வார்கள், இங்கே கொடுக்க வேண்டிய கடனைக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று மிரட்டுவார்கள். ஆனால் இதில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அறவே ரத்து செய்யப்படும் என்று. அது மட்டும் அல்ல, 'குறுகிய மத்திய கால கடன்களில் உள்ள அபராத வட்டியும் அறவே தள்ளுபடி செய்யப்படும்.' 'அத்தோடு நீண்ட கால கடன்கள் மீது ஒத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள வட்டியும் அறவே தள்ளுபடி செய்யப்படும்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த மூன்று கோரிக்கைகளுக்காக இந்த தமிழகத்திலே பல ஆண்டுக்காலமாக எத்தனையோ போராட்டங்கள், எத்தனையோ ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றன. ஆனால் அன்றைய தினம் தரப்படாத ஒரு உத்திரவாதம், இன்றைய தினம் தமிழக முதல்வர் அவர்களால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொடுத்தமைகண்டு, முதல்வர் அவர்களுக்கும், இந்த அரசுக்கும் விவசாயிகளின் சார்பாக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத்தை அளிக்கின்ற வகையிலும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற வகையிலும் எங்கள் மாவட்டத்திலே, நெல்லை கட்டபொம்மன் மாவட்டத்திலே ஏறத்தாழ 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக நம்பியார் நீர்த் தேக்கத் திட்டத்தை இன்றையதினம் துவக்கப்படும் என்ற அறிவிப்பை அளித்திருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது. பச்சையாறு பாசன திட்டத்திற்கு இந்த அரசு பச்சைக் கொடி காட்டியிருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டத் தக்கது. பாசனத்திற்கு ஏரிகள் முக்கிய ஆதாரமாக இருக்கிற காரணத்தாலே, அவற்றிற்கு போதுமான கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக ஐரோப்பிய பொருளாதார அமைப்பின் உதவியின் கீழ் திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தையும் சேர்த்து, ஏறத்தாழ 4, 5 மாவட்டங்களையும் இணைத்து 230 ஏரிகள், அதாவது 5 ஆண்டுக்கால அளவில் நவீனப்படுத்தப்படும் என்ற இந்த திட்டத்தினால் 60 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட வேளாண்மைநிலங்கள் பயனடையும் என்று அறிக்கையில் பார்க்கிற போது விவசாயிகளுடைய சார்பாக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. சம்சதீன் என்கிற கதிரவன்] [1989 மார்ச் 27]

அது மட்டும் அல்ல, தமிழ்நாட்டில் பயிர் செய்யப்படும் சுமார் 60 சதவீத நிலங்கள் பாசனம் பெறாமல் இருக்கின்றன. வறண்ட பகுதிகளில் ஈரம் பாதுகாப்பதற்கும், ஏற்கனவே பாசனம் பெறும் பகுதிகளில் நீரை சிக்கனமாக பயன்படுத்துவதற்கும் முதன்மை அளிக்கப்படுவதவசியம் என்று கருதி, அதனை முன்னிட்டு வரும் ஆண்டில் சிதம்பரனார் மற்றும் நெல்லை கட்ட பொம்மன் மாவட்டங்களில் 49,400 ஏக்கர் பரப்பில் புஞ்சை நிலங்களுக்காக நீரை சேமித்து, உற்பத்தித் திறனை பெருக்குவதற்கான திட்டத்தை மேற்கொள்ளுவோம், உலக வங்கியினுடைய நிதி உதவியின் மூலமாக என்ற அறிவிப்பைப் கேட்கிறபோது இது விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே ஒரு பொற்காலம் என்று சொல்ல விழைகின்றேன்.

அடுத்து பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் கல்வி சலுகையைப் பெறுவதற்கு, பெற்றோர்களின் ஆண்டு வருமான வரம்பை, ஏறத்தாழ 5 ஆயிரம் என்பதை 12 ஆயிரமாக உயர்த்தி நிர்ணயம் செய்ய ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுவதாக உத்திரவாதம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது 5 ஆயிரம் என்று இருந்தபோது உண்மையிலேயே அந்த மாணவர்கள் அதற்காக அரசு அலுவலகங்களிலே நடையாக நடந்து எவ்வளவோ அல்லல்களுக்கு உட்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றி 12 ஆயிரமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்றால், அது உண்மையிலேயே மாணவர்களுக்கு கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதம் என்றே நான் சொல்ல வேண்டும். அதிலேயும் ஒன்றை நான் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 5 ஆயிரம் ரூபாய் என்று இருந்ததை 12 ஆயிரம் ரூபாய் என்று உயர்த்தி இருப்பதன் காரணம், இன்றையதினம் ஏற்பட்டுள்ள பணத்தினுடைய வீக்கம் தான் காரணம். இந்தச் சூழ்நிலையில் சாதாரணமாக கிராமங்களிலே வீடுகள் தீப்பற்றி எரிந்தால் அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். உங்களுடைய மொத்த வருமானம் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். அந்தப் பாமர மக்களுக்கு விவரம் தெரியாமல் அலட்சியமாக, அதுவும் சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிற அந்த மக்கள்—பொருள்கள், உடமைகள் அத்தனையும் தீப்பற்றி எரிந்து விட்ட காரணத்தினாலே சோகத்திலே இருக்கிற அந்த மக்கள்—ஒரு உத்தேசமாக வருமானத்தை ரூ. 500 என்று தவறுதலாக சொல்லிவிடுவது உண்டு. அப்படி ரூ. 500 வருமானம் வந்தால், அவர்களுக்கு அந்த அரசாங்க உதவிப் பணம் கிடைக்காது. ரூ. 400 இருந்தால்தான் உதவிப் பணம் கொடுக்க முடியும். ஆகவே நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், இந்த 5 ஆயிரம் என்பதை 12 ஆயிரமாக உயர்த்தி நிர்ணயம் செய்ததைப் போன்று, அவர்களுடைய வருமான வரம்பு ரூ. 400 என்று இருப்பதை மாற்றி மிக அதிகமான அளவுக்கு அந்த வருமானம் கிடைத்தாலும், தீ பிடித்தால் அந்தக் குடும்பங்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கும் வகையில் சட்டத்தை மாற்றவேண்டும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 27] [திரு. சம்சுதின் என்கிற கதிரவன்]

(முற்பகல் 11-50)

அடுத்து, மகளிர்களுக்காக எத்தனையோ திட்டங்கள், தேர்தல் காலத்திலே சொல்லப்பட்டதை இங்கே நிறைவேற்றிக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலும் நமது பெரியார் அவர்கள் செங்கல்பட்டு சுயமரியாதை முதல் மாநாட்டிலே, பெண்களுக்கு, ஆண்களுக்கும் சமமான வேலைவாய்ப்பும், சொத்துரிமையும் வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நினைவில் கொண்டு, அரசு அலுவலகங்கள், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றங்களில் எழும் வேலைவாய்ப்புகள் அத்தனையிலும் 30 சதவிகிதம் மகளிருக்கென ஒதுக்கப்படும் என்று ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. பள்ளிகளிலும் முதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்புகளில் பெண்களுக்கே அந்தப் பணியினுடைய முக்கிய வாய்ப்பு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல. மிகவும் பிற்பட்ட அந்த நெசவாளர் குடும்பங்களுக்கு தறியில்லாமல் இருந்தால் அந்த நெசவாளர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு, மகளிர்களுக்கு தறி வாங்குவதற்காக நிதியுதவி செய்யப்படும் என்று இங்கே அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் மகளிருடைய கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் தருகின்ற மற்றும் ஒரு ஏற்பாடாக வறுமையில் உழலும் குடும்பங்களை சேர்ந்த பெண்கள் 8-ஆம் வகுப்பு அல்லது அதற்கு மேலும் படித்து தேறியிருந்தால், அவர்களுக்கு திருமணச் செலவிற்காக 5,000 ரூபாய் உதவி தொகை வழங்கப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கர்ப்பவதியான எட்டாவது மாதத்திலிருந்து குழந்தை பெறுகின்ற வரையிலும், குழந்தை பிறந்த பின்னர் 2 மாதம் வரையிலும் ஏறத்தாழ மாதம் 50 ரூபாய் முதல் 200 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று இந்த மகளிர்களுக்காக பல்வேறு திட்டங்கள் இங்கே வகுக்கப்பட்டு இருப்பதால் இது மகளிர்களுக்கு, தாய்மார்களுக்கு ஒரு பொற்காலம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்து குடும்பத் தலைவரை இழக்க நேரிடும் ஏழைக் குடும்பங்கள் திடீரென்று வருமான இழப்புக்கு ஆளாகி அவதியுறுகின்றன. அநாதைகளாகி விடுகிறார்கள். அத்தகைய குடும்பங்கள் மறுவாழ்வு பெற உதவி செய்யும் வகையில் அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் மூலமாக ரூபாய் 2000 மானியமாக அளிக்கப்படும் என்பதை உத்தரவாதமாக அளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏழைகளுக்கு ஒரு பொற்காலமாக மலர்ந்திருக்கிறது என்றே நான் சொல்வேன்.

கடந்த காலத்தில் விபத்துக்களிலே இறந்த மக்களுக்கு 10,000 ரூபாய் நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டது. என்றாலும் கூட, அந்த நிதியுதவி குறிப்பிட்ட சில பிரிவினர்களுக்கு அதுவும் 3500 ரூபாய் வருமானத்திற்கு கீழே உள்ளவர்களுக்குத் தான் கிடைக்கப்பெற்றது. இன்றையதினம் அந்த நிலை மாறி எல்லோருக்கும் அவை கொடுக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறார்கள். லாரி ஓட்டுகின்றவர்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷா ஓட்டுகின்றவர்கள், தனியார் கார் ஓட்டுகின்ற டிரைவர்கள், டாக்சிகள் ஓட்டுகின்ற டிரைவர்கள், பேருந்துகள் ஓட்டுகின்ற

[திரு. சம்சுதீன் என்கிற கதிரவன்] [1989 மார்ச் 27]

டிரைவர்கள் எல்லா கட்டிட கட்டுமான தொழிலாளர்கள் இவர்கள் எல்லாம் விபத்திலேயே இறந்து போக நேரிட்டால் 10,000 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்ற ஒரு செய்தியைக் கேள்விப்படுகின்ற போது இது தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பொற்காலம் என்றே சொல்வேன்.

அது மட்டுமல்ல, ஏறத்தாழ இந்த அமைச்சரவை பதவியேற்ற சில நாட்களுக்குள்ளாகவே மூடப்பட்டிருந்த மில்களிலே 3 மில்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற செய்தியைக் கேள்விப்படுகின்ற போது இது தொழிலாளர்களுக்கு பொற்காலம் என்றே சொல்ல வேண்டும். அனைத்து சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கு மோட்டார் பொருத்துவது மேலும் மோட்டார் பொருத்திய சைக்கிள் ரிக்ஷா, ஆட்டோ ரிக்ஷா மற்றும் டாக்கி ஆகியவற்றினுடைய ஓட்டுநர்கள் சொந்தத்தில் புதிய வாகனங்கள் வாங்க அவர்களுக்கு வங்கி உதவி செய்யப்படும் என்பதைப் பார்க்கின்ற போது இதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அடுத்து, இதுவரையிலும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாணவர்களுக்கு என்று ஒரு உதவி வந்ததை நான் பார்த்ததும் இல்லை கேட்டதும் இல்லை. ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தான் மாணவர்களுக்கு பேனாக்கள், உருள் முனைப் பேனாக்கள், பென்சில்கள், ரீபில்கள், எழுத்தழிப்பான்கள், எழுத்து முனை கூராக்கும் கருவிகள், கரும் பலகைகள், கரும் பலகைத் துடைப்பான்கள், ரப்பர் விளையாட்டுப் பந்துகள், அறுவைக் கருவிகள் அடங்கிய பெட்டிகள் போன்ற பல கல்வி சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்களுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு பொற்கால வாழ்வு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

ஏறத்தாழ 1975 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். எங்களது நெல்லை மாவட்டத்திலே நடைபெற்ற கூட்டத்திலே தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் வணிகர்களுக்கு என்று ஓர் அமைப்பு வரும் என்று சொன்னார்கள். வணிகர் நல அமைப்பு என்று ஏற்படுத்துவேன் என்று கூறினார்கள். அது நடந்து ஏறத்தாழ 14 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்றுவரை அதை நாங்கள் கேட்கவில்லை. ஆனால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அதை மறந்துவிடாமல் முதலமைச்சர் அவர்கள் வணிகர் நல அமைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்துவோம் என்று உறுதி கூறியிருப்பதைப் பார்க்கின்ற போது இது வணிகர்களுக்கு ஒரு பொற்காலம் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆகவே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினைப் பொறுத்த அளவிலே வணிகர்களுக்கு பொற்காலம்.

மகளிருடைய பொற்காலம், ஏழைகளுடைய பொற்காலம், தொழிலாளர்களுடைய பொற்காலம், மாணவர்களுடைய பொற்காலம், வணிகர்களுடைய பொற்காலம், இன்னும் சொல்லவேண்டுமென்றால், நவோதயா கல்வியின் மூலமாக இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்து தமிழுக்குப் பாதுகாப்பு

[1989 மார்ச் 27 [திரு. சம்சுதீன் என்கிற கதிரவன்]

அளிப்பதன் மூலமாக இது தமிழர்களுக்கே பொற்காலமான ஒரு புத்தக வடிவம் என்றே சொல்ல வேண்டுமென்று நான் இவற்றினைப் பாராட்டி, எனது தொகுதிக்கு வருகிறேன்.

எனது தொகுதியிலே போகநல்லூர் என்ற ஒரு அரிசனப் பகுதி. அந்தப் பகுதியிலே இந்திரா கூட்டுறவு நூற்பாலை என்ற ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அவற்றிலே 50 சதவிகிதம் அரிசன மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கும் ஒரு நல்ல திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை அரசு முனைந்து செய்திட வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, நெல்லை மாவட்டத்திலே பெரும் பகுதிகளிலே பீடி சுற்றுகிற தொழில் ஒரு முக்கியத் தொழில். எல்லா வீடுகளிலும் ஏழைகளாக இருந்தாலும், நடுத்தர மக்களாக இருந்தால் கூட, அங்கே இருக்கிற பெண்கள் எல்லாம் பீடி சுற்றுகிற தொழில் செய்கின்றனர். அந்தத் தொழில் செய்யாத வீடுகளே இல்லையென்று சொல்லலாம்.

ஆகவே, பீடி சுற்றுகிற காரணத்தால் அவர்கள், அறியாமலேயே காசநோய், அந்தத் குடும்பப் பெண்களுக்கும் அல்லது ஆண்களுக்கும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அந்தக் காசநோய்க்கு மருத்துவச் சிகிச்சை பெறுவதற்கு நாகர்கோயில் செல்ல வேண்டும், அல்லது மதுரை செல்லவேண்டும். சாதாரண ஏழைக் குடும்பங்களிலே உள்ளவர்கள் நாகர்கோயிலுக்கோ அல்லது மதுரைக்கோ சென்று ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் சிகிச்சை பெற வேண்டுமென்றால் அது நடக்காத காரியம். அவர்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத காரியம். ஆகவே, அந்த நோய் வாப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற காசநோய் நோயாளிகளின் காச நோயைப் போக்குவதற்கு அந்தப் பகுதியிலே காச நோய் மருத்துவமனை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த மருத்துவமனையை கடையநல்லூர் பகுதியிலே ஏற்படுத்தினால் கால நிலைக்கும், அவர்களுடைய வசதிக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கடையநல்லூர் நகராட்சி, ஒரு பெரிய நகராட்சி. நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழக்கூடிய ஒரு நகராட்சி. அந்த நகராட்சியிலே இப்பால் நகர் என்கிற ஒரு நகர் இருக்கிறது, அந்த நகரில் ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் வீடுகள் இருக்கின்றன. அந்த 2,000 வீடுகளுக்கும் குடி தண்ணீர் கிடையாது. ரோடு வசதி கிடையாது. சுகாதார வசதி இல்லை. இவைகளுடையெல்லாம் ஏன் செய்யவில்லை என்று நகர்மன்றத்தைக் கேட்டால், நகர்மன்றத்திலேயிருந்து பதில் வருகிறது, அந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் 'லே-அவுட்' கிடைக்கவில்லை என்று. ஆனால் அந்த இரண்டாயிரம் வீடுகளுக்கும் வருடாவருடம் அந்த நகர்மன்றம் வரி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு வேண்டிய உதவிகளை அவர்களாலே செய்ய முடியாததற்குக் காரணம் 'லே-அவுட்' அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்று இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் முன் நின்று, அந்தப் பகுதி

[திரு. சம்சுதீன் என்கிற கதிரவன்] [1989 மார்ச் 27]

யிலே, இப்பால் நகர் போன்ற பகுதிகளுக்கு 'லே-அவுட்' அங்கீகாரம் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று, கடையநல்லூர் பகுதியிலே, இந்திரா நகர், கடைக்கால் ஈஸ்வர சன்னிதி தெரு, பெருமாள் கோயில் பின் தெரு — அதிலே ஒரு 75 வீடுகள்—ரஹ்மானியபுரம், இன்னும் பல்வேறு தலைவர்களுடைய பெயர்களைக் கொண்ட நகர்களிலே எல்லாம் இதுபோன்ற சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தச் சிக்கல்களைத் தீர்க்க அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற அந்த வீடுகளுக்கு 'லே-அவுட்' அனுமதியை அளிக்கும்படி இந்த அரசை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

கடையநல்லூரில் சேந்தமரம் ரோடு என்ற ஒரு பகுதி, ஏறத்தாழ 14, 15 வருடமாக அங்கு ரோடு போடப்படவில்லை, செப்பனிடப்படவும் இல்லை. இத்தனைக்கும் அது அதிகமான டிராபிக் உடைய ரோடாகும். அந்த ரோடு இப்போது பழுதடைந்து இருக்கிறது. முக்கிய வீதிகளின் வழியாகச் செல்கிற அந்த ரோடு மிக அதிகமாகப் பழுதடைந்திருக்கிறது. அது இரண்டு மைல் தூரம்தான். அந்தத் தூரத்தை நெடுஞ்சாலைத் துறையினர் செப்பனிட்டு, புதிய ரோடு அமைத்துக் கொடுக்கும்படி வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, கடையநல்லூர் தொகுதியிலே உள்ள வலசையிலிருந்து கள்ளங்குழி ரோடு என்ற ரோடு போகிறது. அந்த ரோட்டையும் செப்பனிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். தென்காசி, கடையநல்லூர், புளியங்குடி போன்ற பகுதிகளில் எல்லாம் தொழிற்பேட்டையே கிடையாது. ஒரு காலத்தில் அங்கு விவசாயிகளாக இருந்தார்கள். மழை அதிகம் பெய்தது. ஆனால், இன்றையதினம், இரண்டு, மூன்று வருடத்திற்கு ஒரு முறை எப்போதாவது தூறல் போடுகிறது. விவசாயிகளுக்குப் போதிய வருமானம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அவர்களுடைய பிள்ளைகளை ஏதாவது தொழிலில் ஈடுபடுத்தலாம் என்றால் அந்தப் பகுதியில் தொழிற்பேட்டையே கிடையாது. அந்தக் குறையினை நீங்கள் நீக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

பின் தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு கடையநல்லூரிலே ஹாஸ்டல் கட்டிட வசதி இல்லை. ஆகவே, அங்கே புதிய கட்டிட வசதியை ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கருப்பா நதி அணைக்கட்டிலே கால்வாய்ப் பிரச்சினை. அந்தக் கருப்பா நதி அணைக்கட்டிலுடைய கால்வாயை நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே, கலங்காதகண்டிக் கால்வாய். அதனையும் நவீனப்படுத்த வேண்டும். இந்தக் கால்வாய்களை எல்லாம்

1989 மார்ச் 27] [திரு. சமசுதீன் என்கிற கதிரவன்]

(நண்பகல் 12-00)

பக்கத்திலே இருப்பவர்கள் ஆக்கிரமித்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆக்கிரமித்து, இப்போது, இருக்கிற கால்வாயிலே ஒரு கால்வாசிக் கால்வாய்தான் இருக்கிறது. வெள்ளம் வருகின்றபோது, தண்ணீர் வருகின்றபோது இந்த குளங்களில் முறையான தண்ணீர் வந்து சேருவது இல்லை, ஆகவே, அவற்றை முறைப்படுத்த அந்த கால்வாய்களை நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதே போன்று பாப்பான் கால்வாய் என்ற ஒரு கால்வாய் இருக்கிறது. இது மிகப் பெரிய கால்வாய். இதில் பல்வேறு மதகுகள், பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் சீரமைப்புச் செய்தால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயம் செய்யும் மக்கள் உண்மையிலேயே இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தவரையில், தென்காசியில் ஒரு டி. எஸ். பி. ஆபீஸ் வைத்து இருக்கிறார்கள். தென்காசியில் உள்ள டி. எஸ். பி. தான் கோவில்பட்டிக்கும் செல்ல வேண்டும். ஏதாவது ஒரு அசம்பாவிதம் நடந்தால் கோவில்பட்டிக்கு அருகில் இருக்கிற ஊர்கள் வரையில் அவர்களுடைய ஏரியாவின் கீழ் வருகிறது. ஆகவே இவற்றை இரண்டாகப் பிரித்து சங்கரன்கோவிலில் ஒரு டி. எஸ். பி. ஆபீஸும், தென்காசியில் ஒரு டி. எஸ். பி. ஆபீஸும் ஏற்படுத்தினால் சட்டம்—ஒழுங்கை பாதுகாக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்று நான் இந்த அரசை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் ஏறத்தாழ அம்பாசமுத்திரத்தை அடுத்து தென்காசி நகர மன்றம், செங்கோட்டை நகர மன்றம், கடையநல்லூர் நகர மன்றம், புளியங்குடி நகர மன்றம் ஆகிய நகராட்சிகள் எல்லாம் அடங்கிய இந்த மலைப் பகுதி ஓரங்களில் ஏறத்தாழ 30, 40 மைல் தூரத்திற்கு ஒரு கல்லூரி கூட இல்லை.

ஏற்கெனவே ஒரு கல்லூரி நிறுவப்பட்டு ஏதோ ஒரு காரணத்தால் அந்தக் கல்லூரி மூடப்பட்டுவிட்டது. அந்தக் கல்லூரி மூடப்பட்டதன் விளைவாக மதுரையில் யாதவா கல்லூரியாக அங்கே சென்று விட்டது. இருந்த கல்லூரியும் போய் விட்டது. ஆகவே, தென்காசி, செங்கோட்டை, கடையநல்லூர், புளியங்குடி ஆகிய இந்த நகரப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு கல்வி அறிவு கிடைக்க இன்றையதினம் அந்தப் பகுதியில் அரசு கல்லூரி ஒன்றை அமைத்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தீவிர கால்நடைப் பிரிவு ஒன்றை கடையநல்லூர் பகுதியில் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சம்சுதின் என்கிற கதிரவன்]

1989 மார்ச் 27]

அடுத்து, செங்கோட்டை தாலுக்காவில் மேற்கரை என்ற ஒரு சிறிய பகுதி இருக்கிறது. அது ஒரு தனித் திட்டமாக இருக்கிறது. அந்த மேற்கரையிலிருந்து அச்சம்புதூர் பஞ்சாயத்துக்கு உட்பட்டவர்கள் அந்த அச்சம்புதூர் பஞ்சாயத்துக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றால், பைம்பொழில் மேஜர் பஞ்சாடத்தைக் கடந்து வடகரை மேஜர் பஞ்சாயத்தைக் கடந்து, பாவா நகரைக் கடந்து அதற்குப் பின்னால் அவர்களுடைய சொந்த பஞ்சாயத்தான அச்சம்புதூர் பஞ்சாயத்துக்குச் செல்ல வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை. ஏறத்தாழ 6 மைல், 7 மைல் கடந்து சென்றுதான் அவர்கள் ரேஷன் வாங்க வேண்டும் என்றாலும், அல்லது பஞ்சாயத்துப் போர்டுக்குச் சென்று ஏதாவது அனுமதி பெறவேண்டும் என்றாலும் இவ்வளவு தூரம் சென்று தான் பெறவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு இடைஞ்சல் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த பஞ்சாயத்தை ஒரு தனி பஞ்சாயத்தாக ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் பல்வேறு வகையான மக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். அவர்கள் மலைப் பகுதியில் வாழக்கூடியவர்கள் என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து கடையநல்லூர் குடிநீர்ப் பிரச்சினை. இப்போது வறட்சி ஆரம்பித்து விட்டது. அங்கே குடிநீர்ப் பிரச்சினை ஏற்கனவே இருக்கிறது. இருந்தாலும் வறட்சி வருகின்றபோது அங்கே இருக்கின்ற குடிநீர்த் திட்டத்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு முழுமையாக தண்ணீர் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆனால் இன்றைய தினம் 9 லட்சம் ரூபாய் செலவில்—மிகக் குறைந்த தொகைதான்—ஒரு இணைப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் தண்ணீர் இருக்கிறதோ, அவற்றை இப்போது தான் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். ஆக அந்த இடத்தில் ஒரு கிணறு போட்டு, குழாய் போட்டு அவற்றின் மூலமாக குடிநீரை டாங்குக்கு கொண்டு வந்து, அங்குள்ள மக்களுக்கு குடிநீர் கொடுத்தால் அங்கு குடி தண்ணீர் பிரச்சினையே தீர்ந்து விடும். ஆகவே இந்த 9 லட்சம் ரூபாயில் அந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அற்புதமான நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே படைத்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது பாராட்டைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் இங்கே தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ள 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பல்வேறு சமூக நலத் திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இன்றையதினம் எத்தனையோ நல்ல திட்டங்கள் அறிவித்து இருந்தபோதிலும் கூட, இன்றைக்கு தமிழகத்தில் தீர்க்கப் படாமல் நீண்டகாலமாக பல பிரச்சினைகள் கிடப்பில் போடப்

[1989 மார்ச் 27 [திரு. என். பழனிவேல்]

பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இந்த அரசு உடனடியாக முடிந்த அளவுக்கு வேகமாக எடுத்து செயற்படுத்தவேண்டும். செயல்படுத்துங்கள் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு, இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 45,000 காண்கிரீட் வீடுகள் கட்டித் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க ஒர் அம்சம். ஆனால் தமிழகத்திலே கடந்த 42 ஆண்டுக்கால சுதந்திர இந்தியாவில் 3, 4 அரசுகள் இங்கே வந்து சென்றிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்கும் பிரச்சினை மட்டும் இன்னும் தீர்ந்த பாடில்லை. இது எப்போதுதான் தீரும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த அரசு உடனடியாக தமிழகத்திலே எத்தனை ஏழை, தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது பிற்படுத்தப்பட்ட, சொந்த வீடுகள் இல்லாத அந்த மக்கள் எத்தனை இலட்சம் பேர்கள் என்று கணக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு இந்த அரசு உடனடியாக வீட்டுமனைப் பட்டாக்களை வழங்கி, இந்த பட்டா வழங்கும் பிரச்சினைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது. தமிழகம் பூராவும் இன்றைக்கு வறட்சி. அந்த வறட்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை 12 கோடி ரூபாய் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் 25 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசிடமிருந்து கேட்டு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது போதுமானதல்ல. இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த வறட்சிக்கு பல நூறு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால்தான் நிலைமையைச் சீர் செய்ய முடியும். ஆகவே 25 கோடி ரூபாய் என்பது போதுமானதல்ல. 25 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் கேட்டால் அவர்களிடத்திலேயிருந்து வாங்குவதற்கு எத்தனைக் காலம் ஆகும்; எவ்வளவு கொடுப்பார்கள் என்பது போன்ற பல நிகழ்ச்சிகள் கடந்த கால அனுபவங்கள் எல்லாம் நமக்கு உண்டு. ஆகவே உண்மையான நிலைமைகளை கணக்கு எடுத்து போதிய அளவுக்கு தேவையான நிதியை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்று நீங்கள் வறட்சி நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு குடி தண்ணீர் பிரச்சினை மிக மோசமான ஒரு நிலையில் இருக்கிறது. 5 ஆயிரம் ஆழ்குழாய் கிணறுகள் போடப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே கிட்டத்தட்ட 13 ஆயிரம் ஊராட்சி மன்றங்கள், இருக்கின்றன. பேரூராட்சிகள் இருக்கின்றன. மாநகராட்சிகள் இருக்கின்றன. நகராட்சிகள் இருக்கின்றன. இத்தனைக்கும் இன்றைக்கு குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு 5 ஆயிரம் ஆழ்குழாய் கிணறுகள் அமைப்பது என்பது போதுமானதல்ல. ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளைப் போதுமான அளவிற்கு போட்டுத் தர வேண்டும்.

[திரு. என். பழனிவேல்]

[1989 மார்ச் 27]

இன்றைக்கு தமிழகத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 70 இலட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை. இது ஏனென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே இந்த அரசு, விவசாயத் தொழிலாளர்களை பின் பலமாகக் கொண்டிருக்கக் கூடிய அரசு அந்த 70 இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கும் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஏழை மாணவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கல்லூரி வரை இலவசக் கல்வி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கக் கூடிய ஒரு அம்சம். ஆனால் அதே சமயத்தில், ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி என்று அறிவிக்கக் கூடிய அரசுகள், அவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கக்கூடிய பாட நூல்களை கால் பரீட்சை, அரை பரீட்சை முடிந்து கூட பல இடங்களில் வழங்குவதில்லை. இதனால் அந்தக் குழந்தைகள் தங்களுடைய பெற்றோர்களிடத்திலே அழுது, வற்புறுத்தி அவர்கள் சொந்தமாக பாட நூல்களை வாங்கிக் கொடுத்து விட்ட பிறகு, ஏதோ கடனுக்காக காலங் கடந்து அந்தப் புத்தகங்களை வழங்குகிறார்கள். ஆகவே, புத்தகங்களை இப்படி வழங்காமல், பள்ளிக்கூடம் என்றைக்கு ஆரம்பிக்கிறார்களோ அன்றைக்கோ அல்லது பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்த ஒரு வாரத்திற்குள்ளோ பாடப் புத்தகங்களை வழங்கக்கூடிய பணியை இந்த அரசு செய்து காட்ட வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், இலவசப் பாடம், இலவசப் புத்தகம் என்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் சொல்கிறோமேயொழிய, அந்தப் புத்தகங்கள் சரியான நேரத்திற்கு அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அரசு கறாராக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏழை மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற உதவித் தொகை. இன்றைய விலைவாசியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஏதோ 90 ரூபாய், 95 ரூபாய் என்பதெல்லாம் பொதுமானதல்ல. ஓரளவிற்கு வசதியுள்ள குழந்தைகள் வேண்டுமானால், மாணவர்கள் வேண்டுமானால் அந்த உதவித் தொகையைக் கொண்டு, சமாளிக்கலாம். ஒன்றுமே இல்லாத ஏழைக் குழந்தைகள் தப்பித்தவறிகல்லூரிப் பக்கம் போய்விட்டால் அவர்கள் அந்த உதவித் தொகையை வைத்துக் கொண்டு படிக்க முடியாது. வீட்டிற்குத்தான் போக வேண்டும். ஆகவே இன்றைய விலைவாசியைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குத் தேவையான அளவிற்கு அந்த உதவித் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

1989 மார்ச் 27] [திரு. என். பழனிவேல்]

அடுத்து, குடும்பக் கார்டுகளுக்காக இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே பெருமளவில் தாலுக்கா அலுவலகங்களில் மனு செய்யப்பட்டு, இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கக்கூடிய வட்டாட்சியர்களைக் கேட்டால், அவர்கள், கலெக்டருக்கு எழுதியிருக்கிறோம், அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்று சால்ஜாப் சொல்கிறார்களேடொழிய, அந்தக் கார்டுகளைக் கொடுப்பதற்கான எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே நத்தம் புறம்போக்குகளில் குடிசைகள் போட்டு, நம்பர் இல்லாத வீடுகளில் குடியிருக்கக்கூடிய மக்கள் குடும்பக் கார்டுகள் இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் குடும்பக் கார்டுகள் வேண்டும். ஆனால் அவர்களுக்குத்தான் குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, எவ்வளவு குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்கின்ற விவரத்தை உடனடியாக ஒவ்வொரு வட்டாட்சியரிடமிருந்து பெற்று, அவர்களுக்கு அந்தக் குடும்பக் கார்டுகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-10)

தலைவரவர்களே, அதைப்போன்று சத்துணவுத் திட்டம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு 175 கோடி ரூபாய் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது நல்ல திட்டம்தான். ஆனால் அதிலே நடக்கக்கூடிய கீர்கேடுகள், ஊழல்கள் பற்றிச் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் அதைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு எல்லோருக்குமே ஒரு தயக்கம் இருக்கிறது. கேட்டால் யாராவது கோபித்துக் கொள்வார்களோ, பெற்றோர்கள் கோபித்துக் கொள்வார்களோ, ஏழை எளிய மக்கள் கோபித்துக் கொள்வார்களோ, ஊழியர்கள் கோபித்துக் கொள்வார்களோ என்று நினைத்து ஊழல்கள் பற்றி பேசாமல் இருந்து விடுகிறோம். அரசாங்கம் தைரியமாக இதிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எத்தனை குழந்தைகள் சாப்பிடுகிறார்கள், எவ்வளவு உணவு, என்னென்ன உணவு வழங்கப்படுகிறது என்பதை கறாராக வரையறை செய்து, சத்துணவு போட வேண்டும்.

நான் கூட 4 நாட்களுக்கு முன்னால் என்னுடைய தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்க்கச் சென்றிருந்தேன். நான் போனது ஒரு சனிக்கிழமை. அப்போது ஒரு சத்துணவுக் கூடத்தைப் பார்த்தேன். அங்கே சமையல் செய்கிற இரண்டு ஆயாக்கள், தலைமை ஏற்று நடத்தக் கூடிய சத்துணவு அமைப்பாளர் ஆகிய 3 பேர்கள் மட்டும் இருந்தார்கள். ஒரு குழந்தை கூட இல்லை. அப்போது நேரம் 12.05 மணி. இரண்டு கிலோ அரிசியை சமையல் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சோறு கொஞ்சமாகத்தானே இருக்கிறது. ஏன் என்று அவர்களைக் கேட்டேன். இங்கே 50 குழந்தைகள்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். இன்றைக்கு வர மாட்

[திரு. என். பழனிவேல்]

[1989 மார்ச் 27]

டார்கள் என்று நினைத்து இரண்டு கிலோ அரிசி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது பற்றி ரிக்கார்டில் ஒன்றும் எழுதவில்லை. நான் எழுதினால் அவர்களுடைய வேலை போய்விடும். பின்னால் என்னிடம்தான் வந்து நிற்பார்கள். ஆகவே, நானும் எழுதவில்லை. ஏதோ ஒரு மாதிரி பார்த்து நடத்துங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு வந்துவிட்டேன், வேதனையோடு. வேறு ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை.

நாம் ஏழை மக்களிடமிருந்து பெறுகின்ற வரிப் பணம் வீணாகக் கூடாது. சத்துணவுத் திட்டம் நல்ல திட்டமாக, நல்ல முறையில், நடக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும். சனிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக் கிழமை நாட்களில் குழந்தைகள் பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போவதில்லை. குழந்தைகள் போகாதபோது அந்த நாட்களுக்கு சாப்பாடு ஏன்? தேவையில்லை. அரசாங்கம் இதை பரிசீலிக்க வேண்டும். பள்ளிக்கு போகாத நாட்களுக்கு சாப்பாட்டை நிறுத்தி, போகின்ற நாட்களுக்கு நல்ல சாப்பாடாக, சத்தான சாப்பாடாகப் போட வேண்டும். அதற்கு ஏற்றவகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

சத்துணவுத் திட்டத்தில் உள்ள ஊழியர்களை நிரந்தரமாக்கி இருக்கிறோம் என்று ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அதுபற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக்கி, உரிய அளவுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். 100 ரூபாய்; 150 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்துவிட்டு, தவறு நடக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் அது முடியாது. 500 ரூபாயாவது சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். 150 ரூபாய்தான் சம்பளம். நிரந்தரமான ஊழியர்கள், நல்ல முறையில் நடத்துவோம் என்றால் அது என்றைக்கும் நடக்காது. ஆகவே, இதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலே செய்ய வேண்டிய சில பணிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய பழனி தொகுதியில் பச்சையாறு அணைத்திட்டம் நீண்ட காலமாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. 5 கோடி ரூபாய்க்கான அந்தத் திட்டம் இன்றைக்கும் தலைமைப் பொறியாளர் அலுவலகத்தில் கிடப்பில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டு சம்பந்தமாக நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரிடம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த ஆண்டுத் திட்ட அறிக்கையிலே அதைப்பற்றிய விவரம் காணவில்லை. இந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலித்து, அடுத்த ஆண்டிலாவது இந்தப் பச்சையாறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 மார்ச் 27]

[திரு. என். பழனிவேல்]

அதைப்போன்று பழனி பேருந்து நிலையம் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் அந்த ஊருக்கு மக்கள் பல்லாயிரக் கணக்கில் வருகிறார்கள். அங்கே இருக்கிற பேருந்து நிலையத்திற்குப் போனால், வெறும் ஆளாகப் போனால் தப்பித்து வந்துவிடலாம். பை, குழந்தைகளுடன் போனால் உருப்படியாக வெளியே வரமுடியாது. நூற்றுக் கணக்கான பேருந்துகள் அங்கே நின்று கொண்டிருக்கின்றன. அந்த பேருந்து நிலையத்திற்கு மேற்கே 'பை-பாஸ் ரோடு' இருக்கிறது. அதுவரையில் பேருந்து நிலையத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கடந்த 7, 8 ஆண்டுகாலமாகப் பேசப் பட்டது. பேசும்போது முந்திய அமைச்சர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். செய்கிறோம் என்றார்கள். ஆனால் நடைபெறவில்லை. இந்த அரசு அந்தப் பேருந்து நிலையத்தை விஸ்தரித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று, பழனியில் ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அரசால் ஏற்படுத்த முடியாவிட்டாலும் பழனி தேவஸ்தானத்தின் மூலமாக ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை ஏற்படுத்தச் செய்ய வேண்டும். அந்தத் தேவஸ்தானத்தில் நிறைய பணம் இருக்கிறது. பாலிடெக்னிக், ஆண்கள் கல்லூரி, பெண்கள் கல்லூரி என்று பல கல்வி நிறுவனங்களை அந்தத் தேவஸ்தானம் நடத்தி வருகிறது. ஆண்டுக்கு சுமார் 8 கோடி, 9 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. இடவசதி இருக்கிறது; நிதி வசதியும் இருக்கிறது. வேறு தடை ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, அந்தத் தேவஸ்தானம் மூலமாக ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை நடத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பழனி நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மூன்று திருவிழாக்கள் வருகின்றன. இப்போது பங்குனி உத்திரம் நடக்கிறது. 10 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் அங்கே வருகிறார்கள். தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்து அங்கே வருகிறார்கள். அவர்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி, தங்கும் வசதி, மின்சார வசதி, சுகாதார வசதி போன்ற பூராவையும் கிட்டத்தட்ட பழனி நகராட்சியேதான் செய்கிறது. அந்த நகராட்சியினுடைய வருமானத்தில் இதையெல்லாம் செய்வதற்கு வசதி இல்லை. தேவஸ்தானத்தினுடைய வருமானம் கிட்டத்தட்ட 8 கோடி ரூபாய் முதல் 10 கோடி ரூபாய் வரையில் வருகிறது. அதிலேயிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு ஒதுக்கி, பழனி நகராட்சிக்கு அந்த வகையில் ஒரு தொகையைக் கொடுத்தால் அக்காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நான் நகராட்சிக் கமிஷனரோடு பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது, இங்கிருக்கின்ற நிதிநிலையை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? எனவே சர்க்காரிடத்திலே சொல்லி வாங்கிக் கொடுங்கள். நாங்களும் எழுதியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. என். பழனிவேல்]

[1989 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிர்வாகத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாத துறையினைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், பழனி நகருக்கு முருகனைத் தரிசிக்க வருகிற மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு வசதி செய்து கொடுக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு கோடி ரூபாய் நிதியினை தேவஸ்தான நிதியிலிருந்து நகராட்சிக்கு அவர்கள் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழனி நகருக்கு அவ்வப்போது பல அதிகாரிகளும், பிரமுகர்களும் வருகிறார்கள், அவ்வாறு அவர்கள் வரக்கூடிய நேரங்களில் எல்லாம் அங்கே இருக்கக்கூடிய தாசில்தார் அவர்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் அவர்களும், ஆர்.டி.ஓ. போன்றவர்களும் அங்கே வருகின்ற பெரிய அதிகாரிகளை வரவேற்பதற்குச் செல்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் போய்விடுவதால் அங்கே அலுவலகத்தில் ஒருவரும் இல்லை. அங்கே நாம் போகும் போது கேட்டால், இன்றைக்கு ஐட்ஜ் வந்திருக்கிறார், மத்திய அரசின் மந்திரி வந்திருக்கிறார், மத்திய அரசிலேயிருந்து பெரிய அதிகாரி வந்திருக்கிறார். அடுத்த மாநிலத்திலிருந்து கவர்னர் வந்திருக்கிறார் என்றெல்லாம் சொல்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதன் காரணத்தால் அவர்களுடைய வேலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே வெளியே இருந்து வரக்கூடிய விருந்தினர்களையும், வி.ஐ.பி.களையும் வரவேற்பதற்கென்று தனியாக பழனி நகருக்கு என்று மட்டும் ஒரு அதிகாரியை நியமித்தால் மற்ற வேலைகள் நடைபெறக்கூடிய வகையில் அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லி இந்த அளவில் எனது வேண்டுகோளை வைத்து, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எனக்குக் கொடுத்த நம்முடைய பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது 8 கோடி ரூபாயில் ஒரு கோடி ரூபாய் பழனி நகராட்சிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கடுத்து பேசுகின்றபோது ஒரு சதவீதம் அல்லது 2 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இவற்றிலே எது சரி என்பதைச் சற்று விளக்கிக் கூற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு கோடி அல்லது 2 கோடி என்று சொல்வதற்குப் பதிலாகத்தான் சதவீதம் என்று சொல்லிவிட்டேன். ஆகவே ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எப்படி இருந்தாலும் அவர் பழனித் தொகுதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், கந்தசாமி அவர்களை வணங்கித்தான் கேட்க வேண்டும். (சிரிப்பு) அடுத்துப் பேசுவது வேடசந்தூர் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. ப. முத்துசாமி அவர்கள்.

1989 மார்ச் 27]

*திரு. ப. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில கருத்துக்களை நான் சொல்கிறேன். இந்த அறிக்கை, இதுவரையில் எந்த அரசும் செய்திடாத அளவுக்கு, ஏழை, எளிய மக்களுக்கு சாதாரண மக்களுக்கு, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பான அறிக்கையாக இருக்கிறது. முக்கியமாக பெண்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் முழுக்க முழுக்க, இந்த அரசு அதிகமான பாதுகாப்பு தந்திருக்கிறது என்பதை நடைமுறையில் நாம் காண முடியும். எதிர்க்கட்சியிலே இருந்து எவ்வளவோ விமர்சனம் செய்பவர்கள் கூட இதைக் குறை சொல்ல முடியாத அளவுக்கு, ஆற அமர சிந்தித்து முதலமைச்சரவர்கள் இதைத் தீவிரமாகப் பரிசீலித்து பெண்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் எவ்வளவு பாதுகாப்பு தர முடியுமோ அவ்வளவு பாதுகாப்பு தரக் கூடிய அளவுக்கு யோசித்து இந்த அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதை நிச்சயமாக, மனப்பூர்வமாக நடுநிலையிலே இருக்கின்ற அத்தனை பேரும் பாராட்ட வேண்டும், பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கும் குறிப்பாக சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு இருக்கின்ற வரதட்சிணைக் கொடுமைகளையும், அதன் விளைவாக ஏற்படுகிற பல்வேறு தொல்லைகளையும் நீக்குகிற அடிப்படையில் பூர்வீகச் சொத்துரிமை இருக்கிறது என்று செய்திருக்கிற அறிவிப்பு நிச்சயமாக வரதட்சிணைப் பிரச்சினை எழுவதைக் குறைக்கும்.

அது மட்டுமல்லாமல் படித்த பெண்களுக்கு, அதாவது 8வது வகுப்பும், அதற்கு மேலும் படித்த பெண்களுக்கு திருமணச் செலவுக்கென்று 5,000 ரூபாய் தரப்படும் என்று அறிவித்திருப்பது யாரும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு, எனக்குத் தெரிந்த வரையில் எந்த அரசும் செய்யாத ஒரு மிகப்பெரிய சாதனையை இந்த அரசு செய்து இருக்கிறது என்றுதான் நிச்சயமாக மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

அதேபோல்தான் அரசு வேலையில் 30 சதவீதம் பேர் பெண்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற ஆணையை இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது. படித்துவிட்டிருக்கிற பெண்களுக்கு, எம். ஏ. போன்ற படிப்புகள் படித்திருக்கிற பெண்களுக்கு, இன்னும் உயர் படிப்புகள் எல்லாம் படித்துவிட்டு இருக்கிற பெண்களுக்கு, படித்து முடித்து, பத்தாண்டுக்காலம், 5 ஆண்டுக்காலம் என்று முடிந்ததற்குப் பிறகும் பொருத்தமான இடத்தில் வரன் கிடைக்காமல் போய் அதன் காரணமாக திருமணம் ஆகாமல் போய் பல்வேறு தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி பரிதவிக்கின்ற நிலைமையில் தமிழகத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இருப்பதை நடைமுறையில் காண முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட குறைகளைப் போக்க படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற பெண்களுக்கு ஒரு வேலை கொடுக்கிறபோது உரிய காலத்தில் உரிய இடத்தில் திருமண ஏற்பாடு செய்வதற்கு வாய்ப்பாக

[திரு. ப. முத்துசாமி]

[1989 மார்ச் 27]

இருக்கும். அந்த வகையில் இந்தத் திட்டம் அமையும். அந்த வகையில் பல படித்த பெண்களுக்கு, ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பல பெண்களுக்கு, இது பாதுகாப்பான அறிவிப்பாகும் என்பதை யாரும் மறைத்து விட முடியாது.

(பிற்பகல் 12-20)

அதேபோல் கர்ப்பமுற்ற பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் குழந்தை பிறப்பதற்கு இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பிருந்து குழந்தை பிறந்த பின் இரண்டு மாதம் வரையில் மாதம் 50 ரூபாய் என்று நடைமுறைப்படுத்தி இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அது வெறும் ஏமாற்றக் காரியம் அல்ல. நிச்சயமாக அதை நடைமுறைப்படுத்துவது எத்தனையோ ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

அதைப் போலத்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குறிப்பாக கெட்டி வீடு கட்டுகிற திட்டம் என்பது. அது நடைமுறையில் எவ்வளவு பாதுகாப்பானது என்பது ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே பொறுப்பிலே இருக்கின்ற எங்களுக்குத்தான் தெரியும். தற்போது நடைமுறைப்படுத்துகின்ற 6 ஆயிரம் ரூபாயில் வீடுகள் கட்டுகிற ஒட்டு வீடுகள், ஒங்கி காற்றடித்தால், பலத்த மழை பெய்தால் சேதம் அடைந்துவிடும். கால்நடைகளே கூட ஒங்கி மோதினால், ஒடுகள் சேதம் அடைந்து, வீடுகள் இடிந்து பாழாகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. 3 மாதத்திலேயே கூட அப்படி ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே தலைமுறை தலைமுறைக்கு பழுதுபடாமல் இருக்கின்ற ஒரு கெட்டியான வீட்டைக் கட்டித் தந்து நிரந்தரமான பாதுகாப்பை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளிக்க இந்த அரசு செய்திருப்பதை நிச்சயமாக மனமார யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அதேபோலத்தான், படித்த இளைஞர்கள் 18 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்திருப்பதும். ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு 60 பேர்கள் வீதம் ரூ. 200 செலவில் 25,000 பேருக்கு வேலை கொடுத்திருப்பதும் இந்த அரசு வேலைவாய்ப்பு இல்லாது அவதிப்படுகிற இளைஞர்கள்பால் கொண்டிருக்கின்ற கருணையையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது ஓரளவுக்கு அவர்களுடைய கஷ்டங்களை குறைப்பதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியாக இதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதோடு இங்கு என். ஆர். இ. பி., மற்றும் ஆர்.எல். இ.ஜி.பி. திட்டம், இந்த இரண்டு திட்டங்களும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றபோது, கடந்த முறை நடைமுறைப் படுத்துகிறபோது, அந்தத் திட்டங்களை ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்கள் செய்ய வேண்டும், ஊராட்சி மன்றங்

1989 மார்ச் 27] [திரு. ப. முத்துசாமி]

கள்தான் செய்ய வேண்டுமென்று ஒப்படைத்து அதன் மூலமாக லாபம் ஏற்பட்டால் அது ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற கருத்தில் கடந்த காலத்தில் செய்யப்பட்டது. அதிலே இருக்கின்ற சிரமங்கள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அந்த வேலையை எடுத்துச் செய்யும்போது அதனை மேற்பார்வையிடுகின்ற, 'மெஷர்மெண்ட்' செய்கின்ற யூனியன் பொறியாளர்கள் அந்த வேலையை செம்மையான முறையில் மேற்பார்வை செய்யமுடியாமல் ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வேலைகளை எல்லாம், வேலையின் பயன் கருதி, நிச்சயமாக படித்த இளைஞர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும். அது பெரிய உதவியாகவும் இருக்கும், வேலை செம்மையாக நடைபெறச் செய்ய, பொறியாளர்கள் அதைச் சரிபார்க்க முறையாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வறட்சியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அதிகமாக நிதி ஒதுக்க வில்லை என்பது ஒரு பெரிய குறைதான். இருந்தாலுங்கூட அதை முதல் தடவையாக அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த 5 ஆயிரம் அடிகுழாய் என்பது நிச்சயம் நடைமுறையில் எங்களைப் போன்று வறண்ட பகுதியில் இருக்கின்றவர்களுக்கு. வேடசந்தூர் போன்ற பகுதிகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கு தாக்குப் பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சின்னச் சின்ன ஊர்கள் முதற்கொண்டு நான் சென்று பார்த்து குறிப்பெடுத்து வந்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் இந்த நேரத்தில் குறைந்த பட்சம் இந்த வாரத்திற்குள்ளாக 100 அடிக்குழாய்கள் புதிதாகப் போட்டாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஊருக்குள்ளே போகும் போது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக, பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக எங்களைப் போன்றவர்கள் போகும்போது, அங்கே இருக்கின்ற மக்களுடைய கோபத்தைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கும். அங்கே அப்படிப்பட்ட கஷ்டமான, மோசமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வேறு எந்தக் காரணமாக இருந்தாலும் சமாதானம் சொல்லலாம். குடிநீர் பற்றாக்குறைக்கு சமாதானம் சொல்வது என்பது முடியாத காரியம். ஆகையினால், அடிக்குழாய்கள் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி, எங்கெங்கு வறண்ட பகுதியாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அதிகமாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது போலத்தான், இங்கே விவசாயிகளைப் பொறுத்த மட்டில் ஓர் அறிவிப்பு வந்திருக்கிறது. சிறு விவசாயிகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை, வருடந்தோறும் இருக்கின்ற பகுதிகளைக் கணக்கெடுத்து, மற்ற விவசாயிகளுக்கும் பொருந்துகின்ற அளவில்

[திரு. ப. முத்துசாமி]

[1989 மார்ச் 27]

கடன் சுமையைச் குறைக்க இந்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே சிறு விவசாயி பளுக்கு அறிவித்திருக்கிற சலுகைகளை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மனதார வரவேற்கிறார்கள் என்பதால் நானும் அதனை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மேலும் அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அமைப்பாளர்களாக பெண்களைத்தான் நியமிக்கிறார்கள். அப்படி நியமிக்கிறபோது ஒன்றியத் தலைவர் மற்றும் மக்கள் பிரதிநிதிகளான சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போன்றவர்கள் பொறுப்பேற்று அமைப்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற நடைமுறை இன்னும் செயலுக்கு வரவில்லை. அது ஒரு பெரிய குறை. ஊராட்சித் தலைவர் மற்றும் அதைச் செய்வது என்றால் அதில் நடைமுறை சிக்கல்கள் வரும். சட்டமன்ற உறுப்பினரும் இடம் பெற்று, வேண்டுமானால் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் நேர்முக உதவியாளரையும் வைத்து அமைப்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்கும் வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல, என். ஆர். இ. பி. திட்டத்தின் கீழ் வரும் வேலைகளை தேர்வு செய்வதைப் பொறுத்தவரையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இதுவரை முறையான அறிவிப்புகள் வரவும் இல்லை, அதற்கான அதிகாரமும் இல்லை. எந்த இடத்தில் வேலை, எப்படிப்பட்ட வேலை போன்றவைகளை ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும், சம்பந்தப்பட்ட பகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரும் இணைந்து இதனை முறையாக செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லையென்றால், அந்தத் திட்டம் முறையாகச் செயல்படுத்தப்படாத நிலை ஏற்படும். மேலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு விடுமோ என்கிற அச்சமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, எங்கள் ஆட்சியில் கடுகளவு குறை இருந்தால் அதை மலையளவு பேசுபவர்கள், கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் மலையளவு இருந்தாலும் அவற்றைக் கடுகளவாகக்கூட கூறாது மறைப்பதும் சிலருக்கு வாடிக்கையாக இருந்து வருகிறது. நல்ல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பது வரவேற்கத்தக்கது. தேவையற்ற வாரியங்களை ஒழிப்பது, வாரியங்களில் பெட்ரோல், போன் போன்றவற்றில் ஏற்படுகின்ற செலவைக் கட்டுப்படுத்தி சிக்கனப்படுத்தி அபிவிருத்தித்திட்டங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில், பொறுப்பிலிருந்த பலர், பொது மக்களுக்காக ஒதுக்கிய தொகையை, திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கிய தொகையை, மக்கள் நலனுக்குப் போய்ச் சேராமல்

1989 மார்ச் 27]

[திரு. ப. முத்துசாமி]

இடையிலே தடுத்து, பங்கு போட்டுக் கொண்டு, கொள்ளையடித்து குபேரர்கள் ஆக ஆகியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் இந்த அரசு ஆதாரத்தோடு விசாரித்து, கண்டுபிடித்து சம்பந்தப்பட்டவர்கள்மீது உரிய நடவடிக்கை எடுத்து அந்தத் தொகைகளை எல்லாம் திரும்பப் பெறவேண்டும்.

நான் வேடசந்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே பெருந் தலைவராக இருக்கிறேன். 1982-83 ஆம் ஆண்டில் எஸ். எஸ். வேலை—அதாவது, தன்னிறைவுத் திட்ட வேலைகள் நடைபெற்றபோது இந்த ரோடு, அந்தப் பாலம், அந்தப் பள்ளிக்கூடம் உனக்கு என்று அங்கேயுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர் சீட்டு கொடுத்து முறைகேடாக பல வேலைகள் செய்யப்பட்டன. என்ன முறைகேடு என்றால் போடாத ரோட்டை எல்லாம் போட்டதாகவும், வெட்டாத கிணற்றை எல்லாம் வெட்டியதாகவும், கட்டாத பாலத்தை எல்லாம் கட்டியதாகவும் காட்டி, பணத்தை எடுத்துச்செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்போது மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்த சந்திரலேகா அவர்களை உடனடியாக சந்தித்து எழுத்து மூலம் நானும் இங்கே அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்களும் புகார் கொடுத்ததன்பேரில் அவர்கள் விசாரித்து நான் புகார் கொடுத்திருப்பதில் உண்மை இருப்பதாகக் கண்டறிந்தார்கள். தவறாக, முறைகேடாக பணத்தை எடுத்து செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடித்து பில்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை எல்லாம் நிறுத்தி வைத்தார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்காக பகிரத பிரயத்தனம் செய்தார்கள். அங்கேயுள்ள அனைத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து அவரை மாற்றிவிட்டார்கள். அதன் பிறகும், அவர்கள் தொடர்ந்து அதே தவறைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே—பலபேருக்கு—வேலை உண்மையிலேயே செய்தவர்களுக்கு இதுவரை பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதுபற்றி சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்னிடத்திலும் முறையீடு செய்திருக்கிறார்கள். 40 வேலைகளுக்கு மேல், ஒழுங்காக வேலை செய்துள்ளவர்களுக்கு இன்னும் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் உண்மையிலேயே வேலை செய்யாதவர்களுக்கு பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான ஆதாரம் ரெக்கார்டில் இருக்கிறது. இதுபற்றி முழுமையாக அரசு விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல, ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல் முடிந்தபின் வேடசந்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் மாரம்பாடி தீர்த்தகவுண்டன் பட்டி-நாயகனார் ஆகிய இடங்களில் 4 கிலோமீட்டர் தூரம் 1982-83 ஆம் ஆண்டில் புதிதாக மெட்டல் ரோடு போட்டேன் என்று சொல்லி, அப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவரை அழைத்து என். ஆர். இ. பி. திட்டத்தில்

[திரு. ப. முத்துசாமி]

[1989 மார்ச் 27]

சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி தேர்தல் முடிந்த பிறகு முறையீடு கொடுத்தார் ஒருவர். எப்போது போட்டார்கள், உண்மையிலேயே போட்டார்களா இல்லையா போன்ற விவரங்கள் எல்லாம் தெரியாத காரணத்தால் நான் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லிவிட்டேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே போட்ட ரோடு என்று சொல்லி ஒரு மனு கொடுத்தார்கள். நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்கென இருந்த தனி அதிகாரி, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி, பிராஜக்ட் ஆபீசர் என்று மாவட்ட அளவில் இருக்கிற அதிகாரி, அது 'திட்டத்தில் இல்லை. எனவே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது' என்று தள்ளுபடி செய்துவிட்டார். அதற்குப் பிறகு, மறுபடியும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்தவரை அழைத்துக்கொண்டு வந்து, 6 மாதத்திற்குப் பிறகு அவருடைய துணை கொண்டு, அதிகாரிகளை அச்சுறுத்தி ஊராட்சி ஒன்றியத் தொகை ஒன்றரை இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட—சரியான கணக்கு இல்லை—தொகையை எங்களுடைய அனுமதியில்லாமல், ஊராட்சி ஒன்றியப் பொறுப்பிலுள்ள எனக்கே தெரியாமல், 1985ஆம் ஆண்டு திட்டத்திற்காக ஒதுக்கிய நிதியிலிருந்து, திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாத, ஆனால் 1982-83ஆம் ஆண்டில் செய்ததாகச் சொல்லப்பட்ட வேலைக் காக அதிகாரிகளை அச்சுறுத்தி அந்தப் பணத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதுவும் ரிக்கார்டில் இருக்கிறது. இப்படி ஏராளமான தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள வடமதுரை, வேடசந்தூர், குஜிலியம் பாறை ஆகிய 3 ஒன்றியங்களிலும் அவர்கள் அடித்த கொள்ளை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. நான் ஆதாரத்தோடு, பொறுப்பேற்று சொல்கிறேன். ஆக இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ரிக்கார்ட் பூர்வமாக நடந்திருக்கின்றன.

வேடசந்தூர் தொகுதியில் குடகனாறு திட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பொதுப் பணித் துறை மூலம் முறையான டென்டர்கள் விடப்பட்டு, வேலைகள் நடக்கும். அதுதான் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலும் இருந்தது. முறையாக நடந்து வந்தது. ஆனால் அந்தப் பொதுப் பணித் துறையிலே கைவைத்து, அப்போதிருந்த அமைச்சர் நேரடியாக ஊர் உலகத்திற்குத் தெரியும் அளவுக்கு, அங்கேயுள்ள பங்களாவில் உட்கார்ந்துகொண்டு, கான்ட்ராக்டர்களை எல்லாம் கூப்பிட்டு, இவ்வளவு சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டும். 18 சதவிகிதம் கொடு, அந்தத் திட்டத்திலே 20 சதவிகிதம் கொடுக்கிறார்கள் என்று ஊரறியக் கேட்டு, லஞ்சமாகப் பெற்று, ஊர் நாறுகிற அளவுக்கு, உலகம் சிரிக்கும் அளவுக்கு, லட்சக் கணக்கான

1989 மார்ச் 27]

[திரு. ப. முத்துசாமி]

ருபாய்களைக் கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள். இது ஊரில் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படிப்பட்ட தவறுகளை எல்லாம் வசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் மட்டுமல்ல, அந்தத் தொகுதியிலே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர் எவ்வளவு தவறுகளைச் செய்தார் என்று அந்தப் பகுதி மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். இது ரகசியமல்ல. ஒருவருக்குத் தெரிந்து, மற்றவர்களுக்குத் தெரியாத விஷயமல்ல. எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயத்தைத்தான் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏராளமாக கடந்த காலங்களில் நடந்திருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் முறையாக விசாரிக்க வேண்டும். இந்த அரசு சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் அரசு. எனவே இப்படிப்பட்ட தவறுகளை எல்லாம் முறையாகக் கண்டுபிடித்து, அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று. வேடசந்தூர் தொகுதியில் செட்டிநாடு சிமென்ட் பாக்டரிக்கு வேண்டிய கற்களை எடுக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் தமிழ்நாடு அரசின் சார்பாக ஒரு சிமென்ட் ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே இருந்த அரசுத் தீர்மானம் பரிசீலித்து, சர்வே செய்து, அந்த ஆலைக்கு உரிய இடத்தை எல்லாம் தேர்ந்தெடுத்த பிறகு, அதிலிருந்து மாறுபட்டு, கடைசியில் அது கை மாறி, செட்டிநாடு சிமென்ட் பாக்டரிக்கே கொடுத்து, அங்கே புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் தெரியாமல், எடுத்து, தனிப்பட்ட நபர்கள் நிலங்களையும் வாங்கி, அரசு மூலம் ஆரம்பிக்க வேண்டிய தொழிற்சாலையை கவர்னர் ஆட்சியில் செட்டிநாடு சிமென்ட் பாக்டரிக்கு கொடுக்க உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதை நிறுத்துவதோடு, அங்கே அரசு சிமென்ட் ஆலையை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேடசந்தூர் தொகுதி வறண்ட பகுதியாக உள்ளதால், பல சலுகைகளையும் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது ஏற்கெனவே வறண்ட பகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே யிருக்கிற பல்வேறு இடங்களில் உள்ள ஆரம்ப சுகாதார மையங்களுக்கு—கோவிலூர், ஐயலூர், எரியோடு பகுதிகளில் கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடகனாறு திட்டத்தை விரைவில் செய்ய வேண்டும். ஆற்கோம்பை திட்டத்தை விரைவில் நிறைவு செய்ய வேண்டும். அந்தப் பகுதியில் குட்டைத் திட்டத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1989 மார்ச் 27]

THIRU OSCAR C. NIGLI: Hon'ble Speaker Sir, this Budget for the year 1989-90 is indeed a budget under constraints. The Government think-tank definitely had to do some tight-rope walking. Considering the fact that Tamil Nadu has been facing virtually economic stagnation, for the past 4, 5 years, I think a frontal attack is required in Tamil Nadu as far as the economic aspect is concerned.

With a moderate yield of Rs. 50 crores from Taxation measures, this Budget definitely does not hit the poorer section, but in fact it will attack the richer section. It is definitely a praiseworthy step taken by this Government.

The increase in the rate of interest on our Industrial Machinery from 8 per cent to 10 per cent, Tax on man-made sources from 6 per cent to 8 per cent, the sales tax of 5 per cent on food and beverages on large hotels—Five Star Hotels—is indeed a commendable one because we are concerned with the provision of food for the poor and surely the Government has enunciated the tax on the people who patronise the rich i.e. the Five Star Hotels—who can definitely afford to pay for the poorer section of the people.

Another point is 'Entry Tax'. In fact the Tamil Nadu Government has been losing large sums of money by way of vehicles being brought from Pondicherry and other neighbouring States. On account of this large amount of revenue has been lost by the Tamil Nadu Government. So, this Entry Tax on motor vehicles at a rate equal to the difference between the prevailing Sales Tax in the State of Origin and the rate prevailing in Tamil Nadu, if the former is less, is indeed an economic necessity which will definitely bring much more revenue to the Tamil Nadu Government. In fact this could have been done many years ago. This wonderful thing which the Government has finally decided to bring into force will wipe out the loss and will bring in lot of revenue for the State.

Apart from all these measures, the winding-up of 10 redundant Corporations which have been serving no useful purpose will definitely help to save a lot of money. However, I would like to caution the Government here that the scaling down of the current year's plan outlay from 1,457 crores to 1,202 crores is definitely something which has to be taken note of, and the Government will have to find other ways to compensate this falling down of the Plan expenditure.

One other point or observation I would like to make is with regard to Education. 900 crores of rupees are being spent on Education. About 50 crores of rupees will be on primary schools, which is indeed

1989 மார்ச் 27], [THIRU OSCAR C NIGLI]

excellent. But, on this point, I would like to make a mention about the self-financing Colleges. I would like to bring to the attention of the Hon. Minister here that the management of them or the way in which the self-financing Colleges have been going is something which is derogatory, something which is really terrible. There are no facilities in those colleges and the manner in which these Colleges are being conducted makes a very sorry reading. In fact this is something not new to all of us, since it is there for sometime in the past. But unfortunately, so far, there had been no legislation or any kind of check on these institutions which have only been growing. These institutions are certainly not catering to the poor people. They are catering to only the section of people who can pay large sums of money as donation and get a seat. I think our Hon. Minister for Education would take note of this and see how we can definitely bring about a definite change.

In fact if we are able to find that some of the self-financing institutions are not doing well—there are ample cases—we can even de-recognise those institutions, so that there will be a change. At least we can show that these institutions are not catering to the poorer sections. Such institutions should not find a place at all as far as Tamil Nadu is concerned.

The other aspect is with regard to provision for drinking water. In fact 155.5 crores of rupees have been provided which is a very commendable step. But, I want to mention one thing. Of course, a City like Madras has still a long way to go so far as drinking water is concerned. In fact my home town happens to be Coimbatore. In those years, there was no water supply in Coimbatore. People would ask me “Where do you come from?” When I say “Coimbatore”, they will exclaim “கோய புத்தூர் தண்ணீர் இல்லாத இடமாயிற்றே”

Now, when I am living in Madras, I say that I am in Madras. They say

“மெட்ராஸா தண்ணீர் இல்லாத இடமாயிற்றே”

Now the people in Coimbatore have plenty of water and the people in Madras—the Capital City have no water. I request the Government to think in terms of long term measures—not by just sinking bore-wells—but in terms of very long term measures which will definitely go to alleviate the suffering of the people in Madras City. Short term measures will not solve water problem. We will have to think about some kind of long term measures. Probably the Central Government will have to come forward with some assistance to make sure that this water problem is definitely solved as far as Madras City is concerned. The Government have given a number of schemes in paras 79 to 83 and they all deal with welfare of women. It is indeed a very commendable feature.

[1989 மார்ச் 27]

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. டி. கே. வெள்ளியங்குறி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கோயம்புத்தூரில் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அங்கேயும் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது என்பது அவர்களுக்கு தெரியாது போலும். கோவையைச் சுற்றி பல கிராமங்களில் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. கோவையிலும் போதுமான அளவுக்குத் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. உறுப்பினர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உரையாற்றும் போது தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைப் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லலாம்.

THIRU OSCAR C. NIGLI: What I was trying to emphasise was this. Now, the situation is much better than what it was 15 years ago. Now, the water problem, which was existing many years ago, is not there in Coimbatore. But, Madras has got it. The problem might be there all over Tamil Nadu, but not to the extent it was a few years ago. It was that aspect which I was trying to emphasise.

The other point which I was saying relates to the schemes which have been put forth for the welfare of women. These are really commendable.

Lastly, I also hope that, definitely, this Government would bring Tamil Nadu back on to the industrial map of the country, in which it was. Of course, it is difficult to expect miracles from the Government in a matter of a few days, say, a hundred days or one year. We cannot expect a change, all of a sudden, from what has happened all these years. But, I am sure that, if we give this Government some time, slowly and surely Tamil Nadu will ultimately be able to regain its past glory. With these few words, I thank you.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழகத்திற்கு அளித்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையானது தமிழ்நாட்டில் வாழ்கின்ற ஏழைஎளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், விவசாயிகள், பெண்கள், அநாதையாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற பெண்கள், முதியோர்கள், வர்த்தகப் பெருமக்கள், மாணவர்கள் ஆகிய அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் புதுவாழ்வும், புது நம்பிக்கையும், புத்தொளியும் வழங்குகின்ற ஒரு புதுமையான பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுபோன்று அனைத்துத் தரப்பு மக்களுடைய வாழ்வுக்கும், வளத்திற்கும்

[1989 மார்ச் 27 [திரு. பி. என். வல்லரசு]

நலம் பயக்கும் ஒரு திட்டத்தை மிகக் குறுகிய காலத்தில்—அவர்கள் அன்று சொன்னார்கள். நான் முதலமைச்சர் பதவி ஏற்கும் காலத்தில் நான் பாலவனத்தில் பயணம் செய்ததைப்போன்று, இன்றையதினம் பயணத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட முதலமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் அனைத்துத் தரப்பு மக்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்கும் அளவுக்கு, நன்மை பயக்கும் அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு புதுமையான பட்ஜெட்டை, நிதிநிலை அறிக்கையைத் தந்திருப்பது தமிழக மக்களை ஆச்சரியத்தில் மூழ்கடித்திருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது. அனைத்துத் தரப்பு மக்களுடைய எண்ணங்களை தமிழக முதல்வரவர்கள் எண்ணிப்பார்த்து இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இத்தகைய நல்லதொரு பட்ஜெட்டை தமிழக மக்களுக்கு முதல்வர் அவர்கள் அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்காக ஏறக்குறைய 106 கோடி ரூபாய் கடன் பளுவை நீக்கி இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இங்கே கடன் சுமையால் வேதனையில் இருக்கிற நேரத்தில், அந்த வேதனையை உணர்ந்து தமிழக முதல்வரவர்கள் விவசாயிகளுக்காக ஏறக்குறைய 106 கோடி ரூபாய் கடன் சுமையை ரத்துச் செய்து அந்த விவசாயிகளுடைய வயிற்றில் பால் வார்த்திருக்கிறார்கள். அதுவும் பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

இன்றைய தினம் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று ஏறக்குறைய அரை நூற்றாண்டு ஆகியும் சாதாரண தேவையான குடிநீரைக் கூட இன்றைய தினம் இந்திய நாட்டில் நாம் நிறைவு செய்ய முடியாது இருக்கிற நேரத்தில் அதுவும் கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், 6 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வசதியை ஏற்படுத்தி இருக்கிற தமிழக முதல்வர் அவர்களையும், தமிழக அரசையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அன்றைய தினம் கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், எங்கே கொடுத்தார்கள் என்று விசாரித்த போது கொட்டாம்பட்டியில் ஒரே ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண்ணுக்கு கொடுத்தோம் என்று சொன்னார்கள். திட்டம்தான் இருக்கிறதே தவிர, எந்த கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டதே இல்லை. ஆனால், தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழ்கின்ற கர்ப்பிணிப் பெண்கள் அனைவருக்கும்—இரண்டு குழந்தைகள் பெறுகின்ற அளவுக்கு—ஒரு மாதத்திற்கு 50 ரூபாய் என்ற ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை வழங்கி, கர்ப்பிணிப் பெண்களுடைய வாழ்வைப் பாதுகாத்து இருக்கிறார் என்றால் அதுவும் மிகைலாகாது.

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

[1989 மார்ச் 27]

அதுபோன்று, இன்றைய தினம் பல்வேறு தரப்பட்ட மக்கள் குறிப்பாக, பெண்களுக்கு என்று தனிக் கவனம் செலுத்திய ஒரே அரசு தமிழக அரசு என்றால் அது மிகையாகாது. பெண்களுக்கு 30 சதவீத வேலைவாய்ப்பு, பெண்களுக்குச் சொத்திலே சம உரிமை—இது அகில இந்திய அளவில் கூட இன்றைய தினம் எந்த அரசாவது செய்திருக்கிறதா என்றால் சொல்ல முடியாது. பெண்களுக்குச் சம உரிமை வேண்டுமென்று, இதுவரை பொதுக் கூட்டங்களிலே பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளும் முழக்கங்களாக முழங்கிக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர, பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வழங்குகின்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கித் தந்த அரசு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய அரசுதான்.

ஏழைப் பெண்களுக்குத் திருமணம் செய்கின்ற திருமணச் செலவுக்கு 5,000 ரூபாய் வழங்குகின்ற திட்டத்தை இங்கே புரட்சிகரமான நிலையில் வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோன்றுதான் முதியோர்களுக்கு இதுவரை 35 ரூபாய் தான் வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அதை நீட்டித்து 50 ரூபாயாக ஏறக்குறைய நான்கு இலட்சம் பேர் இதனால் பயனடைகின்ற திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இங்கே முதியோர்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஊனமுற்றோர்கள், கைம்பெண்கள், ஆதரவற்ற பெண்கள் அனைவரும் இந்த முதியோர் தொகையைப் பெறலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் இங்கே இருக்கிற எந்த அரசும் கவனம் செலுத்தாத போது இன்றைய தினம் தமிழக அரசு அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தி, 18,000 பேர்களுக்குச் சய வேலைவாய்ப்பு அளிக்கின்ற திட்டத்தையும், ஏறக்குறைய இன்றைய தினம் இங்கே பல்லாயிரக்கணக்கிலே படித்து விட்டு இருக்கின்ற, பத்தாம் வகுப்பு வரை படித்துவிட்டு, அதற்கு மேற் கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு மாதம் 200 ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கின்ற அளவிற்குச் கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கின்ற அரசும், அதன் மூலம் 25,000 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பைத் தந்திருக்கின்ற அரசும் நமது அரசுதான்.

இங்கே மத்திய அரசுக்கு இணையான சம்பளம் இல்லை என் றெல்லாம் வாதிட்டார்கள். ஆனால், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மத்திய அரசுக்கு இணையான சம்பளம் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் தருகின்ற ஒரு நிலையைக் கொள்கை ரீதியாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசை இங்கே இருக்கின்ற அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியப் பெருமக்கள் இன்றைய தினம் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதுவும் மிகையாகாது.

1989 மார்ச் 27]

[திரு. பி.என். வல்லரசு]

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே, தமிழகத்திலே 70 கோடி ரூபாய் செலவில் 18,500 ஏக்கர் நீர்ப் பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். என்னுடைய கன்னிப் பேச்சிலே இந்த மாமன்றத்திலே, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அதிகப்படியான நாட்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த, ஏறக்குறைய 30 வருட காலம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த, ஃபார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் தலைவர் அமரர் பி. கே. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் பிறந்த ஊரான பாப்பாபட்டி உள்ளிட்ட 58 கிராமங்களுக்கு 10,000 ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறேன். அதை நமது அரசு பரிவோடு ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக நமது நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சரவர்களிடம் நேரடியாகவும் கூறியிருக்கிறேன், மதுரை வந்த இடத்தில். அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று என்னுடைய உசிலம்பட்டி தொகுதியில், தொட்டப்ப நாயக்கனூர் வட்டாரத்தில் அசுவமாநதி திட்டம் என்கின்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்த அசுவமாநதி திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அந்த வட்டாரத்தில் ஏறக்குறைய பல ஆயிரம் ஏக்கர்கள் நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால் தொட்டப்ப நாயக்கனூர், இடையப் பட்டி வட்டாரத்திலே இருக்கின்ற அசுவமாநதி திட்டத்தை இந்த அரசு நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று, எங்களுடைய தொகுதியினுடைய கிழக்குப் பகுதியாக இருக்கின்ற கருமாத்தூர் வட்டாரத்தில், கரிசல்பட்டி அணைத் திட்டம் என்ற ஒரு அணைத் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் அரசினுடைய ஆய்வில் இருக்கிறது. எனவே இந்தக் கரிசல்பட்டி அணைத் திட்டத்தையும் அரசு பரிவோடு ஏற்று முன்னுரிமை கொடுத்து நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய தலைவர், இந்த மன்றத்திலே முப்பது வருஷம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த அமரர் மூக்கையா தேவர் அவர்களுடைய காலத்தில் ஏற்கெனவே இந்த அரசு ஆட்சியிலே இருந்த காலத்தில், உசிலம்பட்டி—புத்தூர் மலைக்குப் பக்கத்திலே ஒரு மிகப் பெரிய நூற்பாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட, ஆய்வெல்லாம் செய்து, பரிசீலனை நடைபெற்ற பொழுது, இந்த ஆட்சி அன்றைய தினம் கலைக்கப் பட்டுவிட்ட காரணத்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி செய்யவிருந்த, செய்வதற்காக ஆய்வு செய்யப்பட்டிருந்த அந்தப் புத்தூர் மலைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற ஒரு மிகப் பெரிய

[திரு. பி. என். வல்லரசு] [1989 மார்ச் 27]

நூற்பாலைத் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்ட காரணத்தினால், இந்த ஆட்சி மீண்டும் வந்திருக்கின்ற காரணத்தினால், மீண்டும் அந்தத் திட்டத்தை, நூற்பாலையை, புத்தூர் மலைக்குப் பக்கத்தில் மிகப் பெரிய நூற்பாலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் நிதிநிலை அறிக்கையில், மிகவும் பிற்பட்டோர்—சீர் மரபினர்களுக்குத் தனி இலாக்கா அமைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதுபோன்று என்னுடைய மதுரை மாவட்டத்தில், குற்றப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த பிரமலைக் கள்ளர் சமுதாயத்தினுடைய வாழ்வுக்காக, முன்னேற்றத்திற்காக, ஆங்கிலேயருடைய காலத்திலிருந்த கள்ளர் சீரமைப்புத் துறை என்கின்ற ஒரு துறை இருக்கிறது. அந்தத் துறையின் மூலம் கல்வி மட்டுமல்ல, பல சமூகத் திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தன. ஆனால், கடந்த கால ஆட்சியிலே கல்விக் கூடம் நடத்துகின்ற ஒரு அமைப்பாக அந்தக் கள்ளர் சீரமைப்புத் துறை மாறிவிட்டது. வெறும் கல்விக் கூடம் நடத்துகின்ற ஒரு அமைப்பாக மாறிவிட்டது. ஆனால், அதற்கு முன்னால், இங்கே எப்படி அரிசனப் பெருமக்களுக்குக் காலனி வீடுகள் கட்டித் தருகிறார்களோ அதுபோன்று, கள்ளர் சீரமைப்புத் துறையின்மூலம் அங்கே இருக்கின்ற பிரமலைக் கள்ளர், குற்றப் பரம்பரை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கின்ற திட்டம், கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கின்ற திட்டம், மாடுகள் வழங்குகின்ற திட்டங்களெல்லாம் இருந்தன. அதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

செங்கை அண்ணா மாவட்டம் என்று சொல்லப்படுகின்ற புதிய மாவட்டத்தையும், திண்டுக்கல்லுக்கு திண்டுக்கல் காயிதே மில்லத் மாவட்டம் என்ற பெயரையும் சூட்டியிருக்கின்ற இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்திலே, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் மாவட்டம் என்று அமைப்பேன் என்று தமிழக முதல்வர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற நேரத்திலே, ஏறக்குறைய பல்வேறு ஊர்களில், அதே உசிலம்பட்டி தலைநகரிலே பேசினார்கள். “நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இன்று இருக்கின்றேன், ஆளுங்கட்சித் தலைவராக நான் வருகின்ற நேரத்தில், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம் என்று இருக்கின்ற நிலையை, பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் மாவட்டம் என்று நான் அமைத்துத் தருவேன்; ஏனென்றால், என்னுடைய மதுரை மாவட்டச் செயலாளர் பொன் முத்துராமலிங்கம் இருக்கிறார். அவரைக் குறிக்கிறதா அல்லது பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவரைக் குறிக்கிறதா என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், இங்கே இருக்கின்ற பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவருடைய ஆதரவாளர்கள், ஏறக்குறைய இலட்சோப இலட்சம் பக்தர்கள்,

1989 மார்ச் 27]

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

தொண்டர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, நான் நிச்சயமாக ஆளுங்கட்சியார்க் வருகின்ற நேரத்தில், சிவகங்கையை மையமாகக் கொண்ட பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டத்தை, பசும் பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் மாவட்டம் என்று அமைப்பேன் என்று உறுதி கூறினார்கள். அதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

இன்றையதினம் என்னுடைய தொகுதியில் முக்கிய ஊர்களாக விக்ரிமங்கலம், தும்மக்குண்டு ஆகிய இரண்டு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் அமைக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டு, ஆனால் கட்டிடங்கள் இல்லாமல்—தனியார் வீடுகளில்—நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே விக்ரிமங்கலம், தும்மக்குண்டு ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்கு உடனே கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, கட்டத்தேவன்பட்டி, தொட்டப்பநாயக்க னூர் ஆகிய இரண்டு கிராமங்களிலே பல்லாயிரக்கணக்கான கால்நடைகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் கட்டத்தேவன்பட்டியிலும், தொட்டப்பநாயக்கனூரிலும் கால்நடை மருத்துவமனைகளை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள உசிலம்பட்டி பேரூராட்சியாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனை நகரசபையாக ஆக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள உசிலம்பட்டி பஸ் நிலையத்தை எங்களுடைய இதயத் தலைவரான அமரர் மூக்கையா தேவர்—அந்தத் தொகுதியிலே முப்பது வருட காலம் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காரணத்தினால்—“அமரர் மூக்கையா தேவர் பஸ் நிலையம்” என்று இந்த அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று, அமரர் மூக்கையா தேவர் நினைவாக அவர் பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பேரையூர்-வத்தலகுண்டு ரோடி லிருந்து மேக்கிளார்ப்பட்டி, கீரிப்பட்டி, திம்மநத்தம் வழியாக எங்களுடைய தலைவர் அமரர் மூக்கையா தேவர் பிறந்த ஊராக இருக்கின்ற பாப்பாபட்டிக்கு நெடுஞ்சாலை வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். அது அரசினுடைய ஆய்வில் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பி. என். வல்லரசு] [1989 மார்ச் 27]

அதேபோல நெடுஞ்சாலை திட்டத்தின் அடிப்படையில் கொக்கிளும்-உத்தப்பநாயக்கனூர் நெடுஞ்சாலையானது சீர்கெட்டு, பஸ்கள் போக முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அதனால் பல்வேறு பஸ்களை நிறுத்திவிடுகின்ற அபாய நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அந்த கொக்கிக்குளம்-உத்தப்பநாயக்கனூர் ரோடை தார் ரோடாக ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று என்னுடைய ஊராக இருக்கின்ற விக்கிரமங்கலத்திற்கு, நாராயணபுரத்திலிருந்து விக்கிரமங்கலத்திற்குச் செல்கின்ற ரோடு நெடுஞ்சாலை ரோடில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதையும் உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி பல்வேறு சாலைகளைப் பராமரித்து நிறைவேற்றினால்தான் என்னுடைய தொகுதியிலே கூடுதலாக சிட்டி பஸ்கள் விடுகின்ற நிலை ஏற்படும். எனவே கூடுதல் பஸ்கள் விட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். ஆகவே, என்னுடைய தொகுதியில் கூடுதல் பஸ்கள் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான உசிலம்பட்டியில் விக்கிரமங்கலம் என்ற கிராமத்தில் விவசாயக் கிடங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதையும் இந்த அரசு நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். ஏறக்குறைய உசிலம்பட்டி தொகுதியில் பல ஊர்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகளே இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. நான் நன்றி தெரிவிக்கப் போகின்ற நேரத்தில் ஒரு ஊருக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் கேட்கின்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளே இல்லாத அதிகப்படியான கிராமங்கள் என்னுடைய தொகுதியில் தான் இருக்கின்றன.

எனவே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பப் பள்ளிகள் நடுநிலைப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் போன்றவற்றை ஏற்படுத்துகின்ற நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதிக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற என்னுடைய தொகுதிக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஆரம்பப் பள்ளிகள் வேண்டுமென்று மக்கள் நீண்ட காலமாகப் போராடி உண்ணாவிரதம் இருந்து வருகிறார்கள். கூல்நாயக்கன்பட்டியிலும், சலுப்பப்பட்டியிலும் உள்ள பள்ளிகளை நடுநிலைப்பள்ளிகளாகவும், அய்யனார்குளம், கொடிக்குளம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள நடுநிலைப்பள்ளிகளை

1989 மார்ச் 27] [திரு. பி. என். வல்லரசு]

உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகவும், விக் கிரமங்கலம் ஊரிலுள்ள உயர்நிலைப்பள்ளியை, மேல்நிலைப் பள்ளியாகவும் எங்களுடைய தலைவர் அமரர் மூக்கையா தேவர் பிறந்த ஊரான பாப்பாபட்டியில் இருக்கின்ற உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாகவும் ஆக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய உசிலம்பட்டி தொகுதியில் முழுக்க முழுக்க தேவர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் இருப்பதால் அங்கே இருக்கின்ற அரிசன மக்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற ஒரு உணர்வு இருக்கிறது. எனவே இந்த அரசை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், உசிலம்பட்டி தொகுதியிலே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அரிசன மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அரிசன மக்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படாமல் நீண்டகாலமாக அவர்கள் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கியும், அவர்களிடம் நீண்டகாலமாக இருந்துவரும் கோரிக்கையான வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தையும் உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், பல்வேறு வகைகளிலும் என் தொகுதி பின்தங்கியிருக்கின்ற காரணத்தினால், என் தொகுதிக்கு அனைத்து நன்மைகளையும் அரசாங்கம் செய்வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, தமிழினத்தின் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில்தான், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுடைய பெயரில் மூன்று கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள். மாவட்டத்திற்கு ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள். காரணம், பிற்பட்ட அந்தத் தேவர் சமுதாயம் முன்னேற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தக் கல்லூரிகள் இடைப்பட்ட காலத்தில்—திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நீக்கப்பட்ட பின்பு எந்தவிதமான நிதிவசதியும் இல்லாமல் இன்றையதினம் வெறும் கட்டிடங்களாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி எந்த நிலையில் கட்டிடங்களை வடித்துக் கொடுத்ததோ, அதே செங்கற்களோடு, இன்றைய தினம் அந்த மூன்று கல்லூரிகளும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

எனவே, பரிவோடு பிற்பட்ட மக்களைப் பாதுகாக்கின்ற அரசாக இருக்கிற தமிழக அரசு உசிலம்பட்டியிலே இருக்கிற பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரி, கமுதியிலே இருக்கிற பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரி, நிலதேவனிலே இருக்கிற பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரி, ஆகிய 3 கல்லூரிகளுக்கும் நிதி உதவி செய்து, பொருளாதார நெருக்கடியினால் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற அந்தக் கல்லூரிகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. என். வல்லரசு] [1989 மார்ச் 27]

உசிலம்பட்டியில் இருக்கிற பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரியைச் சென்ற அரசு தானே எடுத்துக் கொண்டது. ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சியில் அந்தந்த சமுதாய மக்களே நிர்வகிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, அந்தக் கல்லூரிகளுக்கு அனுமதி அளித்தார்கள். ஆனால் கடந்த கால அரசு எங்களிடமிருந்த கல்லூரியைத் தானே எடுத்துக்கொண்டது, கைப்பற்றி விட்டது. எனவே, இந்த நிலைமையில் அந்தக் கல்லூரியை எங்களுக்கு மீண்டும் தந்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் தலைமையில், மற்றும் பல்வேறு நல்ல மனிதர்களுடைய தலைமையில் ஒரு நாமினேட்ட் கமிட்டியை நியமித்து, நிர்வகிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று, தமிழக அரசிடம் குறிப்பாக கல்வி அமைச்சரிடம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் இருக்கிற அத்தனை தொகுதிகளில் இது மிகவும் பிற்பட்ட தொகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால், நான் நன்றி அறிவிப்பு கூட்டத்திற்குச் சென்ற நேரத்தில், எங்கு பார்த்தாலும் கெடுபிடி நிலையில் வசூல் செய்கின்ற நிலையைக் கண்டேன். என்னுடைய கன்னிப் பேச்சில் மட்டுமல்ல, அவசரத் தீர்மானத்திலும்கூட கொண்டு வந்தேன், என்னுடைய தொகுதியை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டும், என்னுடைய தொகுதியிலே பல்வேறு கிராமங்களிலே மதுவை ஏதிர்த்து ரெயிடு பண்ணுகிற மாதிரி, தாசிஸ்தார் அலுவலகத்திலிருந்தும், ஆர். டி. ஓ. அலுவலகத்திலிருந்தும் ஒட்டுமொத்தமாக அதிகாரிகள் வந்து, ரெயிடு பண்ணி கிராம மக்களிடமிருந்து சட்டி, பானையைத் தூக்குகிறார்கள், மாடுகளைப் பிடிக்கிறார்கள். நான் சம்பந்தப்பட்ட டி. ஆர். ஓ. மற்றும் அதிகாரிகளுடன் தொடர்புகொண்டு மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரிடம் கூட கூறியிருக்கிறேன். அந்த நிலையில், இன்றையதினம் கடுமையான வசூல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் நன்றி அறிவிப்பு கூட்டம் நடத்த முடியவில்லை. கிராம மக்கள் ஒவ்வொருவரும் வேதனையோடும் வருத்தத்தோடும் என்னிடம் எடுத்துத் தெரிவிக்கிறார்கள். அங்கேயிருக்கிற பல்வேறு அதிகாரிகள் பழைய அரசாலே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகளாக இருக்கிற காரணத்தால், இந்த அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படுகின்ற அளவுக்குச் சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறார்களோ என்ற அச்சம் இருக்கிற காரணத்தால், உசிலம்பட்டி தொகுதியிலே நடக்கிற கெடுபிடி வசூலை நிறுத்த வேண்டும். ரெவின்யூ துறையிலும், விவசாயச் சங்கங்களிலேயும் நடக்கின்ற கெடுபிடி வசூலை நிறுத்த வேண்டும், என்று மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்போடு நேற்றையதினம் கேட்டுக் கொண்டதைப் போல், மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய உசிலம்பட்டி தொகுதியை வறட்சித் தொகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன், வறட்சிப் பகுதியாக அறிவித்தால்

1989 மார்ச் 27]

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

தான் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிற அத்தொகுதி முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். எங்களுடைய தலைவர் திரு. முக்கையா தேவர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நெருங்கிய உறவாக இருந்த காரணத்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், என்னுடைய தொகுதி செல்லப்பிள்ளையாக இருந்தது, உண்மை. ஆனால், 13 வருட காலம் முழுக்க, முழுக்க புறக்கணிக்கப்பட்ட தொகுதியாக இருந்த காரணத்தால் அங்கு ஏராளமான நன்மைகள் கிடைக்கப் பெற வேண்டும். இங்கே இருக்கிற அத்தனை அமைச்சர்களும், 17 அமைச்சர்களும், தங்களாலான உதவிகளை அத்தொகுதி மக்களுக்குச் செய்து கொடுத்தால்தான், 13 வருட காலம் பின்தங்கி இருந்த நிலை மாறும். நான் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழக மக்களுக்கு அர்ப்பணித்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டை தமிழ்நாடு பார்வார்ட் பிளாக் கட்டியின் சார்பில் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன் என்று கூறி, விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை 28-3-1989 காலை 9-00 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 12-59 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

11. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும் எதுவுமில்லை.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்

8. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான 1, 2, 7, 8, 9, 11, 41 மற்றும் 47 ஆகிய கோரிக்கைகளின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

9. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 3 மற்றும் 13 முதல் 16 வரையிலான விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

10. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 4, 5, 6, மற்றும் 12 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

[திரு. எம். இராமச்சந்திரன்] [1989 மார்ச் 27]

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு தனியார் கல்லூரிகள் பரவலாகப் பெருகிவிட்டன, கடந்த 10, 13 ஆண்டுகளில். கல்வி நிறுவனங்கள் பெருகிவிட்டனவே தவிர வசதிகள் பெருகவில்லை.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவரவர்களே ஒரு விளக்கம். தனியார் கல்வி நிறுவனங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அரசு நடத்துகின்ற பள்ளிக்கூடங்களும் இருக்கின்றன. தனியார் கல்லூரிகள், பள்ளிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்றால் அவற்றை எல்லாம் அரசால் நடத்த முடியுமா? அதற்குப் பணம் இருக்கிறதா? என்னிடத்திலே கூட சில பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்காரால் அத்தனைப் பள்ளிக்கூடங்களையும் நடத்த முடியாது என்பதால்தான் தேவையைக் கருதி, தனியார் பள்ளிக்கூடங்களைத் தொடங்குகிறார்கள். அது கூடாது என்று கருதுகிறார்களா? அரசுப் பள்ளிகளிலே தவறு நடக்கவில்லையா? இதற்கு என்ன பதில் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

பார்வையாளர்கள் மாடத்திற்கான அனுமதி:

10. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

பார்வையாளர்கள் மாடத்திற்கான அனுமதி :

திரு. உ. ரா. வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புகிறேன். எங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிற சுற்றறிக்கையில் தலைவர் ஆணைப்படி இன்றைக்கு பார்வையாளர்கள் யாரும் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பேரவைத் தலைவர் மாடத்தில் பார்வையாளர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எங்களுக்குத் தரப்பட்ட அந்த ஆணை மாற்றப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்கள் பார்வையாளர்கள் அல்ல; அரசு அலுவலர்கள்.

9. வரவு-செலவுத் திட்டம்: 1989-90—பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : பல்வேறு தனியார் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டதற்கும், அரசு கல்லூரிகளிலே சொல்லப்படுகின்ற ஊழல்களுக்கும் இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசைத்தான் கேட்க வேண்டும். வருகிற ஆட்சிக் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஊழல் நடக்கிறதா என்று தெரிந்துகொண்டு, அதற்குப் பின்னால் இந்தக் கேள்வியை பெரியவர் அவர்கள் கேட்டால், அதற்குத் தக்க பதிலை இந்த அரசு சொல்லும்.

ஆகவே தனியார் கல்லூரிகளில்—முந்தைய ஆட்சிக் காலங்களில் அவை ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அப்படிப்பட்ட தனியார் கல்லூரிகளில்—இத்தனை இலட்சங்கள்

1989 மார்ச் 27]

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

தான் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிற அத்தொகுதி முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். எங்களுடைய தலைவர் திரு. முக்கையா தேவர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நெருங்கிய உறவாக இருந்த காரணத்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், என்னுடைய தொகுதி செல்லப்பிள்ளையாக இருந்தது, உண்மை. ஆனால், 13 வருட காலம் முழுக்க, முழுக்க புறக்கணிக்கப்பட்ட தொகுதியாக இருந்த காரணத்தால் அங்கு ஏராளமான நன்மைகள் கிடைக்கப் பெற வேண்டும். இங்கே இருக்கிற அத்தனை அமைச்சர்களும், 17 அமைச்சர்களும், தங்களாலான உதவிகளை அத்தொகுதி மக்களுக்குச் செய்து கொடுத்தால்தான், 13 வருட காலம் பின்தங்கி இருந்த நிலை மாறும். நான் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழக மக்களுக்கு அர்ப்பணித்திருக்கிற இந்த பட்ஜெட்டை தமிழ்நாடு பார்வார்ட் பிளாக் கட்டியின் சார்பில் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன் என்று கூறி, விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை 28-3-1989 காலை 9-00 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 12-59 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

11. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும் எதுவுமில்லை.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்

8. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான 1, 2, 7, 8, 9, 11, 41 மற்றும் 47 ஆகிய கோரிக்கைகளின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

9. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 3 மற்றும் 13 முதல் 16 வரையிலான விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

10. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 4, 5, 6, மற்றும் 12 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

[1989 மார்ச் 27]

11. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 10 மற்றும் 22 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

12. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 20 மற்றும் 50 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

13. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண் 17-ன் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

14. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 18, 19 மற்றும் 49 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

15. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 21, 25, 45 மற்றும் 56 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

16. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 23, 28, மற்றும் 35 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

17. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 24, 26, 27, 48, 51 மற்றும் 57 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

18. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 30 முதல் 32 வரையிலான கோரிக்கைகளின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

19. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 29, 33, மற்றும் 34 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

20. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 36 மற்றும் 52 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

21. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 37, 38 மற்றும் 53 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

22. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 37 பொதுப் பணிகள் கட்டிடங்கள் மற்றும் 53 பொதுப்பணிகள் கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதன செலவு ஆகியவற்றின் பணி குறித்த விவரங்கள்.

1989 மார்ச் 27]

23. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 39 மற்றும் 54 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

24. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 39—சாலைகளும் பாலங்களும், 54 சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு ஆகியவற்றின் பணி குறித்த விவரங்கள்.

25. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 40, 44 மற்றும் 55 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

26. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 42, 46 மற்றும் 59 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

27. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான கோரிக்கை எண்கள் 43 மற்றும் 58 ஆகியவற்றின் விரிவான மானியக் கோரிக்கைகள்.

28. பதவிகள் சம்பள வீதங்கள் பற்றிய விவர அறிக்கை (1989-90) (ஆங்கிலம்).

29. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் வருவாய் குறித்த விரிவான வரவுசெலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள்.

30. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு அரசின் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை.

31. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலைக் குறிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்).

32. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலைக் குறிப்பின் இணைப்புகள் (தமிழ், ஆங்கிலம்).

33. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான புதிய திட்டங்களின் பட்டியல் (பகுதி-2 திட்டங்கள்) (தமிழ், ஆங்கிலம்).

34. 1989-90 ஆம் ஆண்டு திட்டம் (நிதி நிலைக் குறிப்பு திட்ட இணைப்பு) (தமிழ், ஆங்கிலம்).

35. 1989-90 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட உரையின் இணைப்புகள் (தமிழ், ஆங்கிலம்).

36. வரவுசெலவுத் திட்ட விளக்க நூல், 1989-90 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

[1989 மார்ச் 27]

37. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகளின் அறிவிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்).

38. 1989-90 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை குறித்து, நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் ஆற்றிய உரை (தமிழ், ஆங்கிலம்).

39. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி கோரிக்கைகள் (தமிழ், ஆங்கிலம்).

40. 1989-90 ஆம் ஆண்டில் உடனடிச் செலவுக்கான மானியக் கோரிக்கைகளின் அறிவிப்பு (தமிழ், ஆங்கிலம்).

41. தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதிகளின் இணைப்பு 'உ' -ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பொது நிறுவனங்கள் பட்டியலில் தமிழ்நாடு பெயின்ட்ஸ் மற்றும் அலைட் புராடக்ட்ஸ் நிறுவனத்தினை சேர்ப்பது குறித்து 7-3-1989 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை.

42. சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 38/1987) மற்றும் ஆளுநர் அவர்களின் செய்தியும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS